XXVIII. évfolyam, 12. szám.

Ára: 1,80 Ft

1972. március 23.

Ludas Matyi

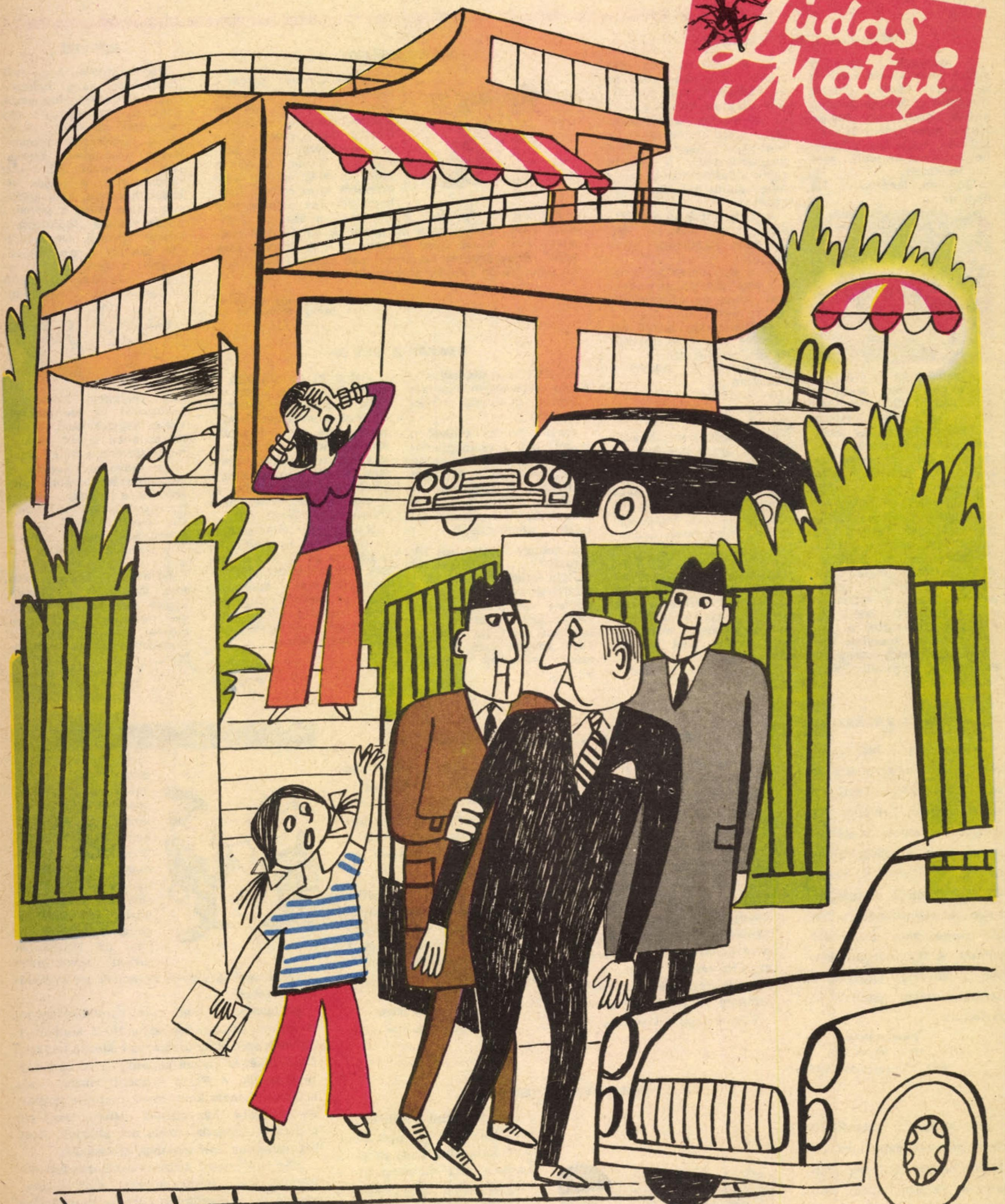

Várnai György rajza

– *Papa, még csak azt mondd meg, mielőtt elmégy, hogy mit jelent az a szó: harácsolás…?*

KEDVES LUDAS!

EGY SZÁLLODA HÍRNEVE

A nyíregyházi Szabolcs szálló, akár kiváló szálloda is lehetne. Szép, modern, hangulatos, szóval minden kellék adott, hogy hasonlóan a többi vidéki új szállodához, kellemes pihenőhelye legyen az idelátogató vendégeknek...

Mondom, lehetne... De nem az...

Március 3-án és 4-én éjjel ugyanis egy szemhunyást sem aludhatott a kedves vendég 140 forintos hálóhelyén. (Az ágy csak százhúsz forint. Húsz forintot a kötelező reggeliért kell fizetni, melynek értéke hat forint!)

A Szabolcs szállóban — két egymás utáni napon — bált rendeztek. Péntek este egy ktsz rendezte a nyereségrészesedési közgyűlését. A földszinten cigányzene húzta, a félemeleten pedig egy beat-zenekar többszáz wattos hangerősítőkkel. A szálló falai rezegtek a pokoli zsivajtól, melyhez kísérőként a részeg ünneplők éktelen danája járult. Övék volt a szálloda! Az első emeleti folyosón, ahol az én szobám is volt, hajnalfelé alkalmi kórus alakult és sikertelen kísérleteket tett, hogy túlharsogja a beat-zenét. Négy óra felé megkérdeztem a szálló egyik alkalmazottját: van-e még valami esélyem a pihenésre.

— Ötig adtuk ki a helyiségeket, de lesz hat óra is, mire mindenkit kirakunk...

A szálló vezetője, amikor este vacsorázni szerettem volna az étteremben, így okosított ki:

— Tessék egy másik étterembe menni. Itt zártkörű rendezvény van.

— De én itt lakom a szállóban...

— Sajnáljuk... Ez a vállalatnak hatalmas nyereséget jelent...

Én is sajnáltam. Nekem ugyanis egy teljes éjszaka veszteséget jelentett és amikor megtudtam, hogy a következő este hasonló nyereségre óhajt szert tenni a vállalat — sok vendéggel együtt — sürgősen elutaztam.

Azóta is azon gondolkozom: megéri-e az a néhány ezer forint nyereség, hogy egy szálloda elveszíti hírnevét... Azt a hírnevet, ami még nincs, mert új szálló lévén, most kellene megszerezni...

(Ősz)

VILÁGOSSÁGOT!

Január közepén jártam a szőnyi Községi Tanácsnál, ahol egy átíró tömbbe, pontos címmel, aláírással ellátva, bejegyeztem, hogy a Mocsai úton nincs közvilágítás. Azóta két hónap eltelt és még mindig nem cserélték ki az égőket. Igaz, hogy pár éve nagyon szép „fényfolyosót" építettek Komáromtól a Molajig a főútra, amit rendszeresen ellenőriznek az ÉDÁSZ dolgozói. Hát miből állna lekanyarodni a Mocsai útra azzal az autóval és kicserélni pár darab égőt? Vagy ha nem főúton lakunk, járhatunk sötétben?

Körmendy Józsefné
Szőny, Mocsai út 18.

UTAZÁS A HÉV-EN

A HÉV *szentendrei* vonalán megnyerően friss kék mázolatú új kocsik is közlekednek.

Ámde, ha az utasok a holmijukat a csomagtartóban el akarják helyezni, ahhoz — mint P. Howard Hallgatag Drugicsának — emeletes létrával kell megjelenniök, oly magasra szerelték a csomagtartót.

S nehogy az utasnak ily fárasztó nehézségekkel kelljen megküzdenie, egyáltalában nem szereltek fel papír-, narancshéj- vagy szeméttartó ládát. Nem meglepő ezért, ha az amerikai mogyorónak a héja széles rétegben „terítve alája".

Dobja ki az ablakon — észrevételezhetné joggal valaki. Igen ám, de ehhez az utasnak a szereléséből nem hiányozhat egy régimódi korcsolyakulcs. Az ablakok ugyanis le vannak zárva. Tán a HÉV ezzel akarja jótékonyan kiküszöbölni az utasok közötti „csukja be—nyissa ki" vitákat?

S hogy a kiszállás emléke se múljon el nyomtalanul, a nőknek és az idősebbeknek meg kell várni, míg valamelyik utas bemutatja, hogy a kisközép súlyemelésben esetleg indulhatna. Ennyi erő kell ugyanis az ajtó kinyitásához!

Dr. P. E.
Budapest

BOYLER

Úgy kezdődött, hogy 1970 áprilisában nagy nehezen (mert akkor még hiánycikk volt) sikerült vennem egy importból származó, 12 literes, fürdőszobai propánbután gázboylert. Elmentem a szervizbe, a bekötést megrendelni. A Hajós utcában kezdtem, ahol közölték velem, hogy a propánbután részleg elköltözött a József körútra. Ott közölték viszont, hogy boylerügyben a Teve utcai részleg az illetékes, de előbb kéményseprői engedélyt kell szereznem. Némi várakozással és utánjárással azt is megszereztem. Addigra azonban újabb átszervezés történt, s már nem a Teve utcában, hanem a Majakovszkij utcában székelt az a részleg, ahol a papírokat le kellett adnom. Azt ígérték, majd postán értesítenek, mikor jönnek ki a szerelők mértéket venni.

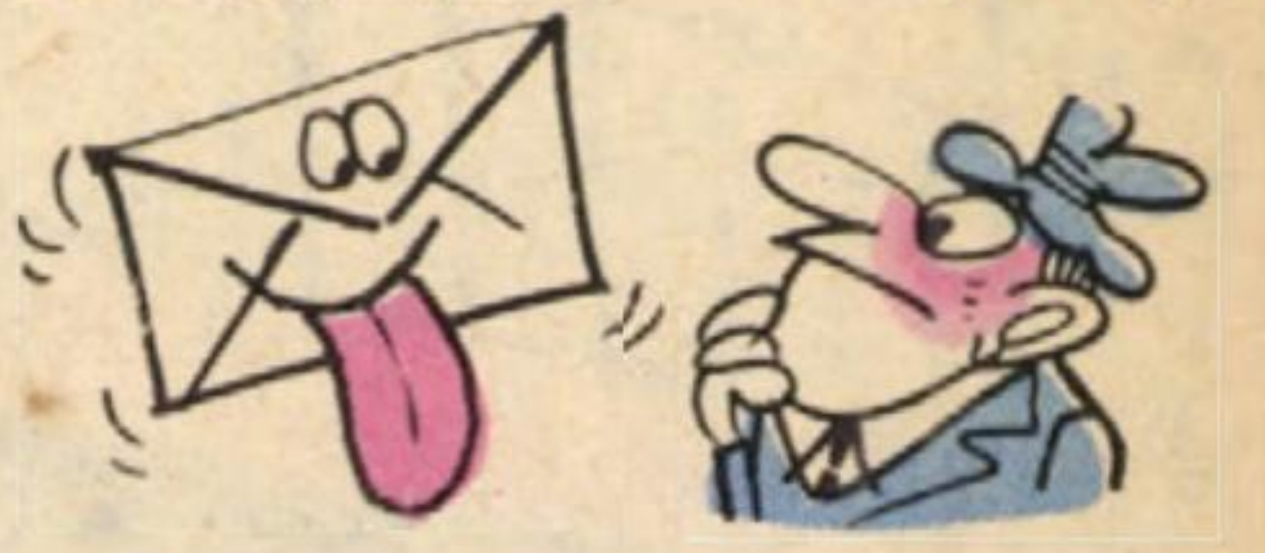

Én azóta is lesem a postást, de hiába. A boyler ugyan vizet nem melegít, de impozáns küllemével igazán szépen dekorálja fürdőszobánkat. S az is valami.

Sebek Ferenc
Bp. XVI., Hatos u. 12.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Akkor szép a lift, ha jár" című cikkük nyomán a Budapest VI., Lenin körút 99. számú házban helyszíni vizsgálatot végeztünk. Megállapítottuk, hogy a hibák valóban fennálltak, s ezért a ház lakóitól ez úton is elnézést kérünk. A mulasztásokért felelős személyeket felelősségre vontuk. A felvonón mindazokat a hibákat, amelyek az üzembiztonságot gátolták, kijavítottuk.

Pusztai Ferenc
term. főoszt. vez.
Főv. Felvonójavító Váll.

„Mi legyen a szeméttel?" című írásukra válaszolva közöljük, hogy a XVI. ker., Táncsics u. 79. szám alatti általános iskolából a jelzett szemetet elszállítottuk.

Dr. Vrestyák József
vb-titkár
XVI. ker. Tanács VB

PROPAGANDA A FOGYASZTÓ ZSEBÉRE

A Magyar Posta a „Százéves a magyar bélyeg" propaganda költségeit fogyasztóival, a levelezőlapok vásárlóival és felhasználóival fizetteti meg.

Módszerének szellemessége és egyszerűsége abban nyilvánul meg, hogy a propagandacélokat szolgáló bélyegzőt, amelynek a felirata az, hogy „Százéves a magyar bélyeg", a levelezőlapnak a közléseket szolgáló részére helyezi el. Ezáltal az írásra alkalmas helyet mintegy 17%-kal csökkenti.

Teszek egy javaslatot „a kecske is jóllakjon, a káposzta is megmaradjon" elve alapján: a propagandacélokat szolgáló bélyegzőt — más országok szokásai és gyakorlata szerint is — a levelezőlap cím-felén helyezzék el!

Milyen egyszerű és szellemes megoldás lenne! Javaslatomért járó újítási díjamat pedig teljes egészében a Magyar Posta propagandaköltségeire ezennel felajánlom.

Dr. Sipos János
Bp. VII., Nefelejcs u. 10.

NEM MEGY A MOTOR

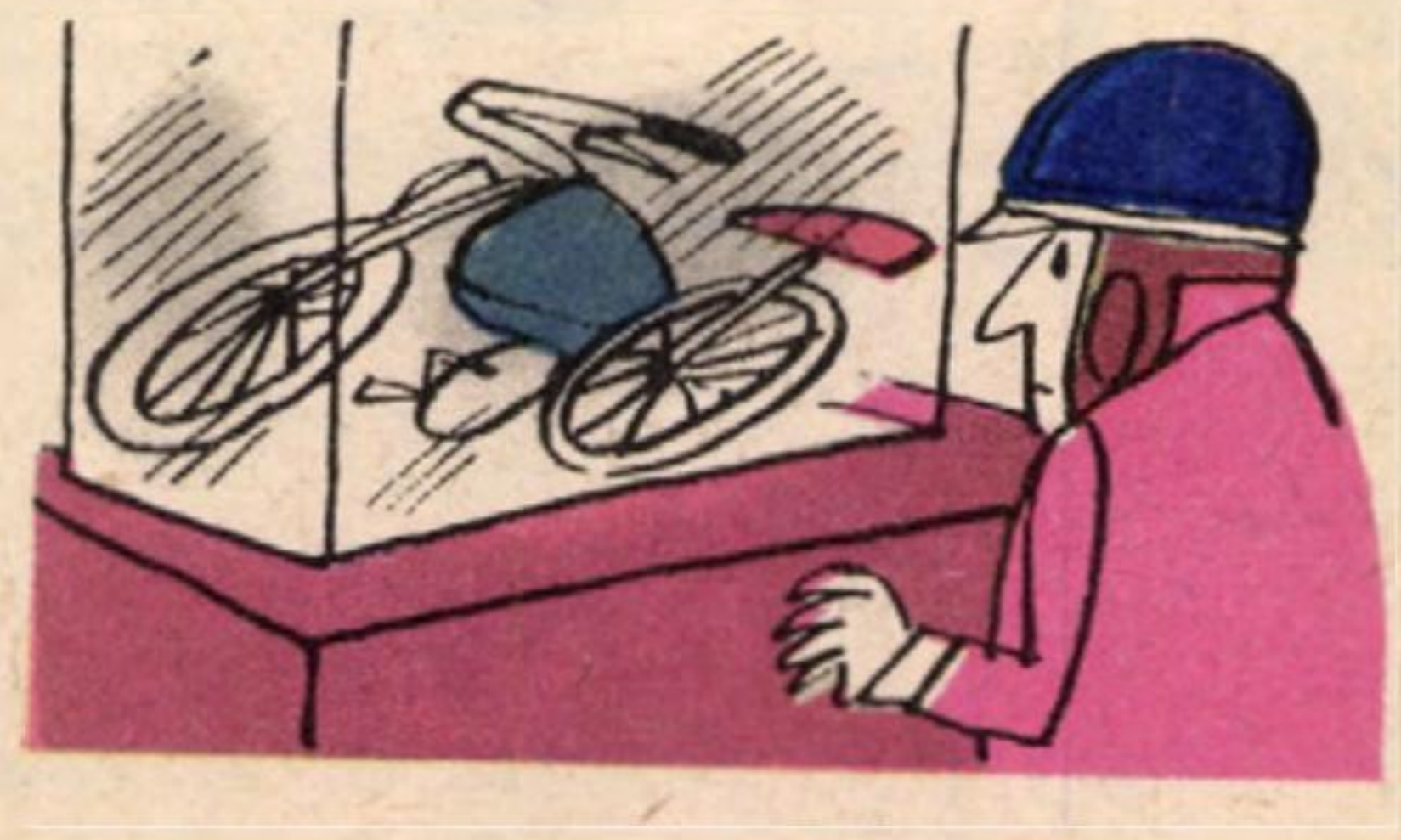

Komár-típusú kismotoromat november óta nem tudom használni, mert az elromlott kézi sebességváltó helyett sehol sem kapok másikat. Jön a tavasz, nagyon szeretném újból használni a motoromat. Ki tudna segíteni rajtam?

Szentkirályi Sándor
Gyöngyös, Zalár u. 1.

MENTSÉGÜL

A Ludas Matyi február 24-i számának egyik írása kifogásolta, hogy a Volántourist 1972. évi belföldi és külföldi programjait tartalmazó füzetünket az újságárusoknál pénzért mérik. Ez csakugyan szokatlan, hiszen, mint a cikk is írta, az IBUSZ-nál sokkal tetszetősebb prospektusokat ingyen nyomnak az érdeklődők kezébe.

Az igazság az, hogy utazási irodáinkban mi is ingyen osztogatjuk az említett kiadványt. Szívünk szerint az újságárus bódéban kapható füzeteinket is ingyen adnánk, de ez nem rajtunk múlik. A Posta Központi Hírlap Iroda kizárólag pénzes kiadványok országos terjesztését vállalja, kénytelenek voltunk tehát ezt a formát elfogadni, mert azt akarjuk, hogy programjaink mindenkihez eljussanak.

Még csak annyit, hogy az újságárus feltehetőleg becsapta munkatársukat, mert a prospektus a rányomtatott árnak megfelelően **nem három, hanem kettő forintba kerül.** Persze a lényeg nem ez, csakugyan ingyen kellene osztogatni, és ez a jövőben így is lesz.

Meszlényi Géza
igazgató
Volántourist Vállalat

MODERN ISKOLA

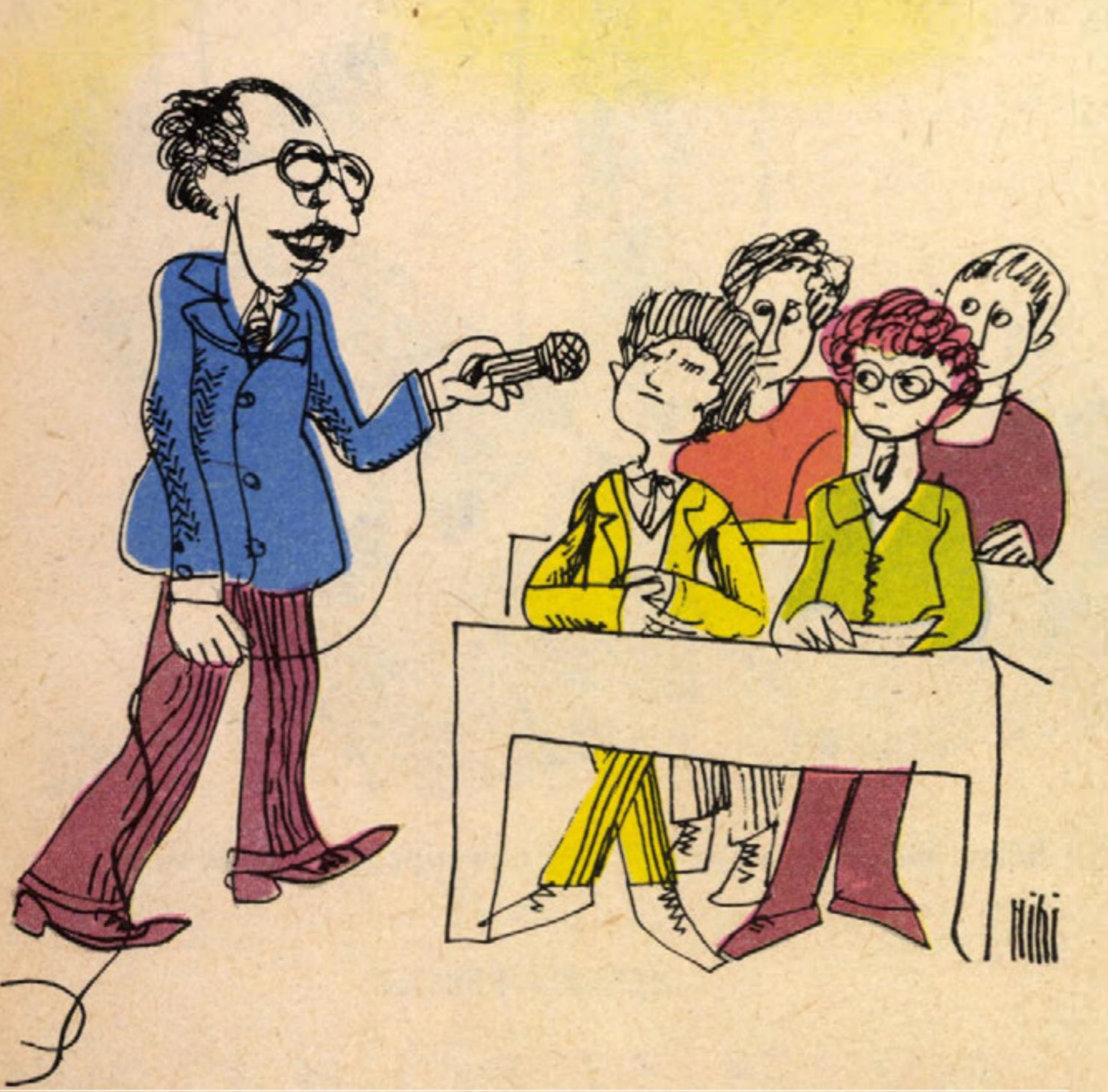

– S hallhatnék valamit a Pragmatica Sanctióról?

ELNÖKVÁLASZTÁSI VETÉLKEDŐ AZ USA-BAN

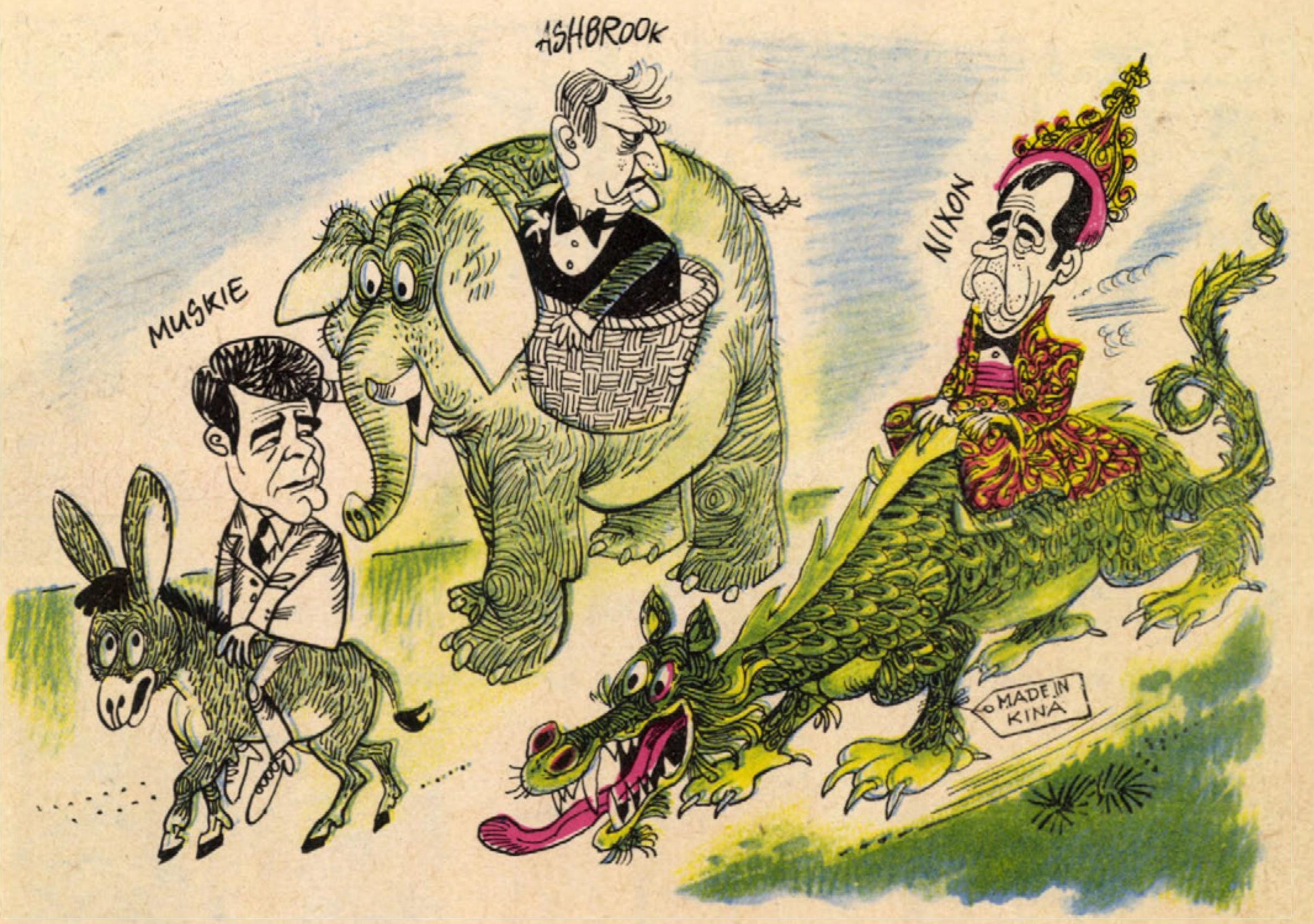

MIKOR TALÁLTÁK FEL A TELEVÍZIÓT?

Véleményem szerint a televíziót nem a XX. században találták fel, hanem jóval régebben. Mire alapozom a feltevésemet? A mesére. Mindnyájan ismerjük azt a mesét — vagy meséket —, amelyben a királyfit békává varázsolják, majd egy szerelmes lány csókjától visszaváltozik királyfivá.

Ezt a történetet sokáig fantasztikusnak, irreálisnak találtuk, ezért is neveztük el mesének, pedig nem az. A békává változott királyfi története azt bizonyítja, hogy már nagyon-nagyon régen ismerték a televíziót. A tévében ugyanis gyakran előfordul, hogy ugyanazt a színészt — egy napon — többször is látjuk a képernyőn, de mindig más szerepben. Ez valószínűleg annak idején is így volt. Képzeljünk el tehát egy régi tévéműsort:

19 óra. Holtomiglan-holtodiglan. Tévéjáték. A királyfi: X. Elemér.

20 óra. Szeretlek, brekuci! Musical 3 felvonásban. A béka: X. Elemér.

21 óra. Kard és korona. Részletek egy új drámából. A királyfi: X. Elemér.

A korabeli tévénéző tehát egy este háromszor is láthatta X. Elemért. Este héttől nyolcig mint királyfit, nyolctól kilencig mint békát, majd kilenctől X. Elemér egy királyfi szerepében bukkant fel ismét a képernyőn. A korabeli együgyű tévénéző valószínűleg azt képzelte, hogy a királyfi valami viri-varázslat hatására változott át békává, majd a csúf varangyosból snájdig királyfivá. Mi azonban már tudjuk, hogy ilyesmi nem létezik. Egyszerűen arról volt szó, hogy egy felkapott színész — a mi esetünkben X. Elemér — ugyanazon a napon több műsorban is szerepelt.

Ilyesmi manapság is gyakran megesik a televízióban. Délután egy filmben agyonlőnek egy partizánt — az illető a szemünk láttára hal meg —, a következő műsorban pedig vidám verseket mond, mintha mi sem történt volna. Aztán kakassá változik és kukorékol, pedig az előző műsorban verseket szavalt, annakelőtte pedig agyonlőtték. A következő műsorban a kakas énekelni és táncolni kezd, illetve nem a kakas, hanem az a színész, aki nem sokkal előbb a kakas szerepét játszotta és csodálkozva látjuk: ahhoz képest, hogy a délután folyamán agyonlőtték a németek, egészen frissen táncol. De ez még semmi. A zenés műsor után egy történelmi drámában találkozunk újra a színésszel, aki most mint cselszövő angol főrend áll királya oldalán és nemes veretű szavakkal fejezi ki gondolatait a szájtátva hallgató udvaroncoknak. A tévénéző is szájtátva, áhítattal hallgatja a monológot, közben arra gondol: vajon tudja-e a király, hogy egy partizán áll a trónja mellett, aki másodállásban kakas, versmondó és táncos komikus?

A mesében és a televízióban minden megtörténhet és könnyen lehet, hogy a jövő században nem mesét mondanak a nagymamák, hanem tévéműsort:

— Egyszer volt, hol nem volt egy partizán, aki nagyon szeretett verseket mondani, de egy gonosz varázsló kakassá változtatta át...

Mikes György

ELŐRELÁTÓ GYEREK

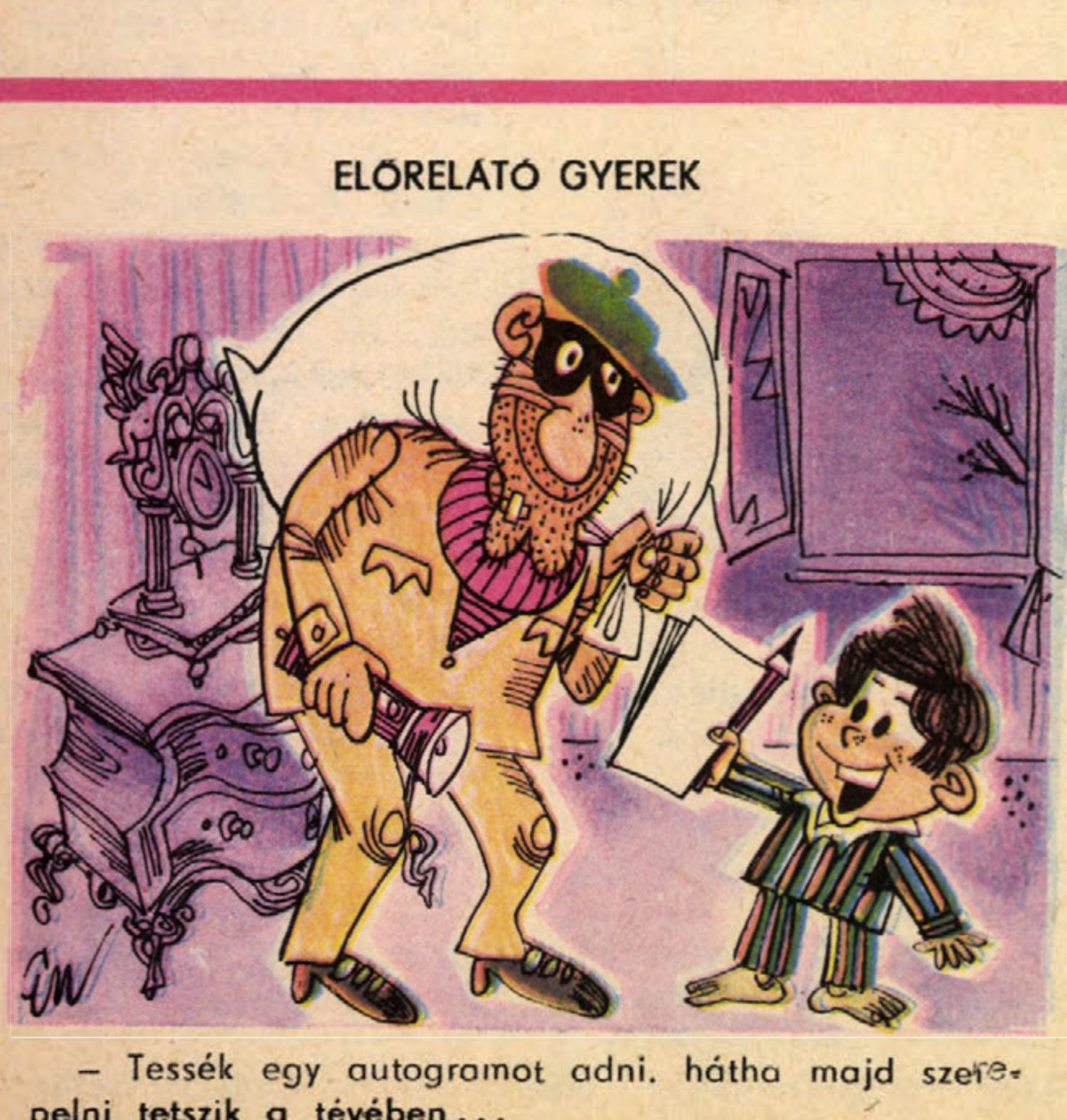

– Tessék egy autogramot adni, hátha majd szerepelni tetszik a tévében...

AHOL MÉG NEM RENDEZTEK DIVATBEMUTATÓT

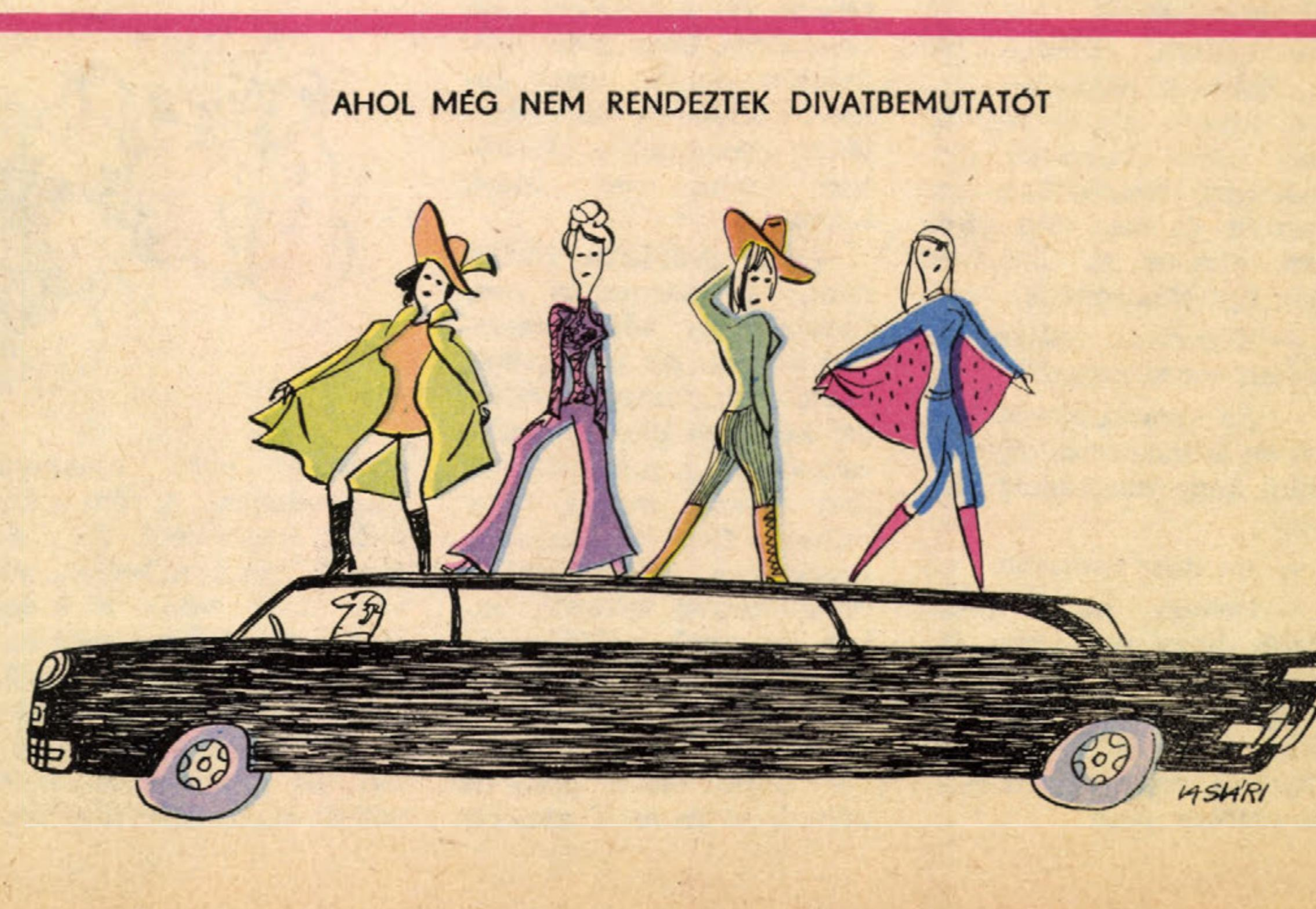

MODERN GALÉRIA

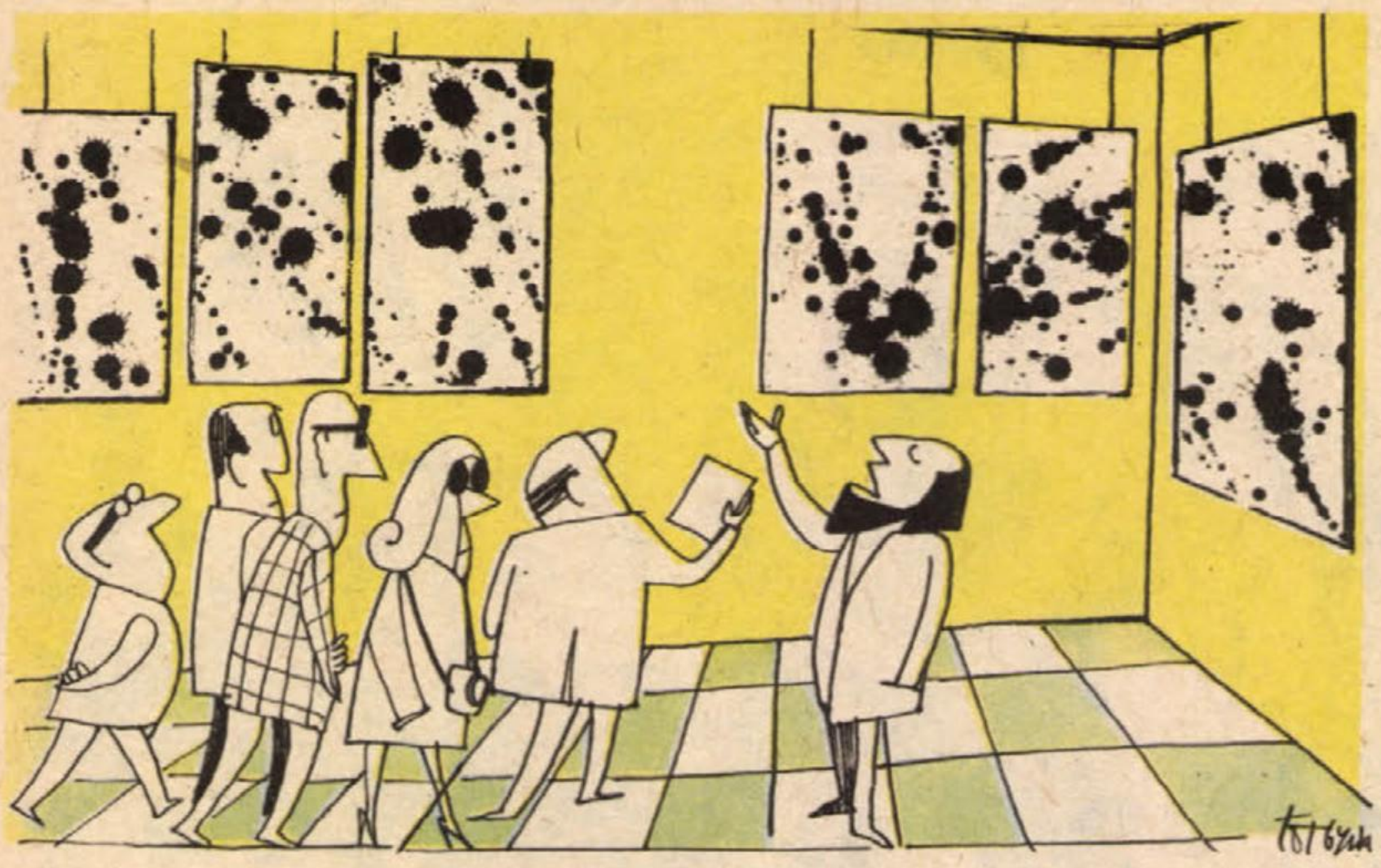

– Amikor az egyikről kiderült, hogy hamisítvány, azonnal kidobtuk...

PADLÓLAKK

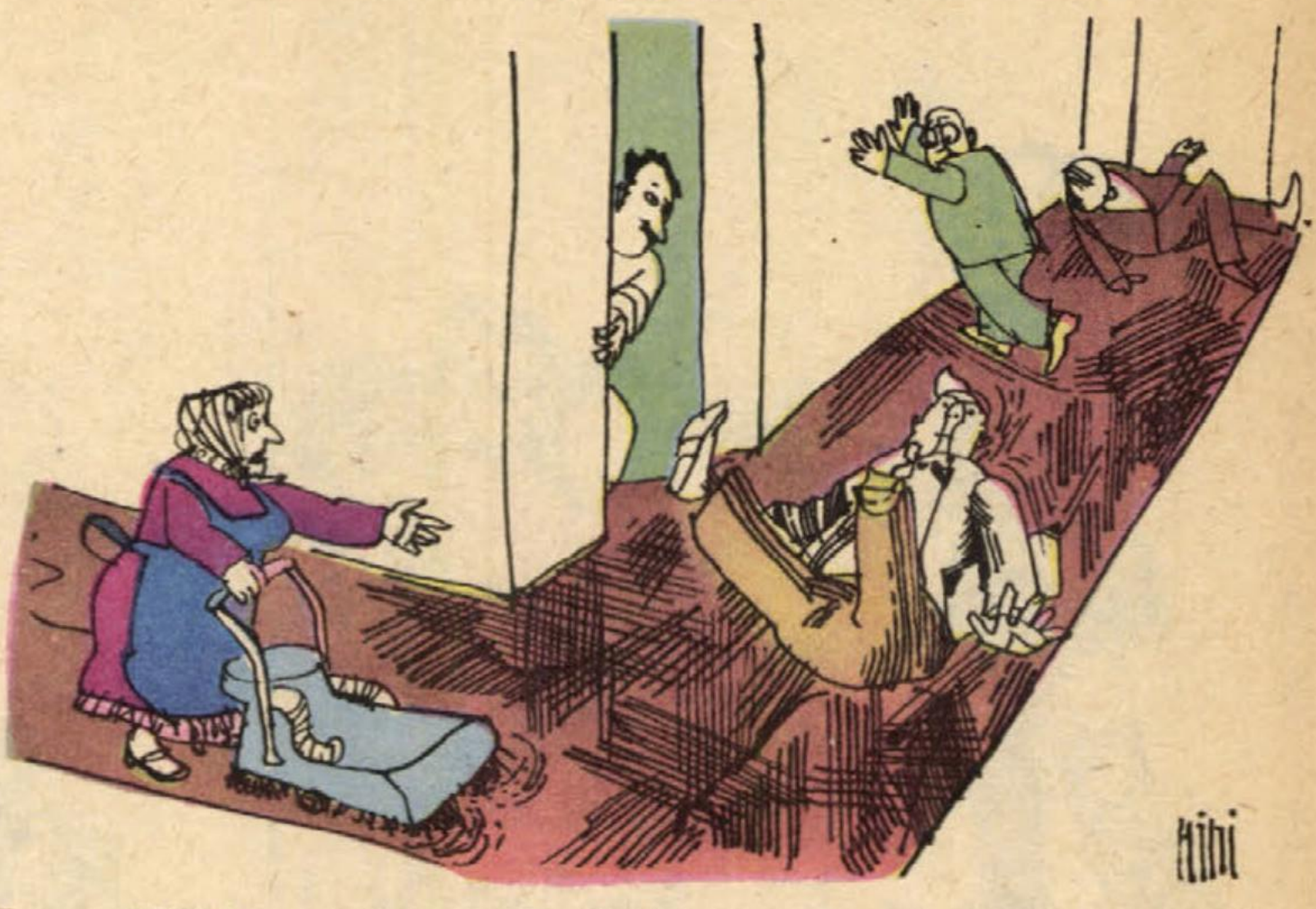

– Múlt héten még az volt a bajuk, hogy nincs takarítónőjük...

FÜRDIK A FÉRJ

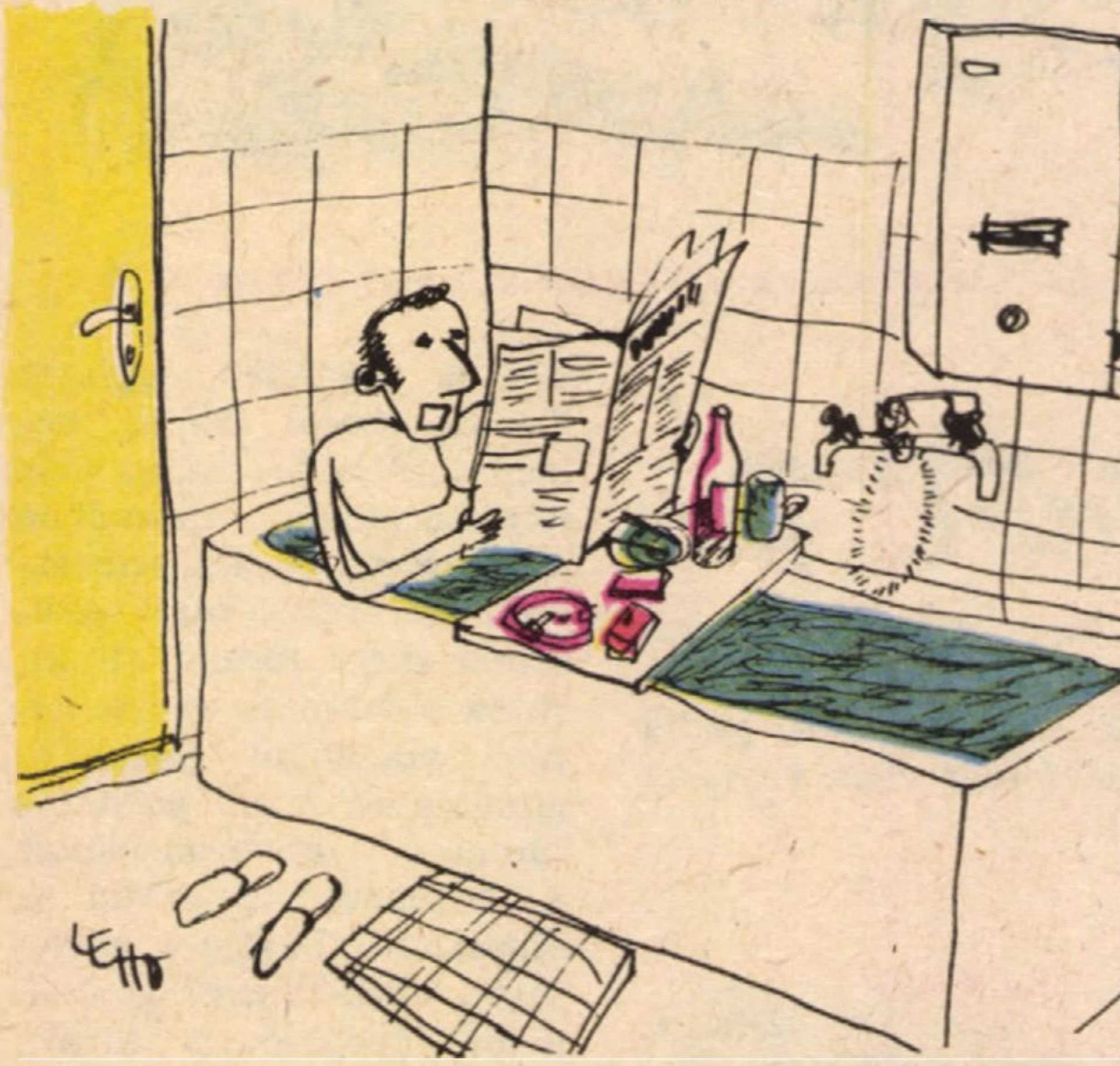

– Anyukám, nem engednél hozzá egy kis meleget?...

ÉDES ÁLOM

– Szervusz, öregem! Képzeld, éjjel azt álmodtam, hogy Párizsban vagyok és nézem a Folies Bergère műsorát. Te, hogy ott milyen gyönyörű pucér nők táncoltak!

– Az semmi! Zöld leszel az irigységtől, ha elmondom az én álmomat.

– Mit álmodtál?

– Lollobrigida hálószobájában voltam, ő gyönyörű, átetsző nylon hálóingben, és amikor átölelt, igéző kombinéban belépett Brigitte Bardot.

– Két ilyen csodálatos nő! Szép kis barát vagy te! Telefonálhattál volna, hogy rohanjak oda.

– De hiszen telefonáltam érted, de a feleséged azt mondta, hogy Párizsban vagy a Folies Bergère-ben.

KESERŰ PERCEK

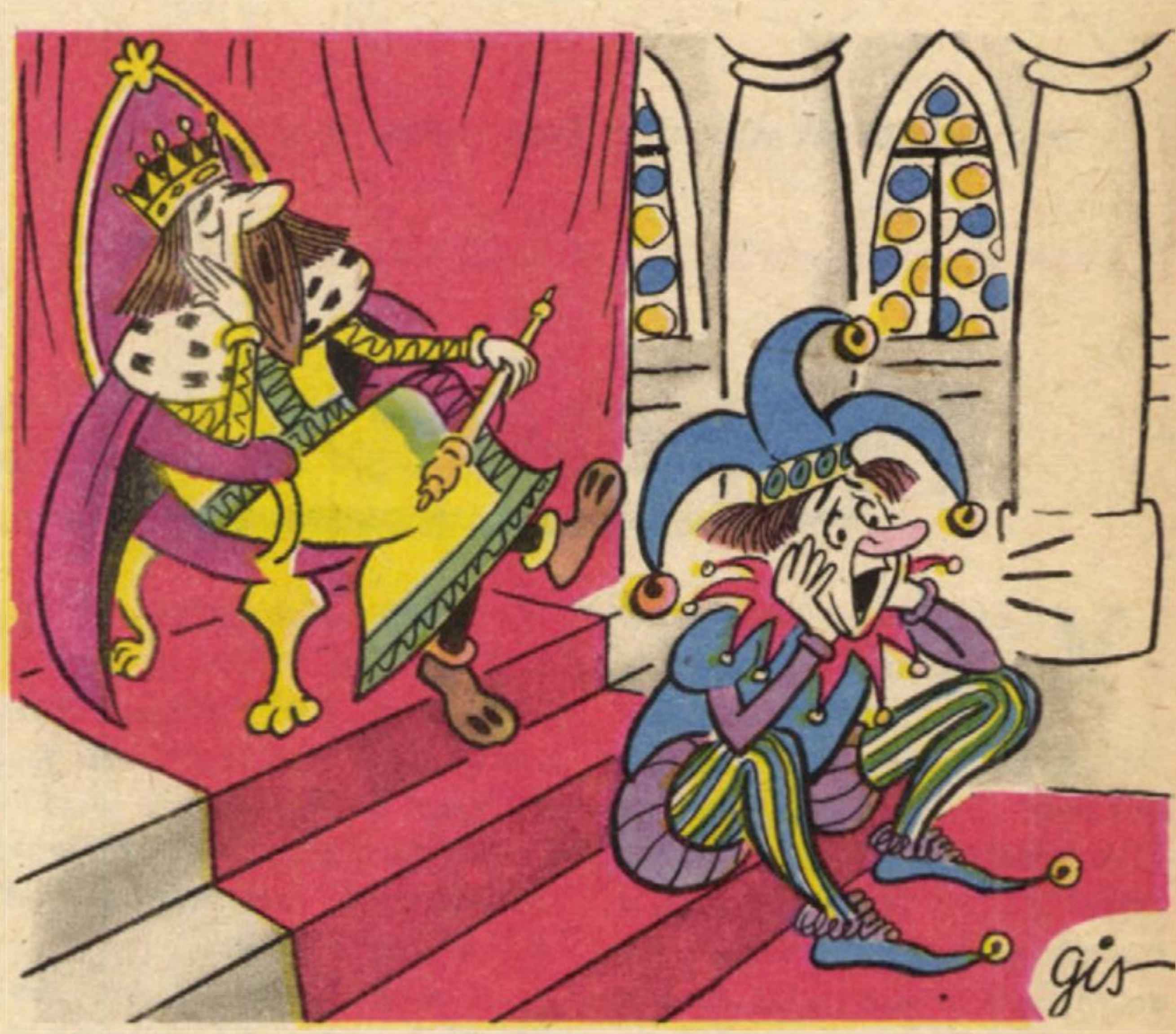

– Ez borzasztó, minden poént ismer!...

MEGHITT BESZÉLGETÉS

Lágymányostól Zuglóig két hölgy ült mögöttem a kivételesen majdnem üres 7-es autóbuszon. Nem fiatal, de nem is idős hölgyek. Önkéntelenül is fültanúja voltam az itt következő párbeszédüknek.

— Tetszik tudni, ha meggebedek, akkor sem tudok aludni altató nélkül. Este tízkor beveszek egy Seduxent, tizenegykor egy Tardylt és ha még ettől sem alszom el, bedobok még egy Noxiront is.

— Képzelem, milyen fáradtan ébred reggel.

— Az nem kifejezés. Két duplát is megiszom egymás után, hogy magamhoz térjek.

— Az még rosszabb.

— Dehogy. Az a rosszabb, hogy egy ilyen éjszaka után még kedvesnek is kell lennem reggel a hivatalban. El sem tudja képzelni, hogy milyen randa főnököm van.

— Én ehhez, hála istennek nem értek. Este tízkor lehajtom a fejemet a kispárnára és reggel hétig úgy alszom, mint a tej. A főnököm pedig áldott jó ember.

— Ez bizony nagy szerencse. Én állandóan azon tépelődöm, hogy azért nem tudok-e aludni, mert gonosz a főnököm, vagy azért látom gonosznak a főnökömet, mert nem tudok aludni.

— Mai probléma. Barátnőm, egy harmincöt éves fiatalasszony, idegösszeomlást kapott. Az orvos, még mielőtt megvizsgálta volna, azt kérdezte tőle: „Mondja, asszonyom, a munkahelyén érzi rosszul magát, vagy otthon a férjével nincsenek rendben a dolgok? Ha a munkahelyén gyötrik, akkor azonnal változtasson állást. Ha a férjével van baj, akkor haladék nélkül váljon el."

— Bölcs orvos volt, de nálunk nincs erről szó. Én nagyon jól élek a férjemmel, velünk laknak azonban a lányomék a kisfiúkkal, Miklóskával.

— Jó, ha így együtt marad a család.

— Ha, jó. De nekem egyetlen perc nyugtom sincs odahaza. A vőm iszik, pedig értelmiségi. Jól keresnek mind a ketten, de alig futja nekik a megélhetésre, a vőm végtelenül könnyelmű és önző. Vendéglőkbe, kiskocsmákba jár, meghívja a barátait, és gavallérosan fizet nekik. Ha olykor idejében hazajön, mindent kifogásol. Ha hideg a vacsora, azért gyötri a feleségét, miért nem készített friss vacsorát: ha friss vacsorát csinál a lányom, akkor azért murizik a férje, miért nem hidegvacsorát tálal. De minek panaszkodjam? Képzelheti, milyen életem van nekem. Nem is beszélve a vőm link dolgairól. A múlt héten is egy aggregátort csempészett ki a gyárból és eladta. Nem először csinálja. Egyszer majd csak lebukik.

— Sajnálatos. Mit szól a lánya ahhoz, hogy a férje így viselkedik?

— Mit szólna a szerencsétlen? Eltűri, hogy részeges férje megrendezze a házi perpatvarokat. És képzelje, minden a gyerek előtt zajlik le.

— Mennyi idős a gyerek?

— A Miklóska? Már harmadik általánosba jár. Okos gyerek. Legutóbb is azt mondta az anyjának: „Már azt is tudom anyu, mi az, hogy szent. A Gere Jancsi az anyukájától hallotta; azt hívják szentnek, aki a földön nagyon jó ember volt, aztán feljutott az égbe és ott jutalmul szent lett belőle."

— A gyerekek mindenféléről fantáziálnak.

— Én úgy éreztem, hogy nekem, mint nagymamának, fel kell a mi ártatlan Miklóskánkat világosítani: „Szent a te anyád, édes fiam — mondtam a gyereknek — aki kibírja a te apádat és még azt is eltűri, hogy halálra szekírozza." Hű a kutyafáját már egy megállóval tovább is mentem! Igazán nagyon örvendtem. Jaj, még be se mutatkoztam, Putnokiné vagyok.

— Én pedig Kelemenné. És én is nagyon örvendtem. A viszontlátásra.

Földes György

MODERN MESE

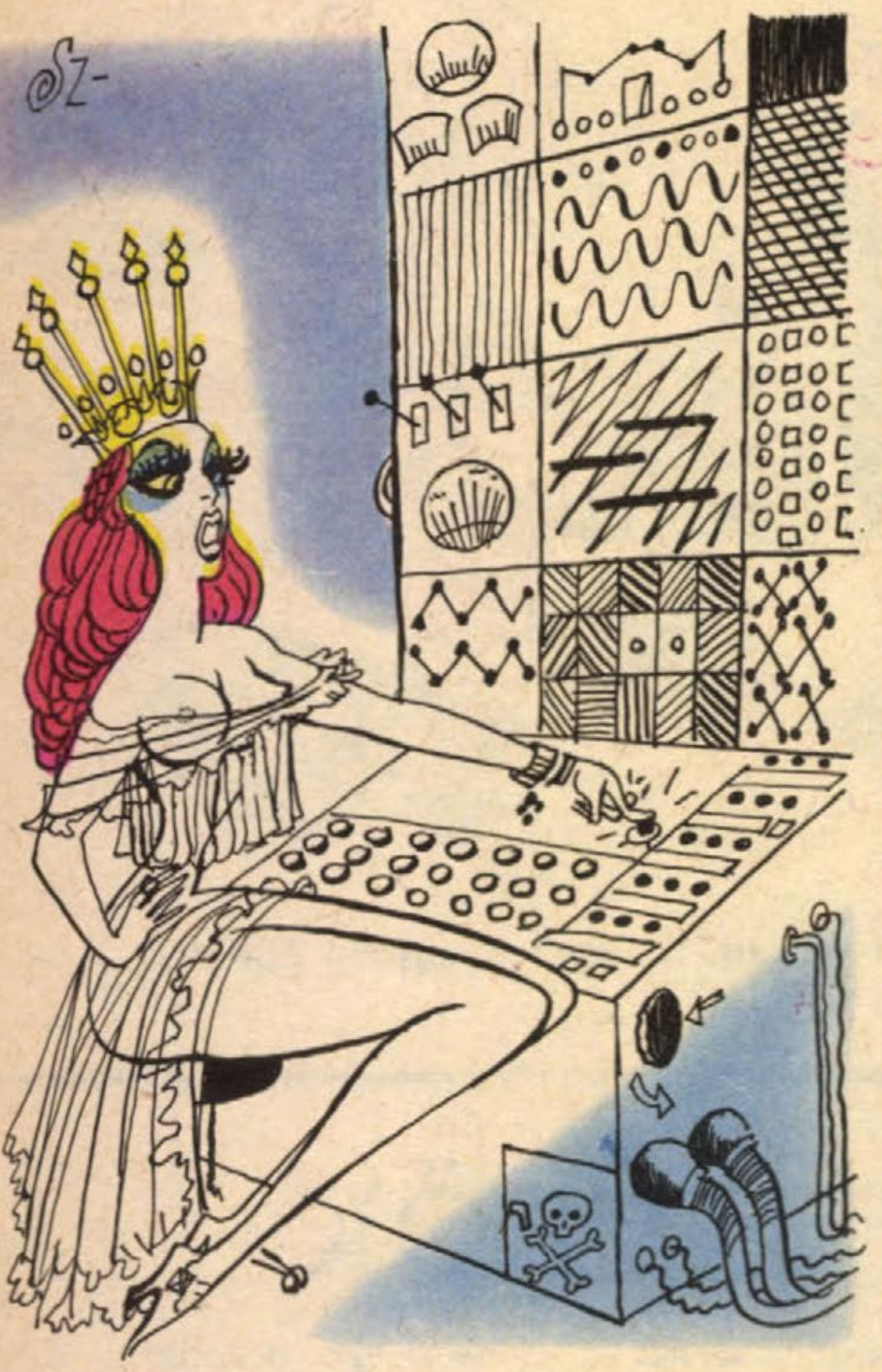

– Komputerem, komputerem, mondd meg nékem, ki a legszebb a világon...

TELEFON

Hétköznap. Délelőtt 11 óra. Szerencsém van. Feltárcsázom a hat számot, s máris hallom a csengetést a vonal másik végén. Türelemmel várom, hogy felvegyék a kagylót. 5 csengetés, 10 csengetés, 20 csengetés, 45 csengetés. Tárcsázzunk még egyszer. Újfent szerencsém van. Nem jelez foglaltat, hanem kicsenget. Várok. 5 csengetés, 25 csengetés, 75 csengetés... Elmentek hazulról? De hát nem Málcsi nénit hívom a Nefelejcs utcából, hanem egy 3000 főt foglalkoztató nagyüzem központját, a munkaidő kellős közepén. 125 csengetés... Talán elutaztak a rokonokhoz, Alsódabasra?

Egy nagyüzem?

170 csengetés... Talán altatót vettek be és nem ébrednek fel a telefoncsengetésre?

Egy nagyüzem?

200 csengetés... Talán elmentek egy kis jó levegőt szívni a Hármashatár – hegyre?

Egy nagyüzem?

240 csengetés... Talán szülői értekezletre mentek?

Egy nagyüzem?

260 csengetés... Talán kimentek az ügetőre, hogy megtegyék Cukipofát tétre és befutóra?

Egy nagyüzem?

280 csengetés... Talán összeveszett a szerelmével és most egy eszpresszóban békítgeti két franciakrémes mellett?

Egy nagyüzem?

320 csengetés... Tegnap sokáig kimaradt és most még ahhoz is lusta, hogy felvegye a kagylót?

Egy nagyüzem?

500 csengetés... Most sem veszik fel a kagylót. A jubileum alkalmából pezsgőt bontok, meleg hangú köszöntőt mondok. Ürítem poharamat a telefonközpont egészségére!

Galambos Szilveszter

KARIKATÚRÁK 1919-BŐL

Az 1919-es proletárdiktatúra sajtója bővelkedik aktuális gúnyrajzokban. A korabeli művészek humorának hegye elsősorban a megdöntött tőkések, a „sodródók", az „ügyeskedők" és a Tanácshatalmat fojtogató nemzetközi imperialisták ellen fordult. Hatodfél évtized távlatából is azt látjuk, hogy 1919 karikaturistái elevenen érzékelték a kor eseményeit és figuráit.

B. I.

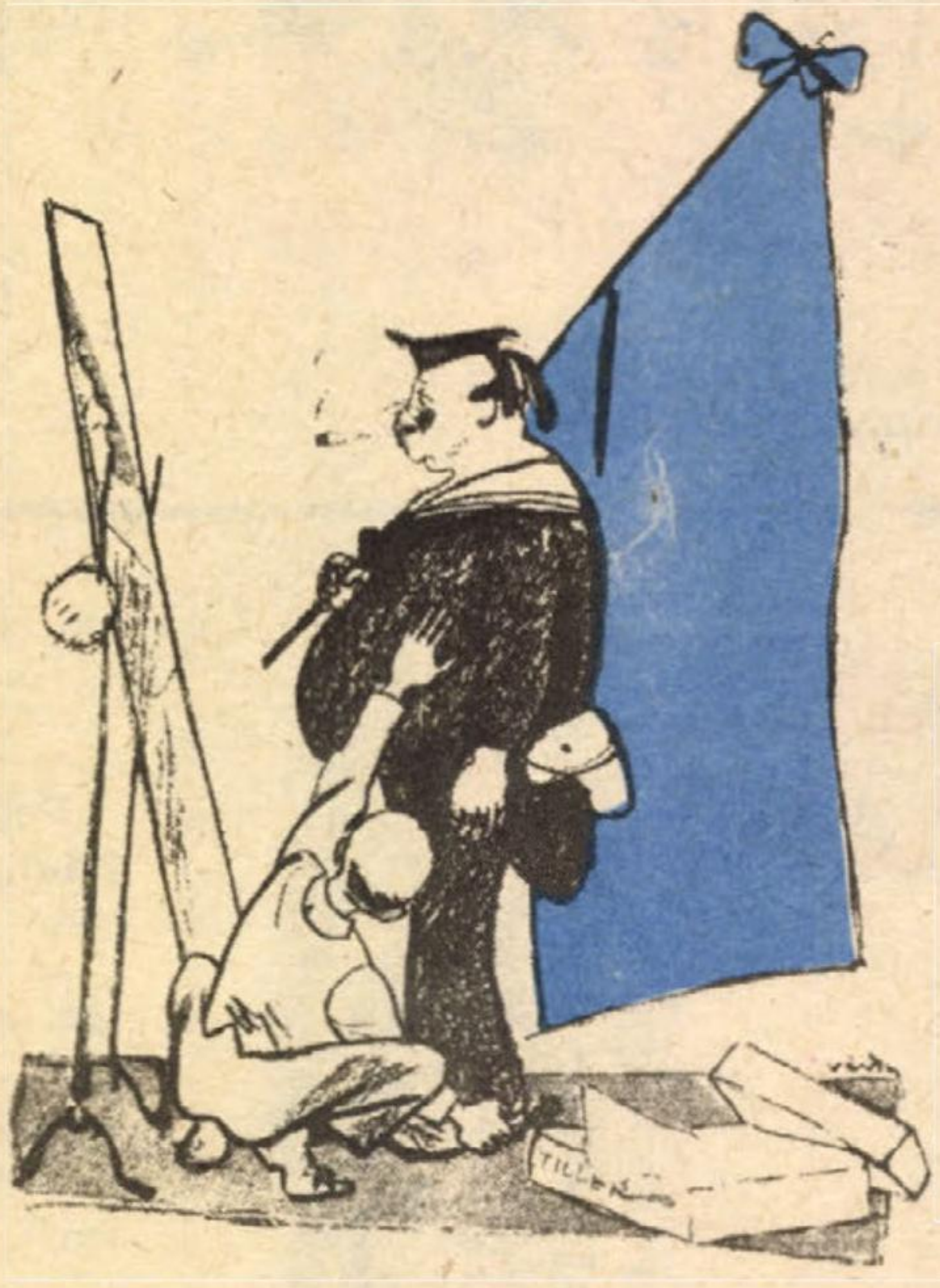

Udvari tanácsos úr forradalmi álruhában

(Vértes Marcell rajza az Április című élclapban.)

A megszeppent méltóságos úr forradalmi matrózruhát készíttet — természetesen mérték után —, mint a doboz feliratából látható: Tiller Mór császári és királyi udvari szállító, híres-drága egyenruhakészítő műtermében.

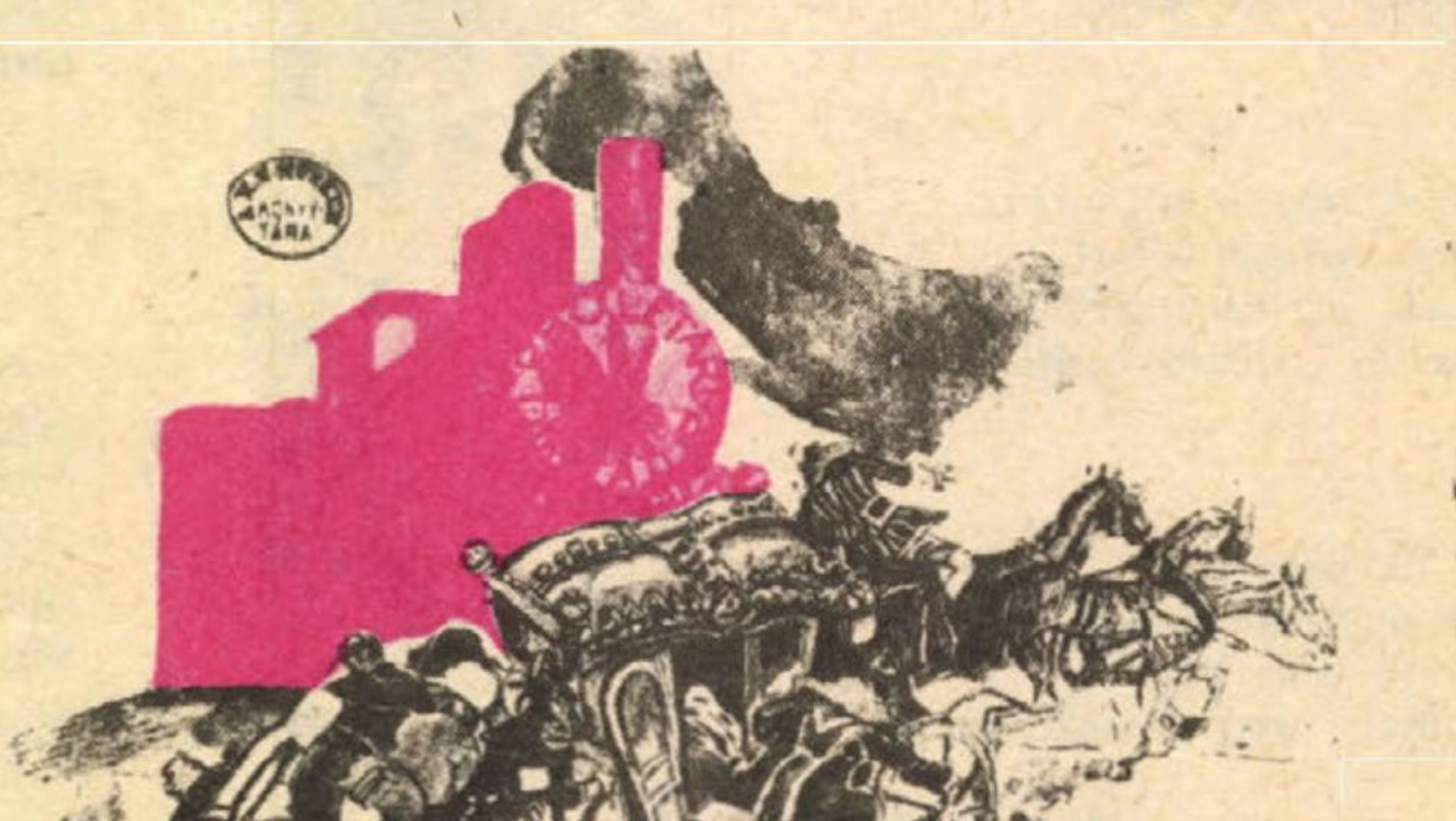

Gázol a vörös mozdony

(Ismeretlen karikaturista rajza a Borsszem Jankó május 4-i számában.)

A „heroikus karikatúrák" egyike. A Proletárdiktatúra feliratú vörös mozdony elgázolja az udvari hintót, amelyet mágnások, generálisok, főpapok, lakájok egyesült erővel sem tudnak előle megmenteni.

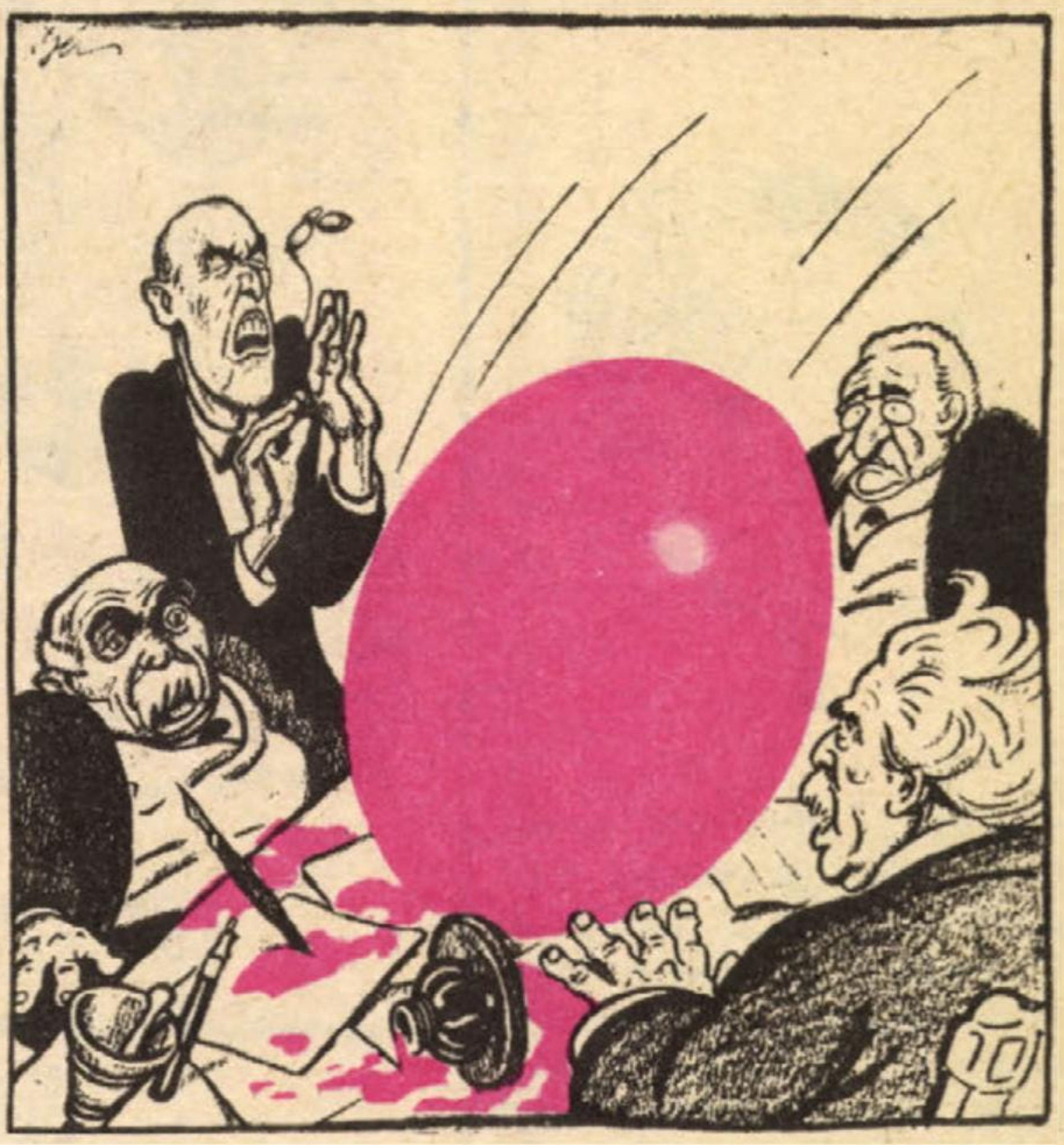

A magyar húsvéti tojás

(Bér Dezső rajza a Borsszem Jankó április 20-i számában.)

A magyar proletárdiktatúra piros tojása berobban a párizsi békekonferencia asztalára, és óriási megrökönyödést vált ki a nyugati hatalmak Négyes Tanácsának tagjai: az amerikai Woodrow Wilson, a francia George Clemenceau, az angol Lloyd George és az olasz Vittorio Emmanuele Orlando körében.

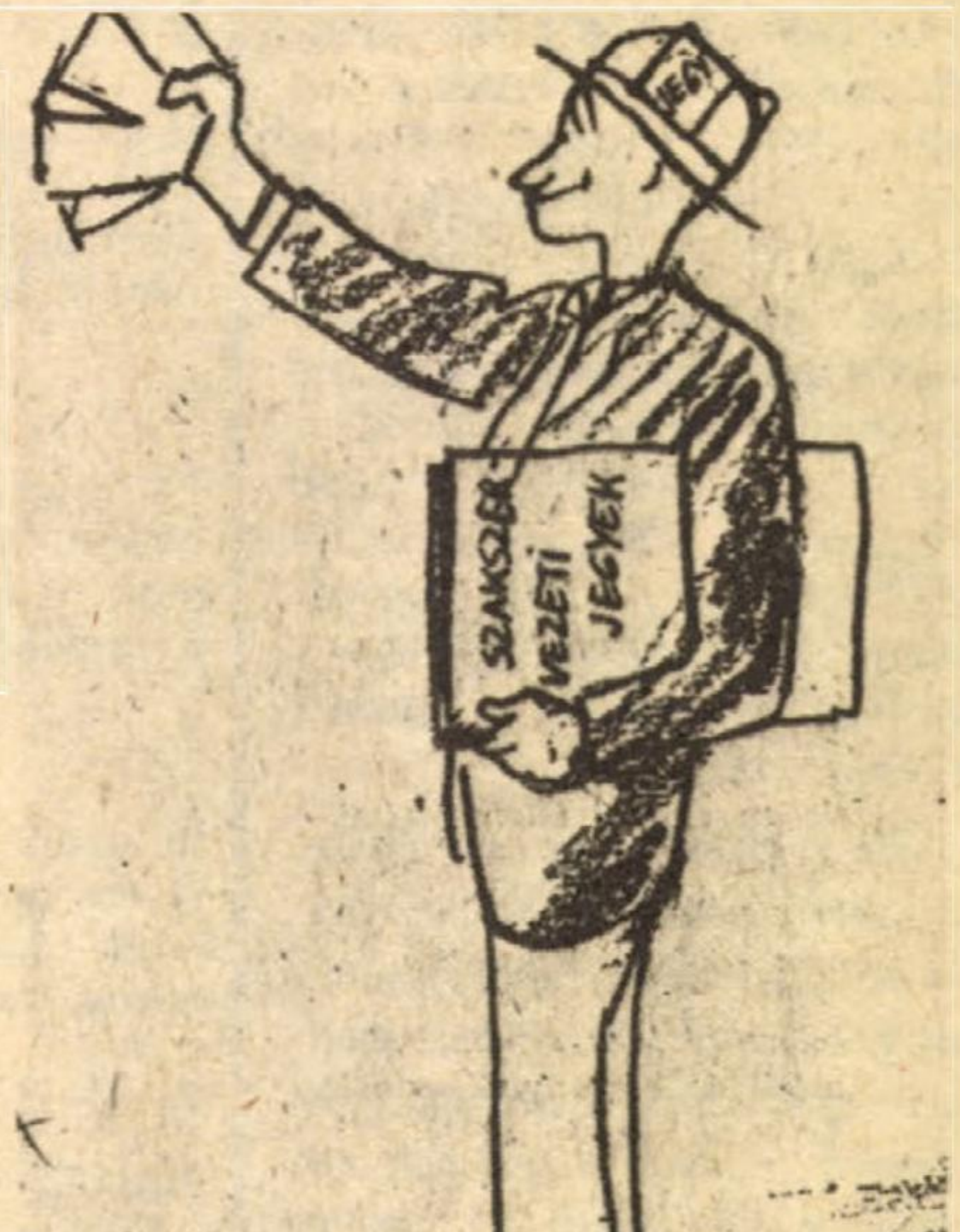

– Van szakszervezeti jegye?
– Van. 12 különböző szakszervezetből.

(Gedő Lipót rajza az Április hasábjain.)

A forradalom idején élelmiszert hivatalos áron csak a dolgozók és hozzátartozóik kaptak — szakszervezeti jegyre. Ügyeskedő herék, merész trükkökkel, különböző szakszervezeti utalványokat panamáztak össze, s ezeket feketén árusították. Gondoljunk csak a felszabadulás után felbukkant szélhámosokra...

KI ÍRTA A „HÁBORÚ ÉS BÉKÉ"-T?

– Ravatalon a kultúra! – szokta kiáltani évtizedekkel előbb Klein Náci, a leghíresebb pesti újságárus, pontosabban rikkancs, amikor egyetlen újságot sem vásároltak tőle a villamoson.

Ez az örökbecsű mondás jutott eszünkbe, amikor elolvastuk az AP-hírügynökség jelentését, amely szerint 586 jövendőbeli tanító Manchesterben, Glasgow-ban és Liverpoolban elképesztő általános műveletlenségről tett tanúságot. Arra a kérdésre, hogy ki írta a „Háború és Béké"-t, ilyen válaszok hangzottak el: Churchill, Trockij, Graham Greene, Thomas Gray és sokan mások. Hasonló színvonalú tájékozottságot árultak el a jövendőbeli nevelők művészetben, zenében, építészetben. Alig néhányan adtak helyes válaszokat. Valószínű, hogy a kérdésekben volt a hiba. Miért nem kérdezték meg például azt, hogy kikből állt a Beatles-együttes?

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

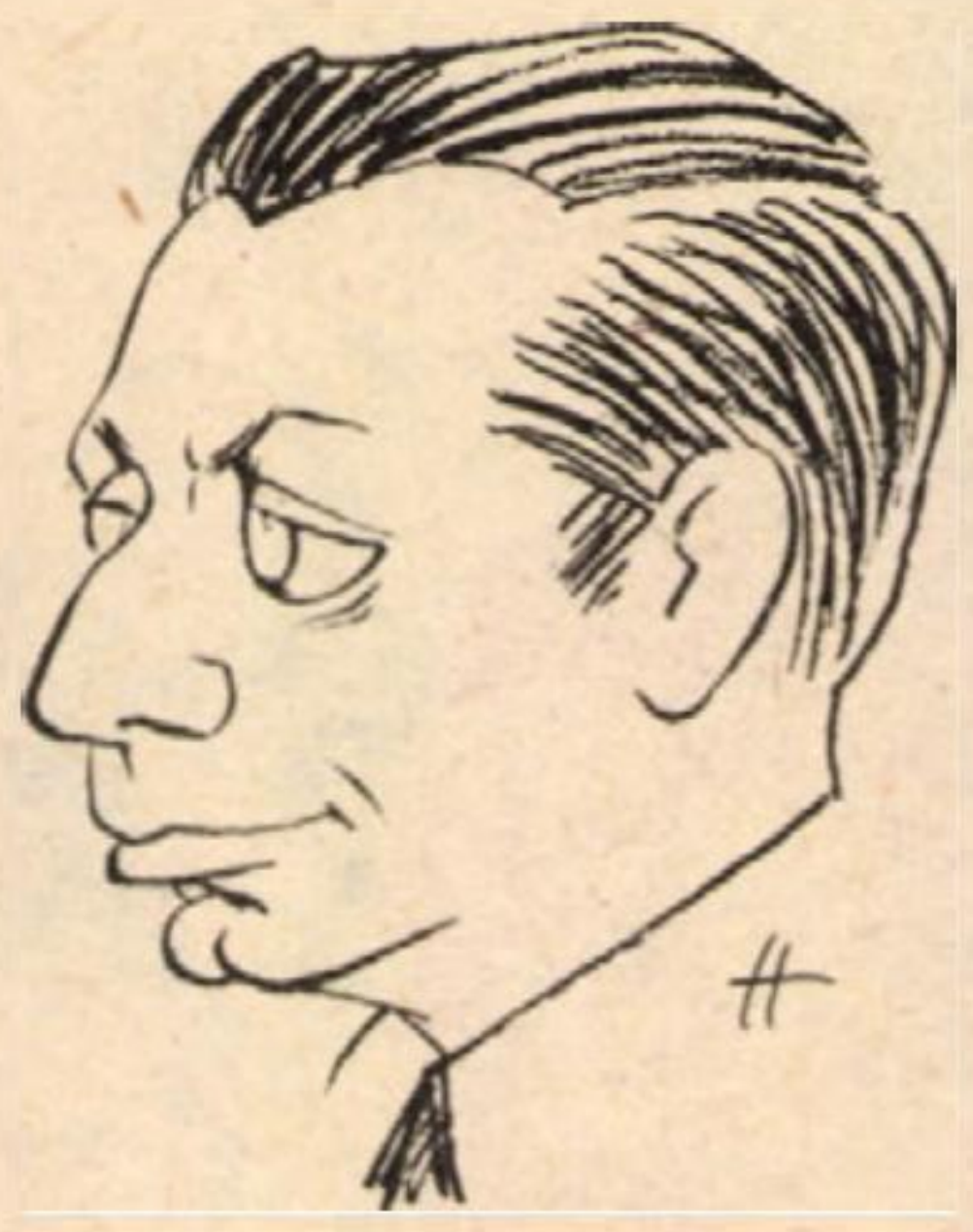

Sokszor tűnődtem azon, hogy miért azonosítja nagyon sok néző a színészt a szerepével. Ha gonosz embert alakít, akkor rossz embernek tartják. Egyszer, mint miskolci színész, egy tájelőadáson, majdnem szenvedő alanya lettem ennek a felfogásnak. Az Ármány és szerelemben Wurmot játszottam és előadás után, amikor távozni akartam az öltözőből, egy rendőr kopogott be hozzám. Arra kért, hogy várjak tíz-tizenöt percet, mert három fiatalember — valószínűleg részegek — meg akar verni. Szerintük — közölte a rendőr — verést érdemel az a férfi, aki olyan bűbájos teremtést, mint a darab hősnője, bántani merészel. Amikor a rendőr fedezete mellett kimentem az utcára, dühös kiáltások fogadtak: „Könnyű a rendőr védelme alá bújni! Ebbe a községbe többé ne merje betenni a lábát! Gengszter!”

Ez történt ezen a tájelőadáson. Érthető, hogy amikor közel egy évvel később ugyanebben a községben szerepeltünk, szorongó érzéssel léptem a színpadra, már csak azért is, mert ezúttal sem a pozitív hőst játszottam a darabban.

Előadás után egy fiatalember keresett fel, akiben felismertem azt a nézőt, aki legutóbb az Ármány és szerelem előadása után a legdühödtebben szidalmazott.

Ezúttal mosolygós arccal, lelkesen gratulált játékomhoz.

— Nagyon rokonszenvesen alakította szerepét, pedig rossz embert játszott és ilyenkor általában nemcsak a szerepet, hanem magát a színészt is ellenszenvesnek ítéli meg a néző. Ön azonban művészi játékot produkált, nem úgy, mint egy évvel ezelőtt az a színész, aki Wurmot játszotta a Schiller-drámában.

Őze Lajos

ITALBOLTBAN

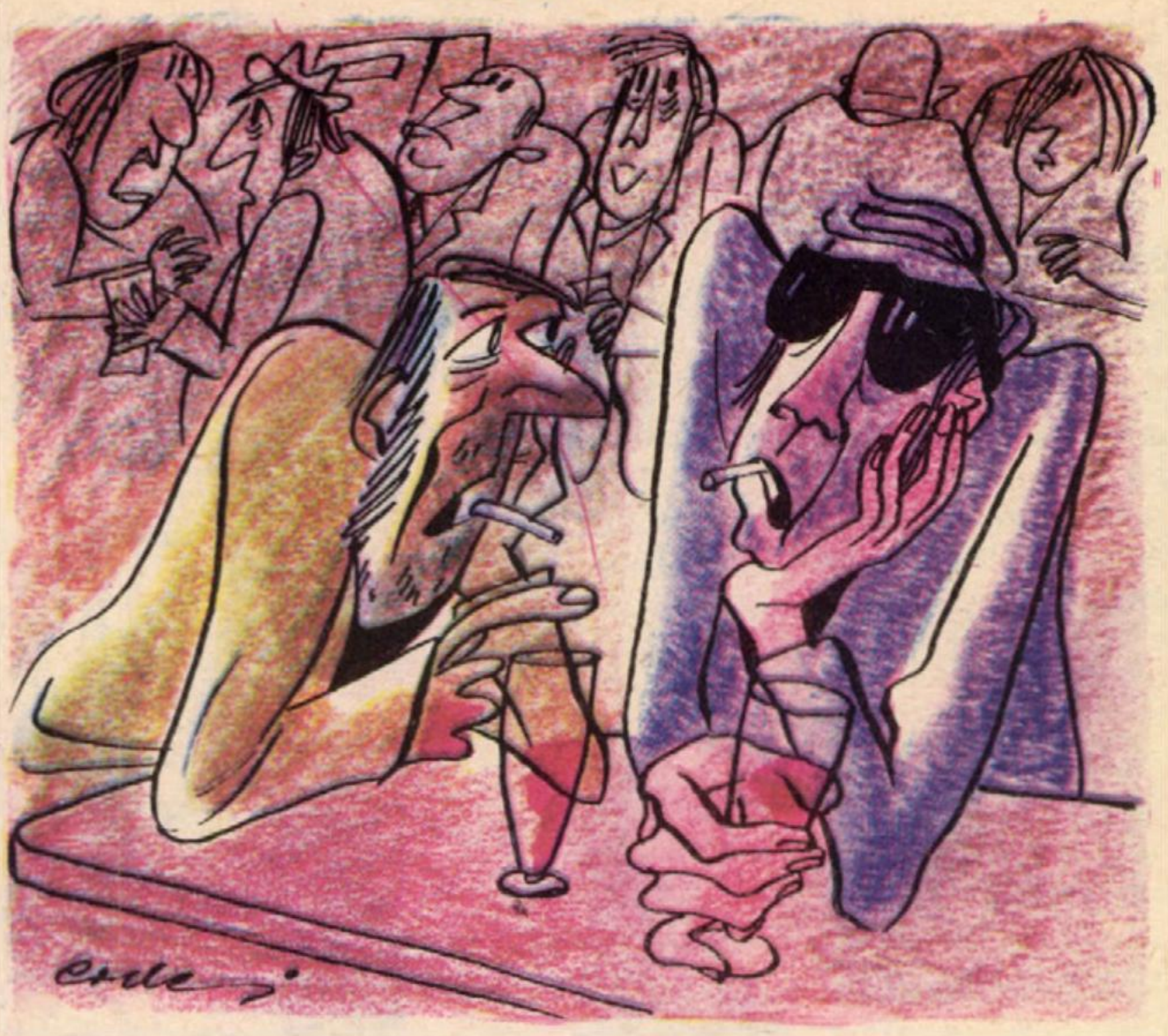

– Miért hordasz fekete szemüveget?
– Bántja a szememet a kék fény.

TERVEZŐIRODA

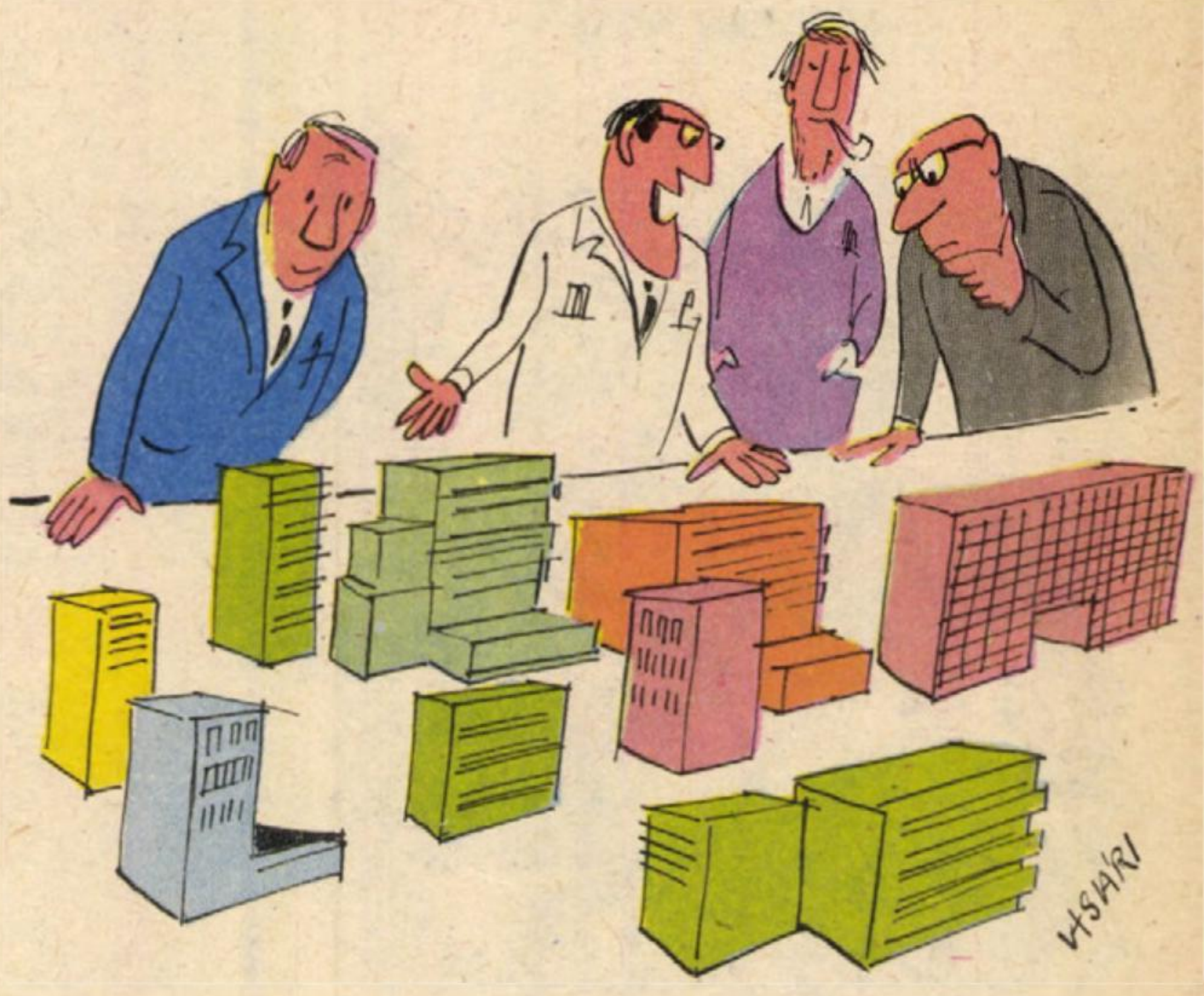

– Nem makett. Ezt egy az egyben építettük...

ÁLLATI SÍRVERSEK

1.

Itt nyugszik egy orangután,
eltemették korán s bután.
Attól félt, míg élt, a dőre:
hátha ember lesz belőle.

2.

Itt nyugszik egy magyar ökör,
kit a bögöly már nem gyötör.
Örökségül ezt hagyta itt:
Tanulj, tinó, így jársz te is!

3.

Itt nyugszik egy barnamedve,
odalett az életkedve,
mert nem talált virágmézet.
Ez a medve-világnézet.

4.

Itt nyugszik egy öreg bivaly.
A családja lassan kihal.
– Az ivóvíz jaj de poshadt! –
bőgte. Aztán összeroskadt.

5.

Március 10, este 6:
haldoklik egy kecskebak.
Március 10, este hét:
kecske nincs, csak Kecskemét.

Székely Dezső

● ●

ELSŐSEGÉLY

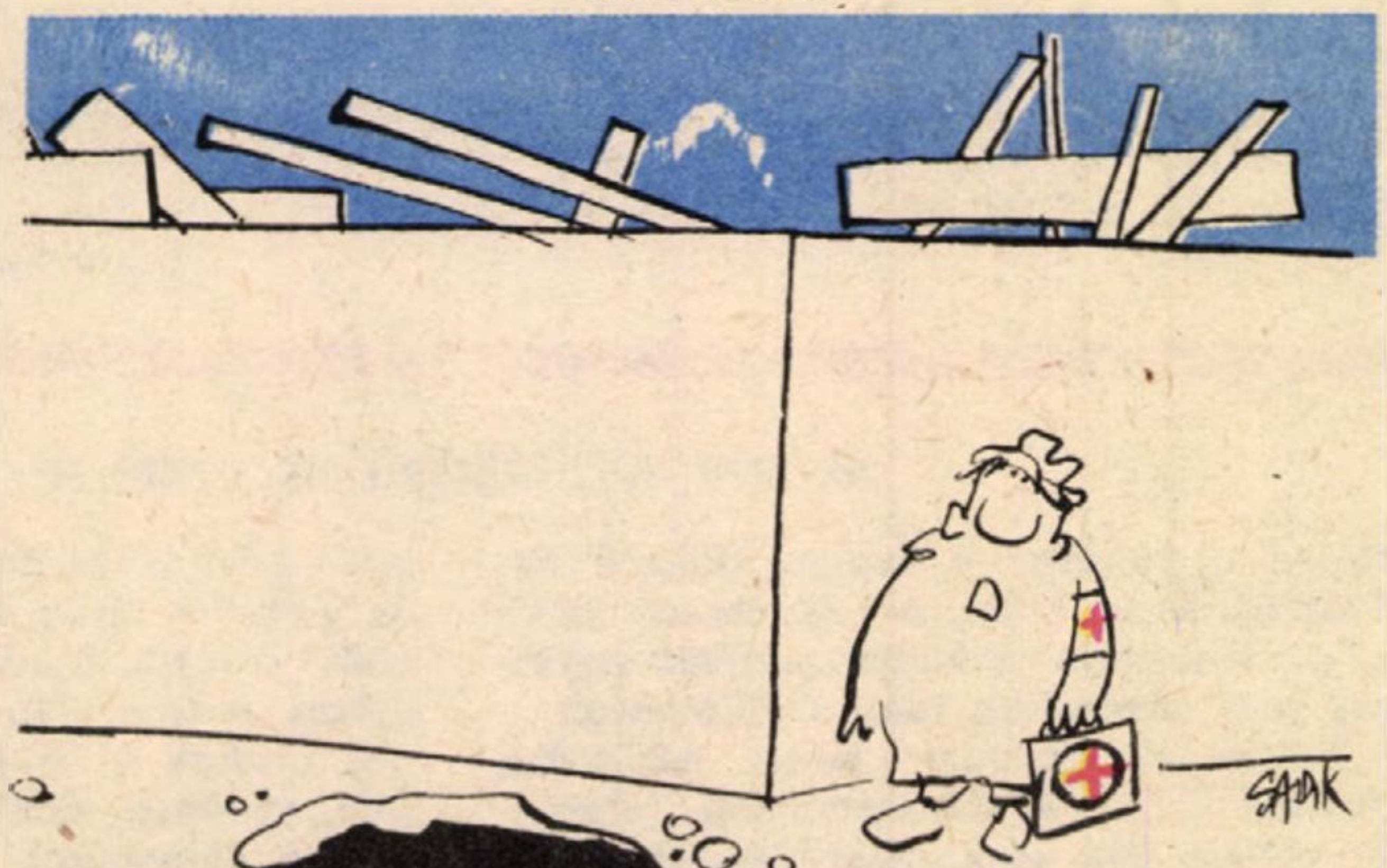

– Érthetetlen, tegnap ilyenkor már négyen beleestek a gödörbe!...

HÉTFŐK

Podolákné bejött a szobámba, leült az asztalom elé.

— Nagyon fontos dologról akarok magával beszélni — mondta sokat sejtetően.

— Halljuk, miről van szó?

— A nők megbecsüléséről.

A naptárra néztem.

— Március huszonkettedikén, Podolákné? Jól tudja, hogy erről csak nyolcadikán szoktunk beszélni.

— Igen, tetszett is róla beszélni a vállalati nőnapon. Nagyon igaz volt minden szava! Azért fordultam éppen magához.

— Mi van hát a nők megbecsülésével?

— Baj van vele.

— Ugyan, Podolákné, hogy mondhat ilyet? Nemrégen volt nyolcadika, még visszaemlékezhet rá. Mindenki kapott hóvirágot, bocicsokoládét. Volt szendvics, meleg tea, ünnepi köszöntő. Még ajándékokat is osztogattunk a legjobbaknak. Maga is kapott egy teflonsütőt.

— Nyolcadikán minden volt, de kilencedikén már semmi. Meg azóta sem.

— Mindennap mégsem lehet nőnap, Podolákné.

— Mindennap nem is, de az azért smucigság, hogy évente csak egy napot szentelnek a nőknek. Amikor mindenféle bagatell ügyek heteket, hónapokat kapnak. Megrendezik például az Édes Heteket, utána, stílszerűen, a Fogászati Hónapot. Arról már nem is beszélek, hogy a könyvnek egy egész esztendőt szánnak.

— Maga szerint mégis hány napot kellene szentelni a nőknek?

— Hetente egyet. Mondjuk a hétfőt.

— Miért éppen azt?

— Mert olyankor nincs se foci, se tévé, a férfiember, jobb híján, ráér a családjával törődni. Persze, ugyanezt a munkahelyeken is meg kellene szervezni. Ezek lennének az úgynevezett Feleség Hétfők, illetve Kartársnő Hétfők.

— És hogyan képzeli az egészet?

— Tetszik ismerni, ugye, a Centrum Hétfőket? Ilyenkor az áruházakban egy-egy kijelölt árucikkhez könnyebben, kedvezményesebben juthat hozzá a vásárló. Erre a mintára szervezném meg én a Feleség Hétfőket, Kartársnő Hétfőket is. Ezeken a napokon a munkahelyén vagy az otthonában könnyebben, kedvezményesebben juthatna hozzá a dolgozó nő egy-egy kijelölt „árucikkhez”. Az egyik hétfőn, például, a vezető beosztásba kerüléshez. A másik hétfőn a férfiakéval egyenlő bérhez. A harmadikon a háztartási munkák megkönnyítéséhez. A negyediken a jobb emberi megértéshez...

— Ne sorolja, Podolákné, ne sorolja, már zúg a fejem tőle. Hagyjon engem békén, van nekem enélkül is elég bajom.

— Csalódtam magában. Hát maga is csak ennyire becsüli meg a nőket?

— Miért csodálkozik ezen, Podolákné? Elvégre ma szerda van és nem hétfő...

Radványi Barna

ÖNPORTRÉ

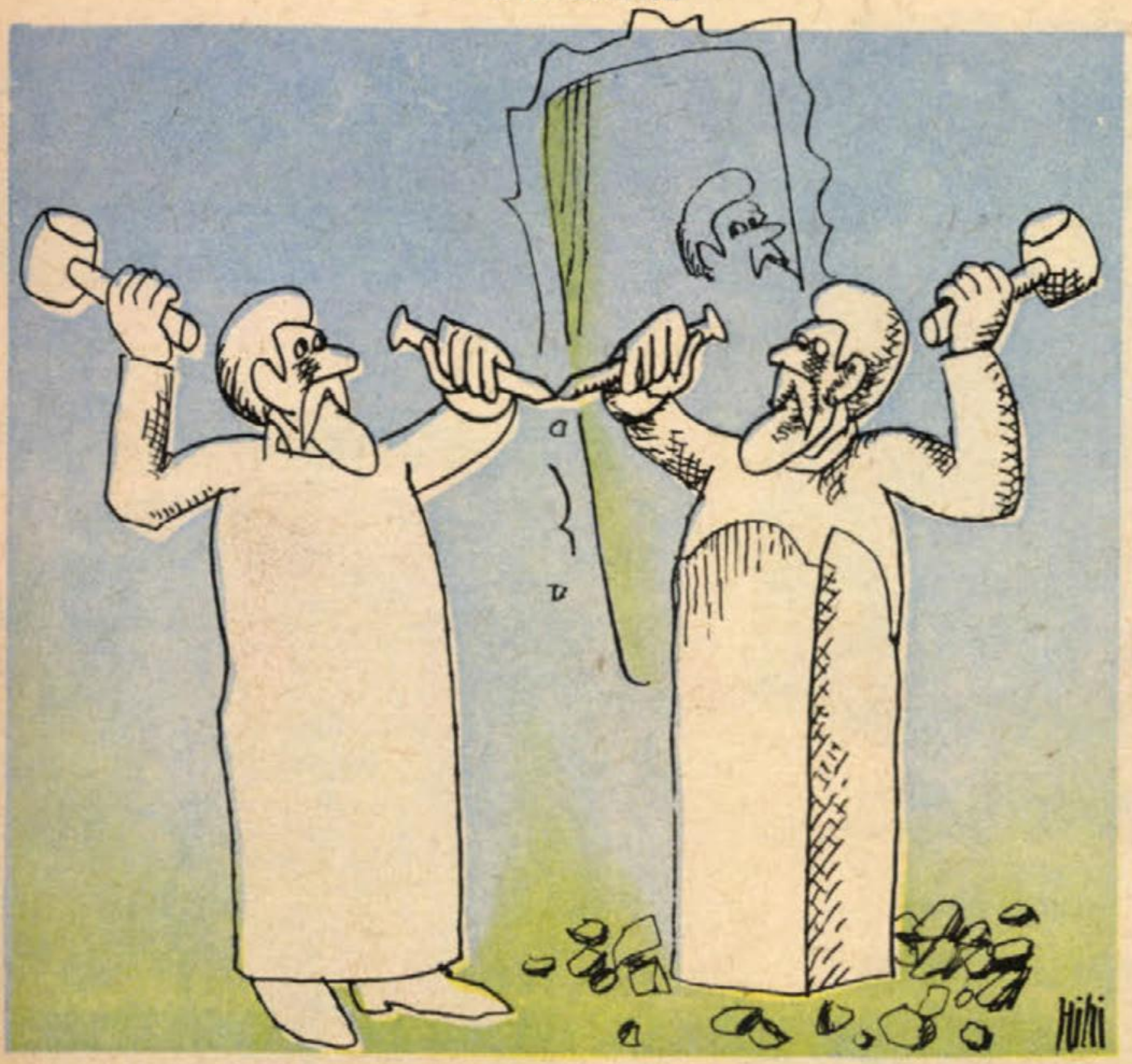

AGGÓDÓ IGAZGATÓ

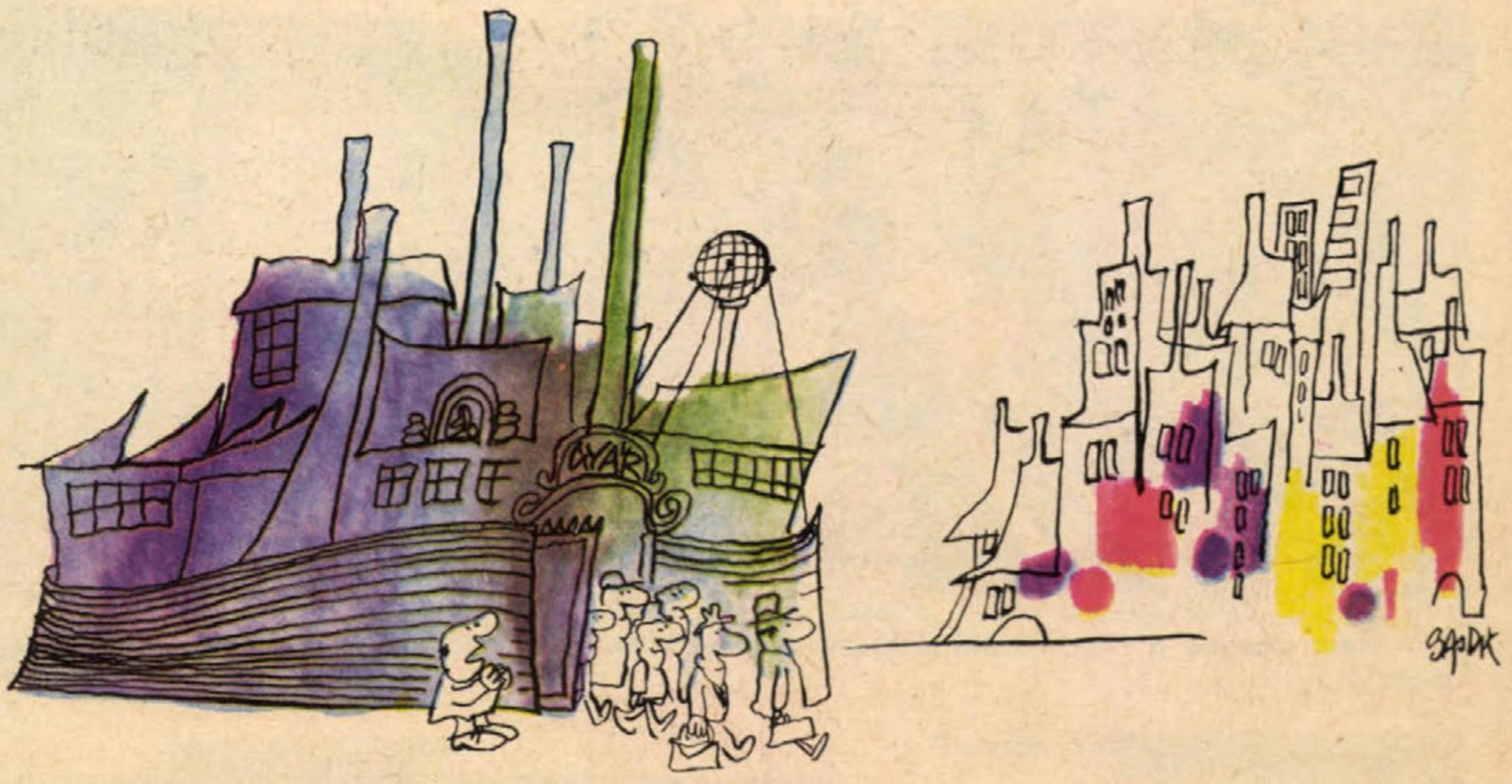

– Aztán vigyázzatok, fiaim, a hét végén az egész város tele van munkaerőcsábítóval.

VÁLÓOK

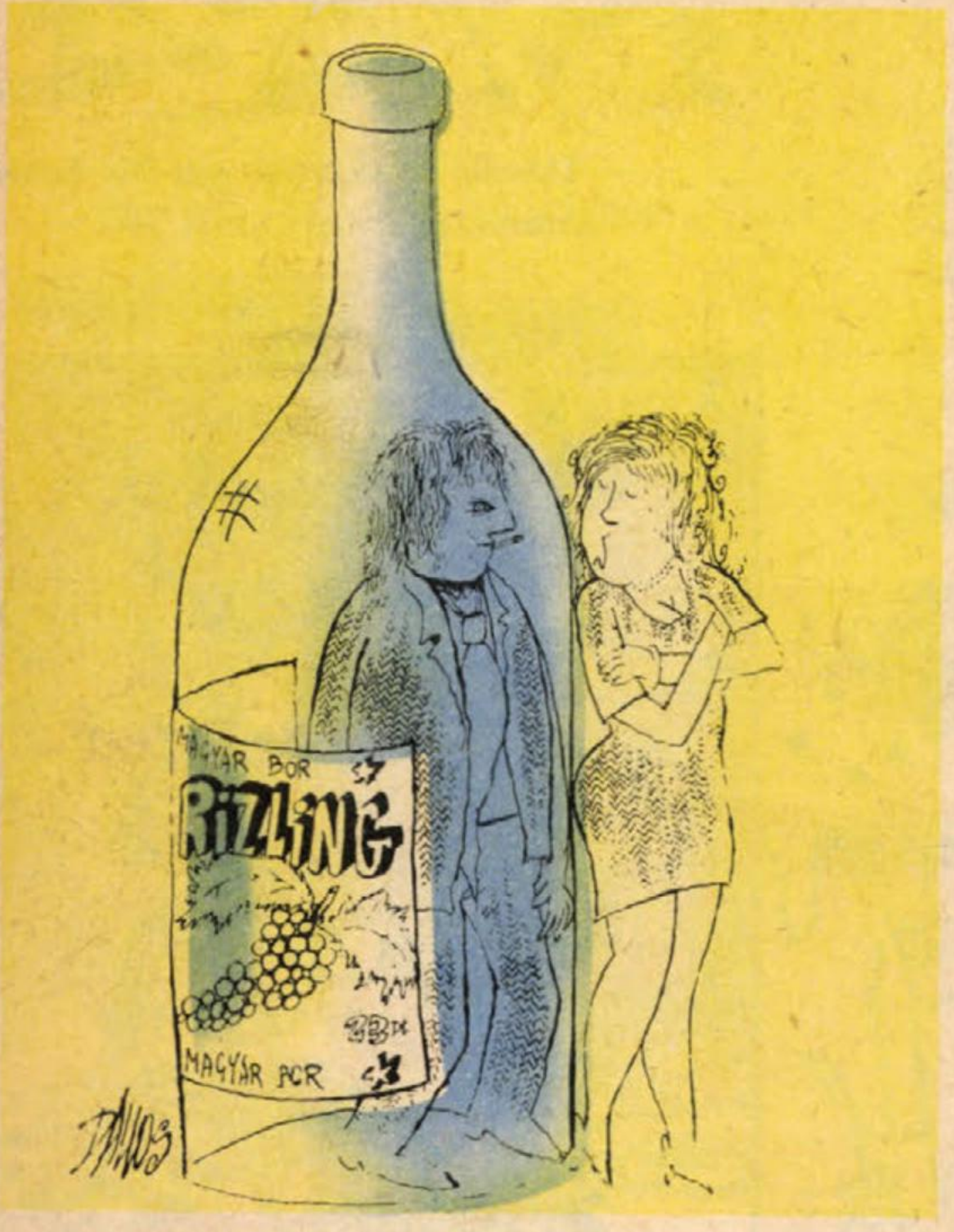

– Egy fal választ el bennünket...

NÉVADÓ ÜNNEPSÉG

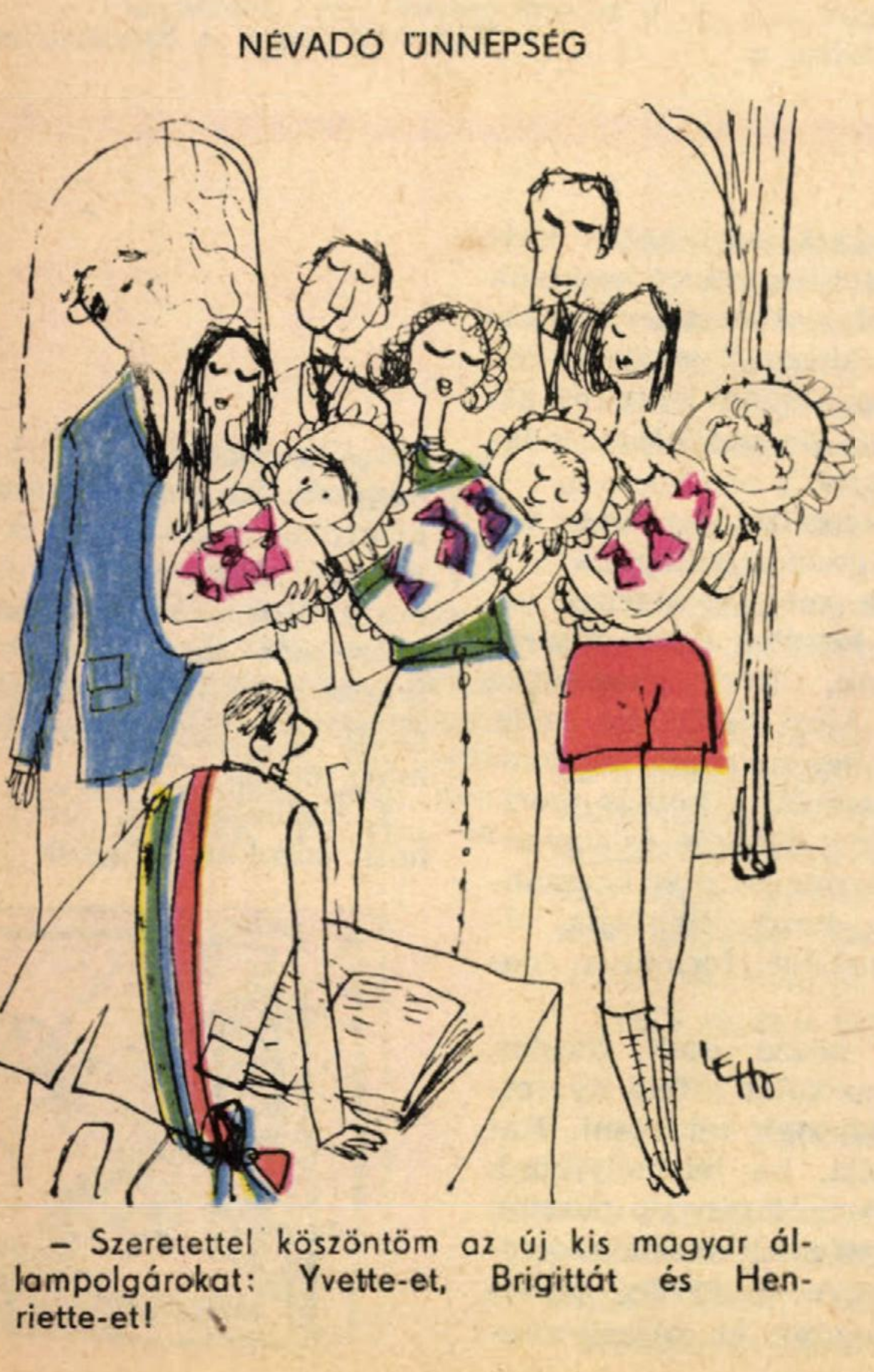

– Szeretettel köszöntöm az új kis magyar állampolgárokat: Yvette-et, Brigittát és Henriette-et!

Egy és más

Hangjában mértéktartóan ironikus, jelentőségének súlyát illetően habkönnyű vitába keveredtem két laptársunkkal, nyelvi kérdésekben. Nem vesztegetnék rá szót, ha egyfelől nem tudnám, hogy az efféle viták mindig érdeklik az olvasót, másfelől a két különböző „konfliktus” nem szolgálna azonos tanulsággal. Tehát:

1. Szóvá tettem a Ludasban, hogy az idegen helységnevek kiejtésének tekintetében meglehetősen következetlenek a rádió és a televízió bemondói s azt az óhajt mertem megkockáztatni, hogy ha már hibásan ejtik az idegen tulajdonneveket (ami nem baj), legalább ejtsék *egyformán* hibásan. Példaként a mostanában sokszor előforduló sziget nevét, a Guam-ot említettem, melyet egyazon reggelen hol Guamnak, hol pedig Gvamnak mondott a rádió. A rádióújságban Körmendy László szívesen fogadta megjegyzésemet, elismerte, hogy efféle hibák megeshetnek, de... És a válaszban most jő az ellencsapás: a Guam és Gvam között nincs akkora különbség, mint a *helységnév* és *helyiségnév* között, mely utóbbi az én cikkecskémben tévesen szerepelt. Ez az ellencsapás szíven talált. Miért? Mert eddig azt hittem: előbb tételezhető fel rólam, hogy tagja vagyok a kőbányai galerinak, mint az, hogy nem ismerem a helység és a helyiség közötti különbséget, ha tehát a Ludasban *helyiség* volt nyomtatva, az nem történhetett az én hibámból.

2. A legmélyebb tisztelettel bátorkodtam szóvá tenni, hogy az ÉS kritikusa téved, amikor azt állítja, hogy valakinek vaj van a füle mögött, mert a vaj mindig a fején van valakinek s ez újabban épp olyan gyakori hiba, mint a *kemény* dió helyett írt és mondott *nehéz* dió, mely ugyanannak a számnak a következő oldalán szerepel egy elbeszélésben. Sértő ez a megjegyzés? Nem. A novella szerzője mégis zokon vette, mert válaszát azzal kezdi, hogy én a lap kritikusát *kioktattam*. (Ez az állítmány a sértődés csalhatatlan jele.) A továbbiakban pedig megjegyzi, hogy elbeszélésének hőse azért nevezte a saját fejét *nehéz* diónak, mert paranoiás, s különben sem átvitt értelemben használta a kifejezést. (Hogy miért tünete a paranoiának az épelméjűek által is gyakorta hibásan használt szókép, vagy — ha nem képes beszédről van szó! — miért éppen dióhoz hasonlította a saját fejét, holott a dió éppenhogy nem tartozik a nehéz gyümölcsök közé — most mindegy.) A lényeg: jő a válaszban az ellencsapás. Hogy tudniillik az az egymondatos játszi ötletem, miszerint téves az az állítás, hogy „Az ital nem old meg semmit”, mert a nyelvet igenis megoldja — szóval, hogy ez a zseniális gondolat már benne volt az ÉS egyik előző heti glosszájában, vagyis nem az én eredeti leleményem. Biz ez igaz. Más is rájött e szerény szójátékra — méghozzá megelőzve engem. Ha tudtam volna róla, kihúztam volna a noteszomból, mielőtt közzéteszem.

Mi tehát a tanulság? Hadd foglalom össze egy réges-régi viccben:

Egy amerikai turista Pesten ebédel s ebéd közben hívatja a főpincért, hogy panaszt tegyen:

— Kérem, ez a sör nem hideg, hanem langyos!

Mire a főpincér:

— Igen? Önök viszont üldözik a négereket!

Vagyis: bírálj meg bármit bármilyen szelíden is, légy rá elkészülve, hogy bírálatod nyomán kiderül: ezüstkanalat loptál az Intercontinentálban.

(t.)

NŐI FOCI

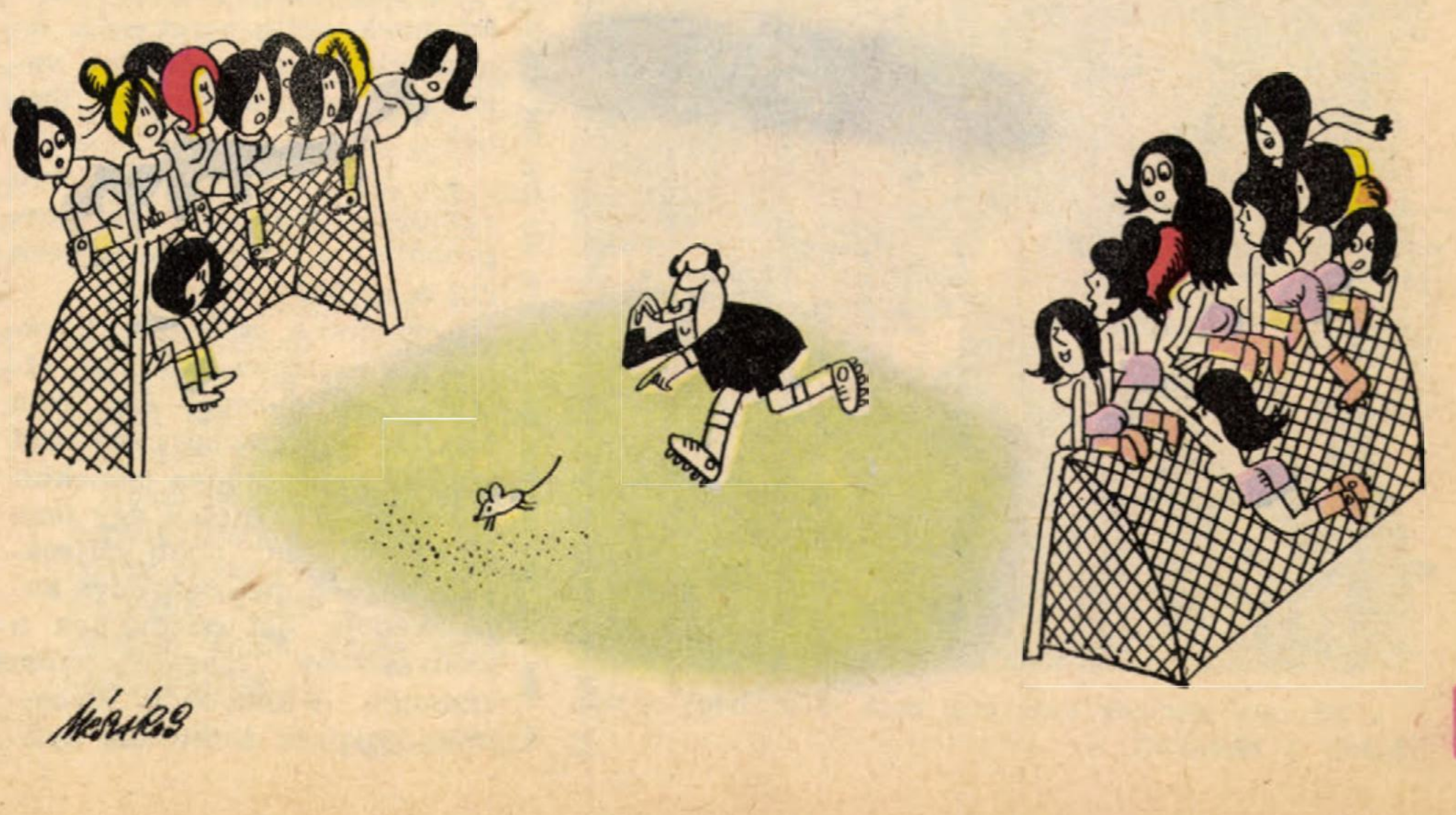

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mi lesz az első dolguk a Holdon?

Szűr-Szabó József:

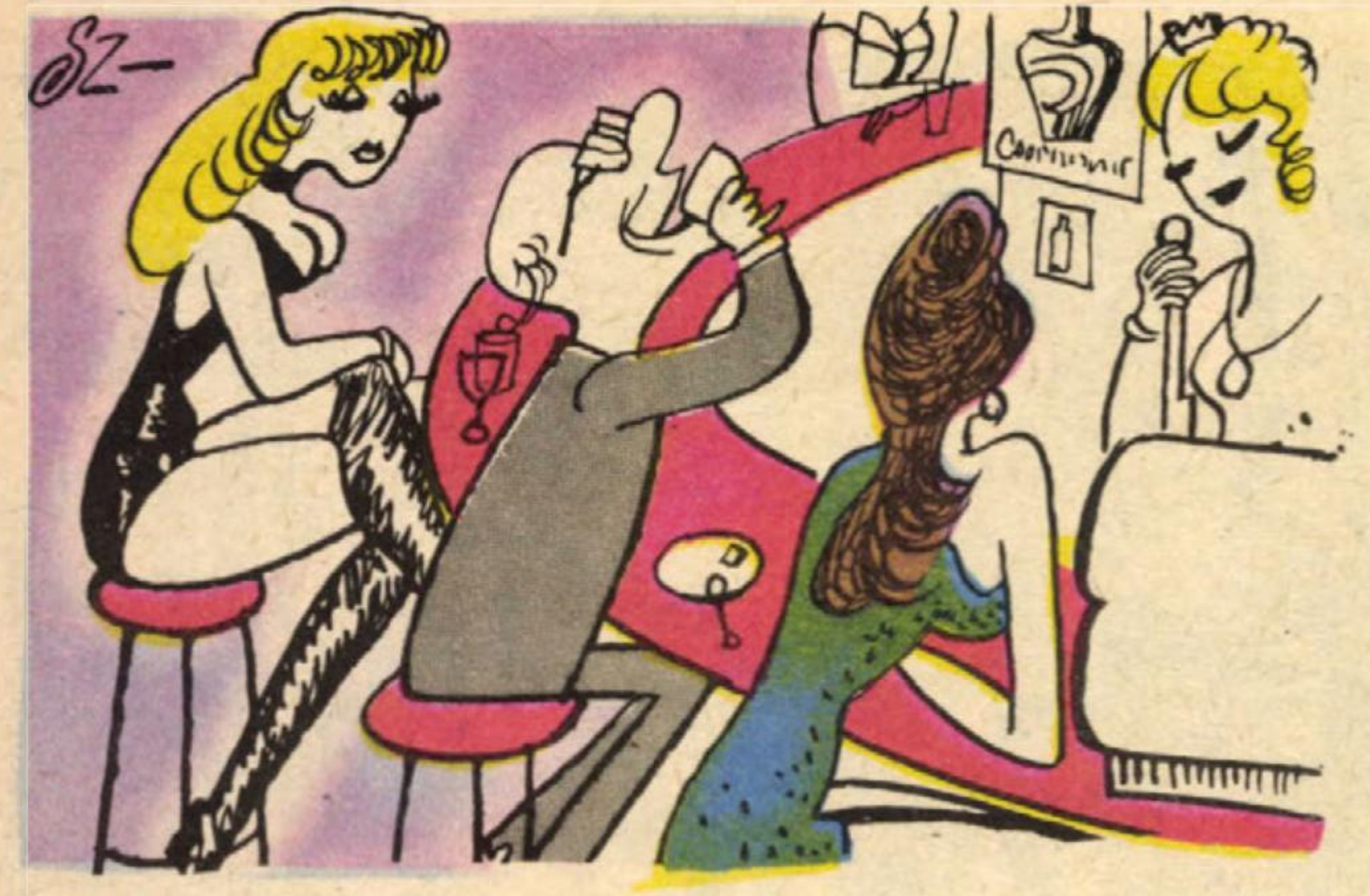

– Nem megyek a Holdra! Megelégszem a földi örömökkel!

Mészáros András:

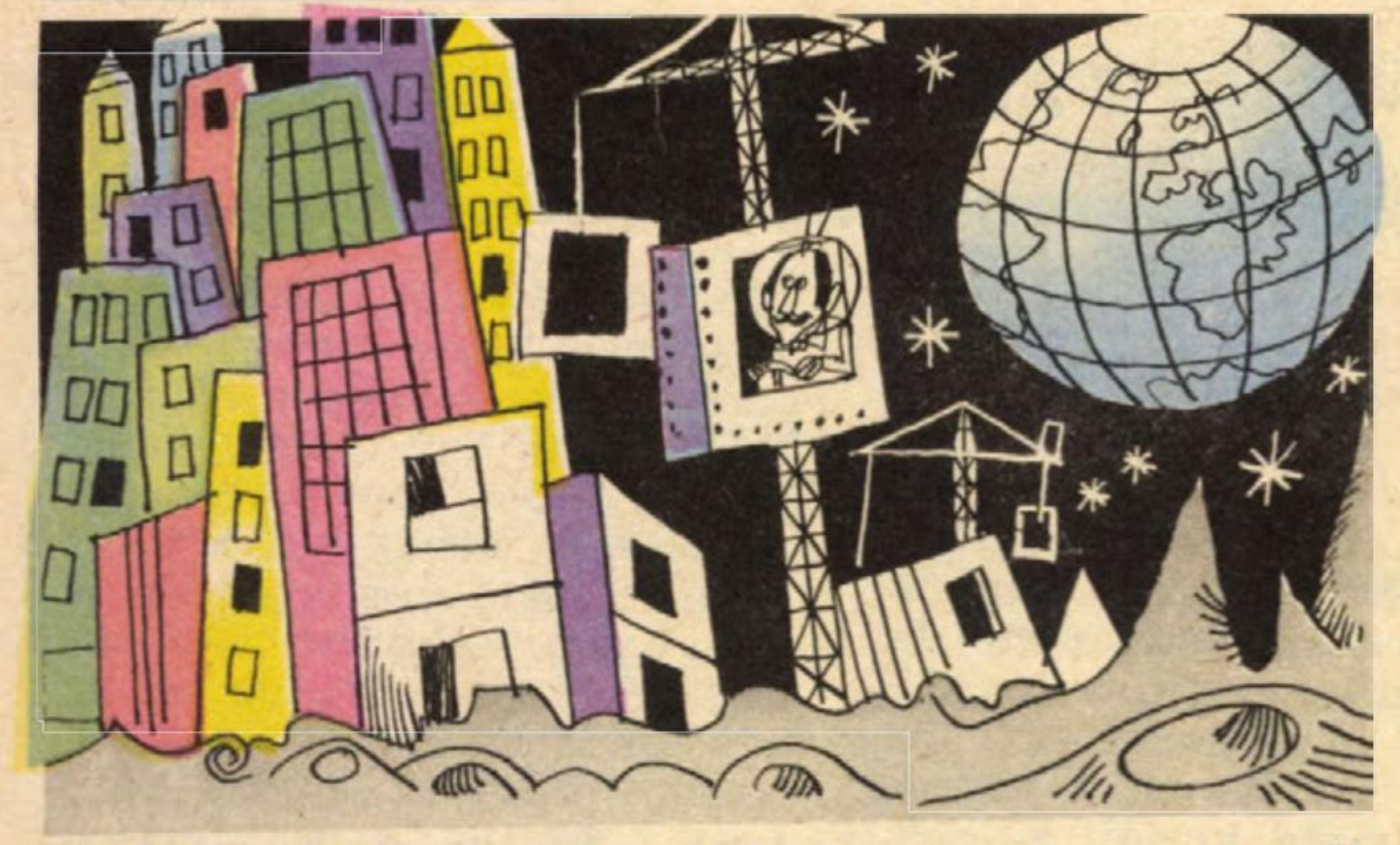

– Határidőre felépítek néhány házat, de olyat, amiről Pesten azt mondanák: ilyen csak a Holdban van.

Erdei Sándor:

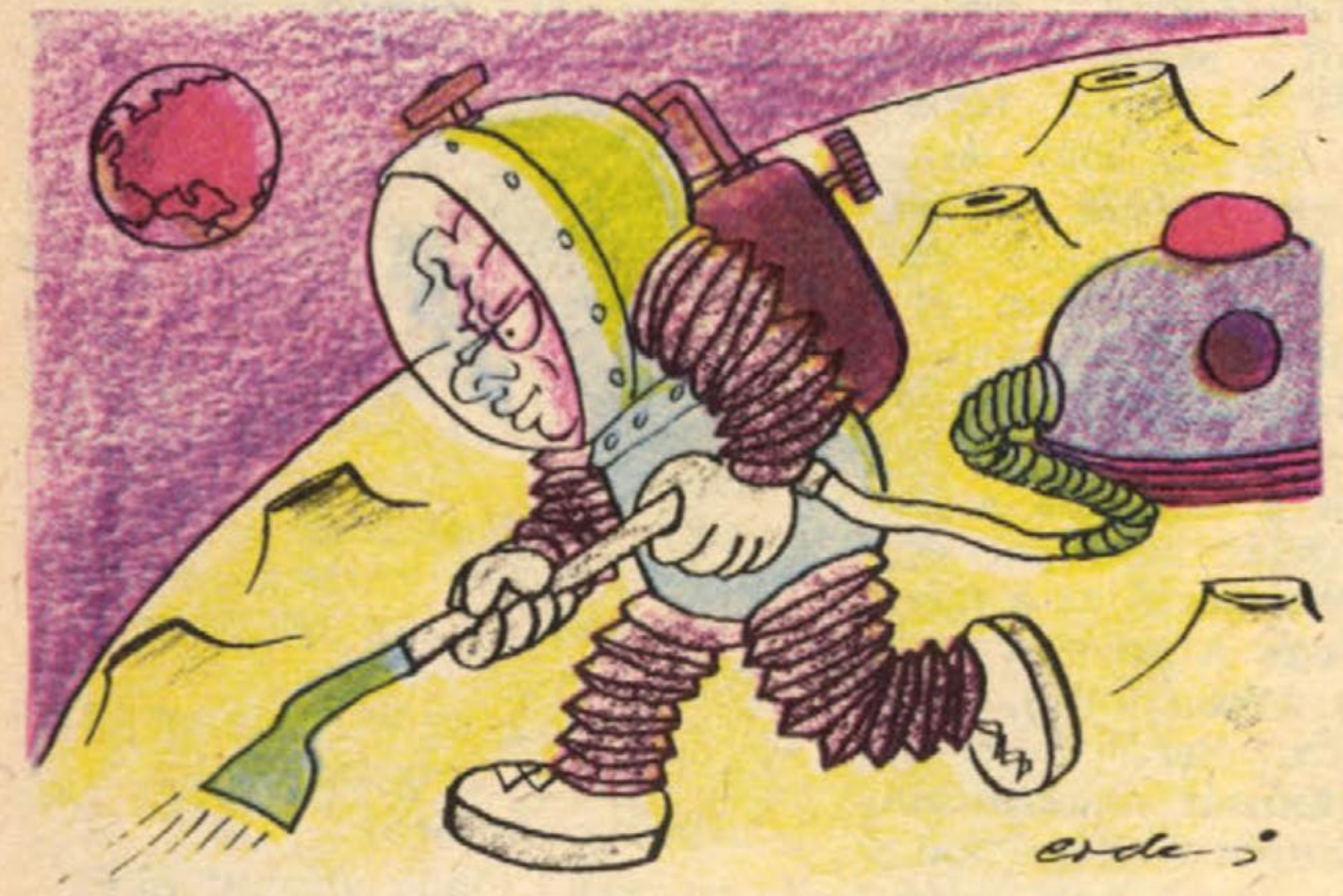

– Csak azt, amit itthon. Porszívózok.

Brenner György:

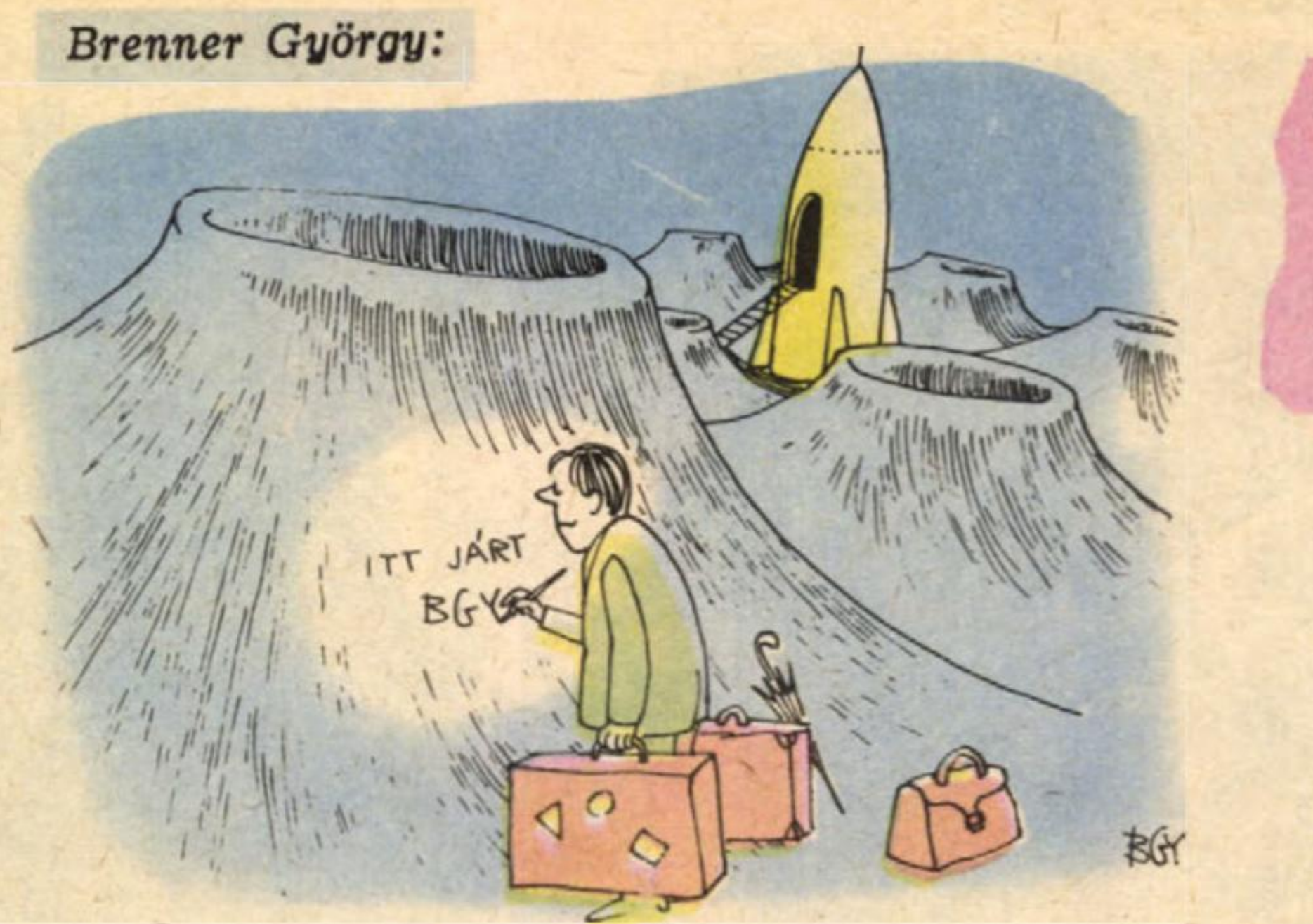

– A holdkőzetbe bevésem a nevem.

Dallos Jenő:

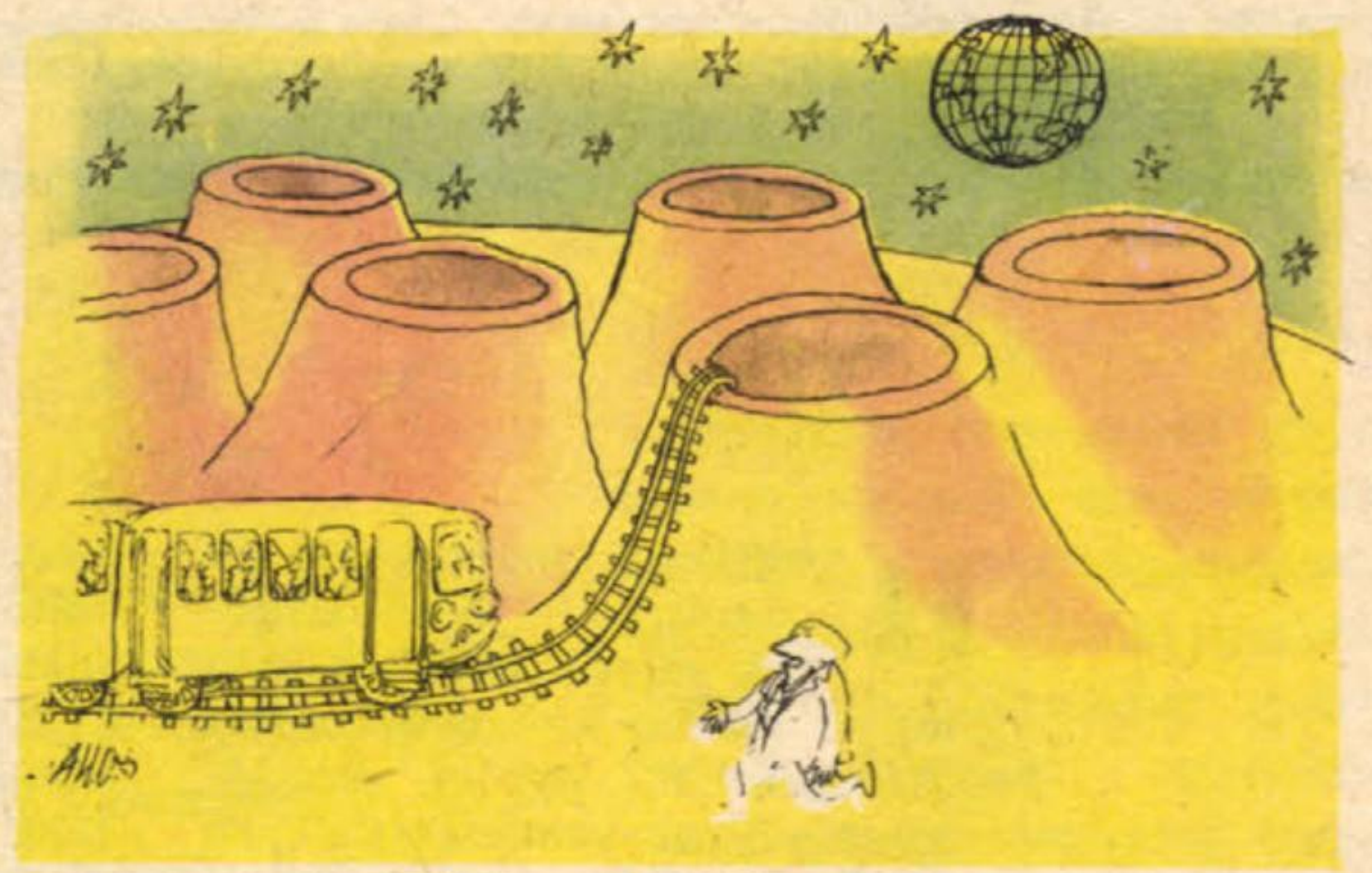

- Felülök egy holdalattira . . .

Tót Gyula:

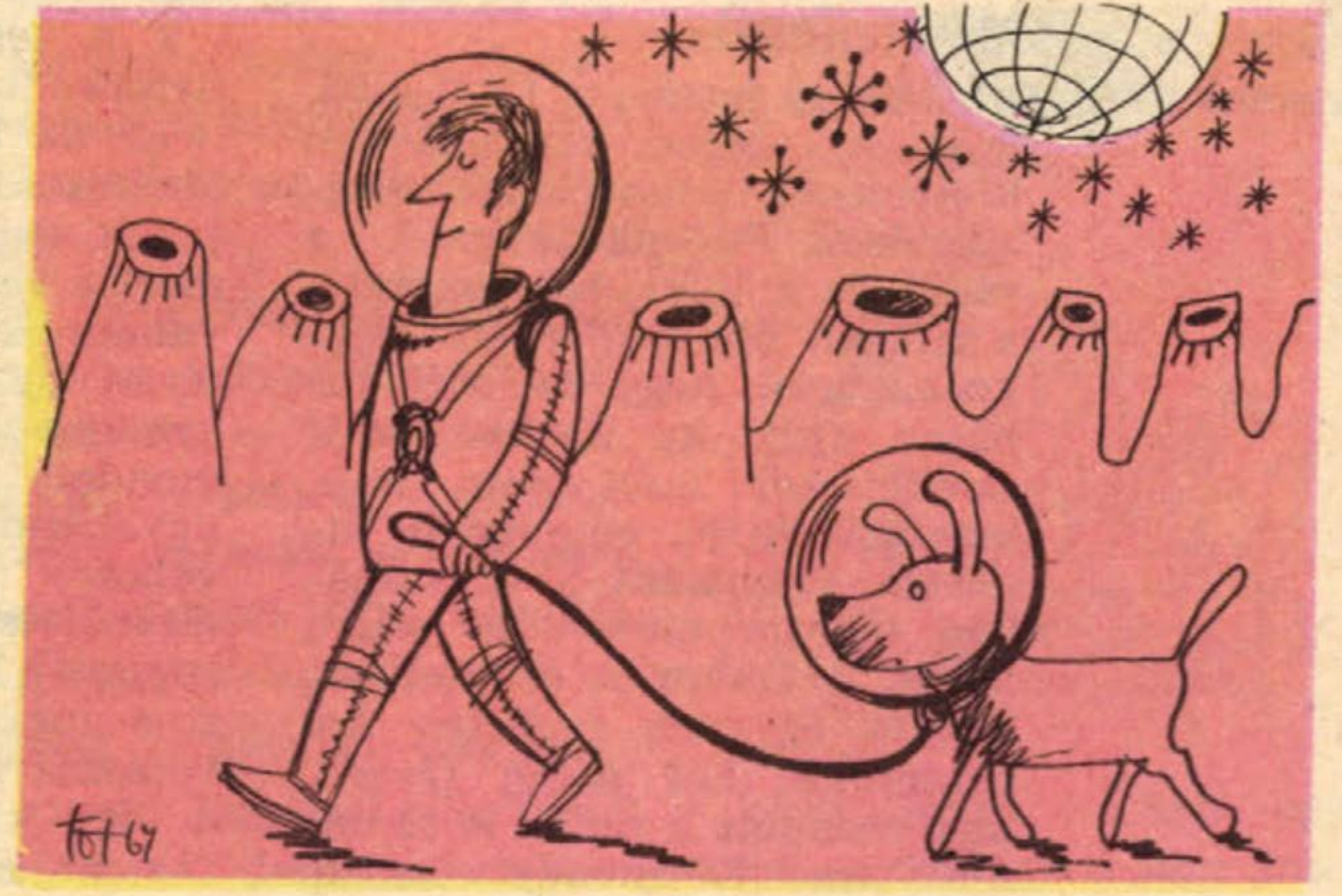

– Holdsétára viszem a kutyámat . . .

Lehoczky István:

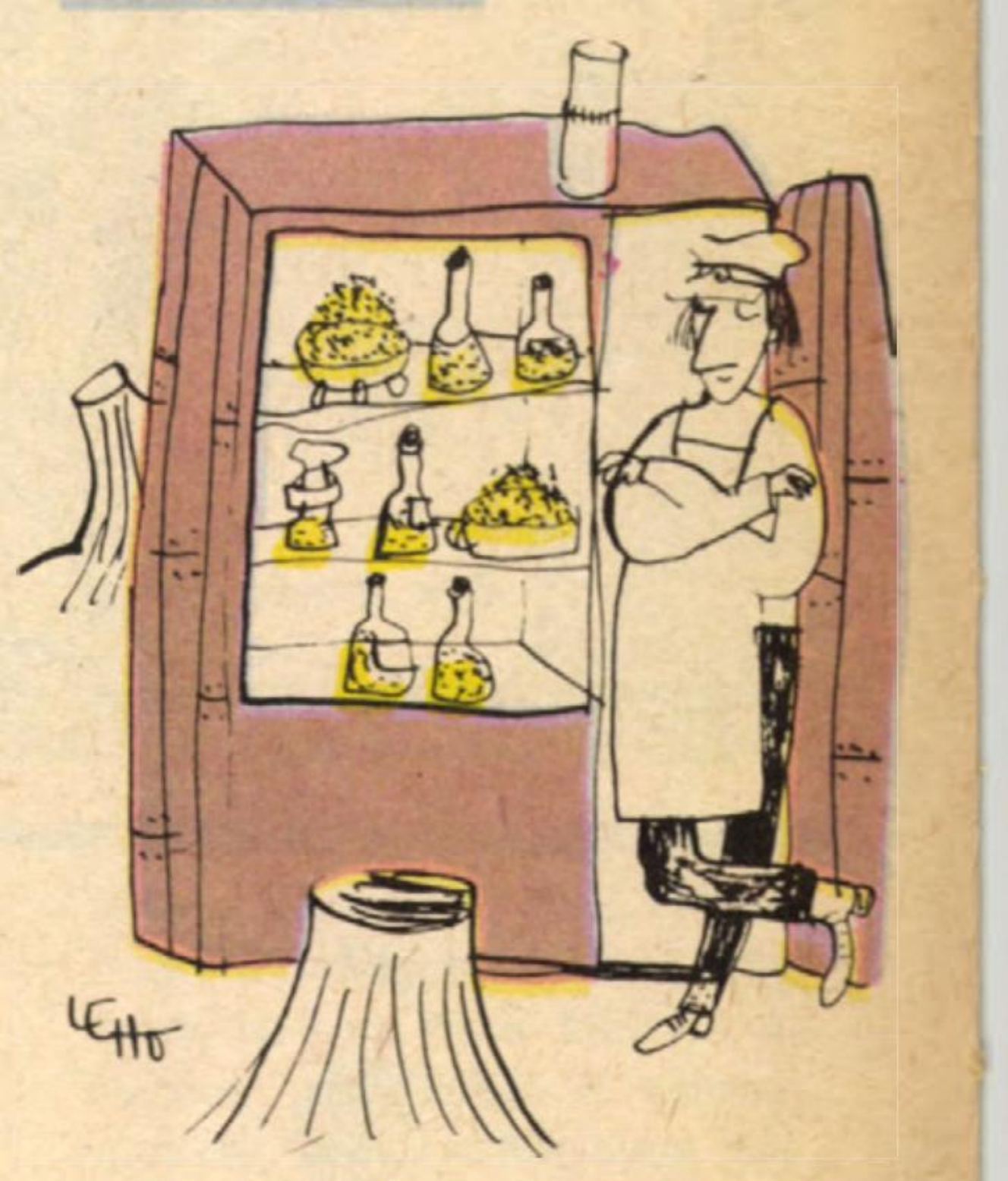

– Először is alapítok egy kis holdpor boltot . . .

Hegedűs István:

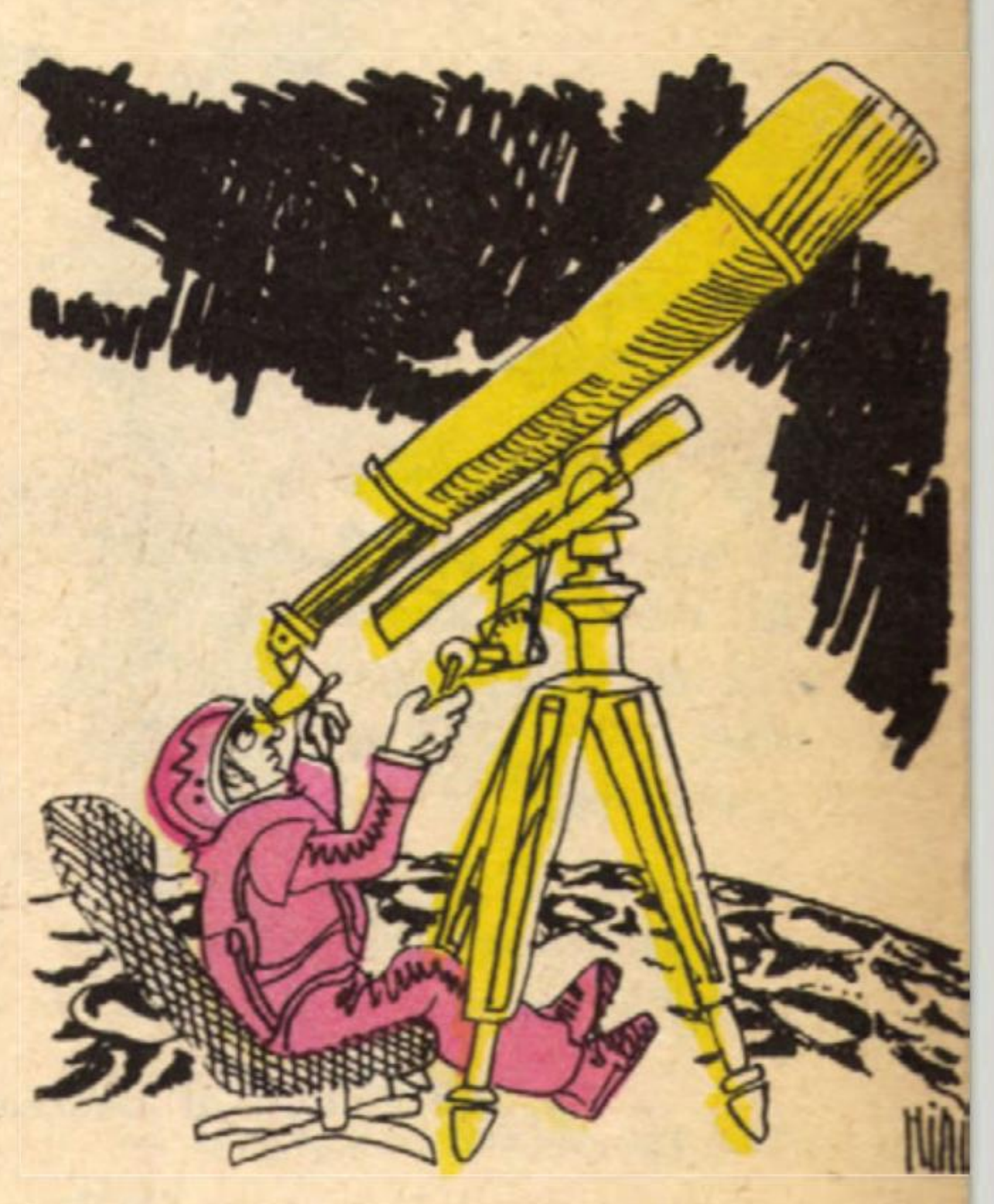

– Vágyódni fogok a Szaturnuszra.

Vasvári Anna:

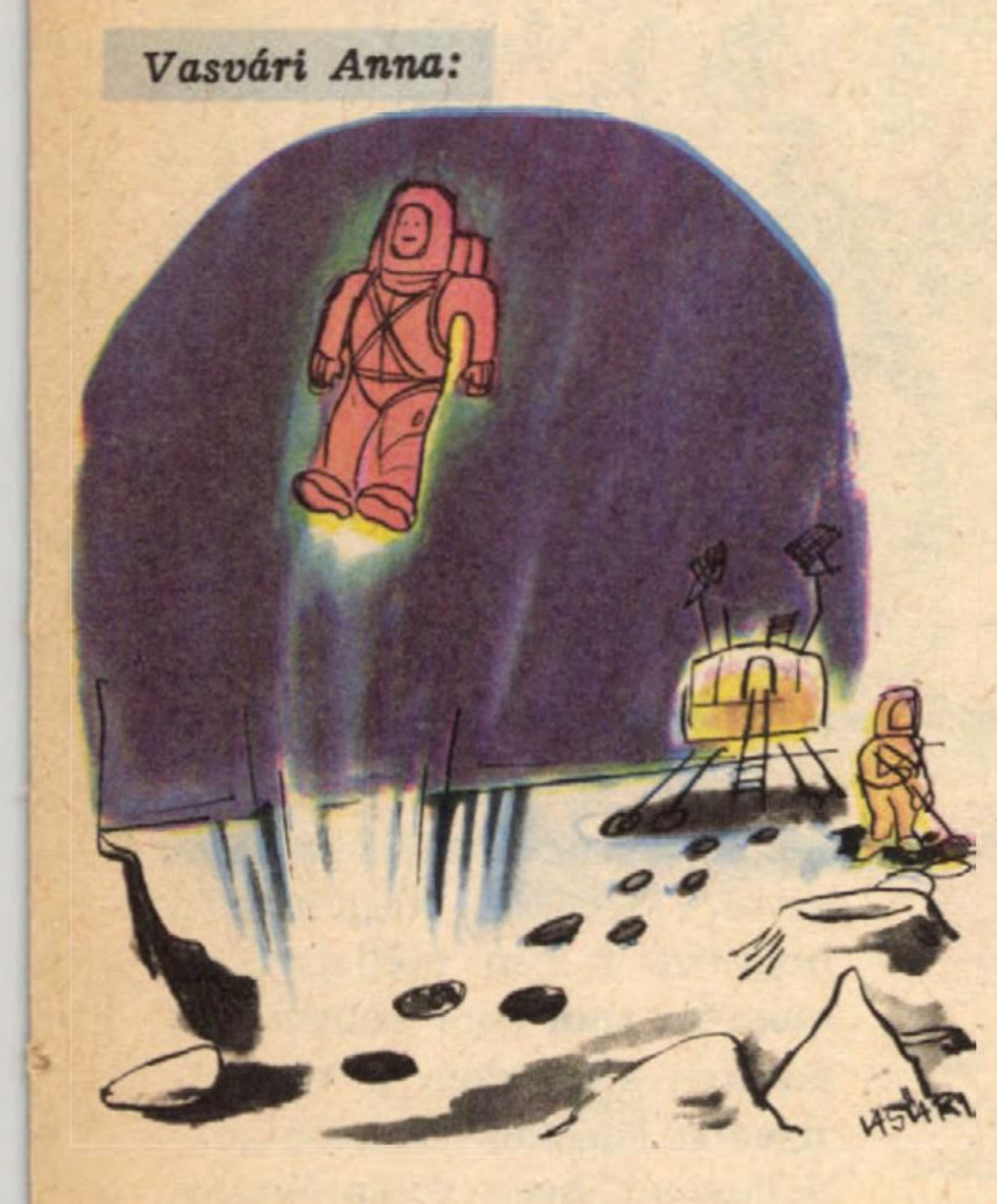

– Ott fönn végre ugrálhatok . . .

Balázs-Piri Balázs:

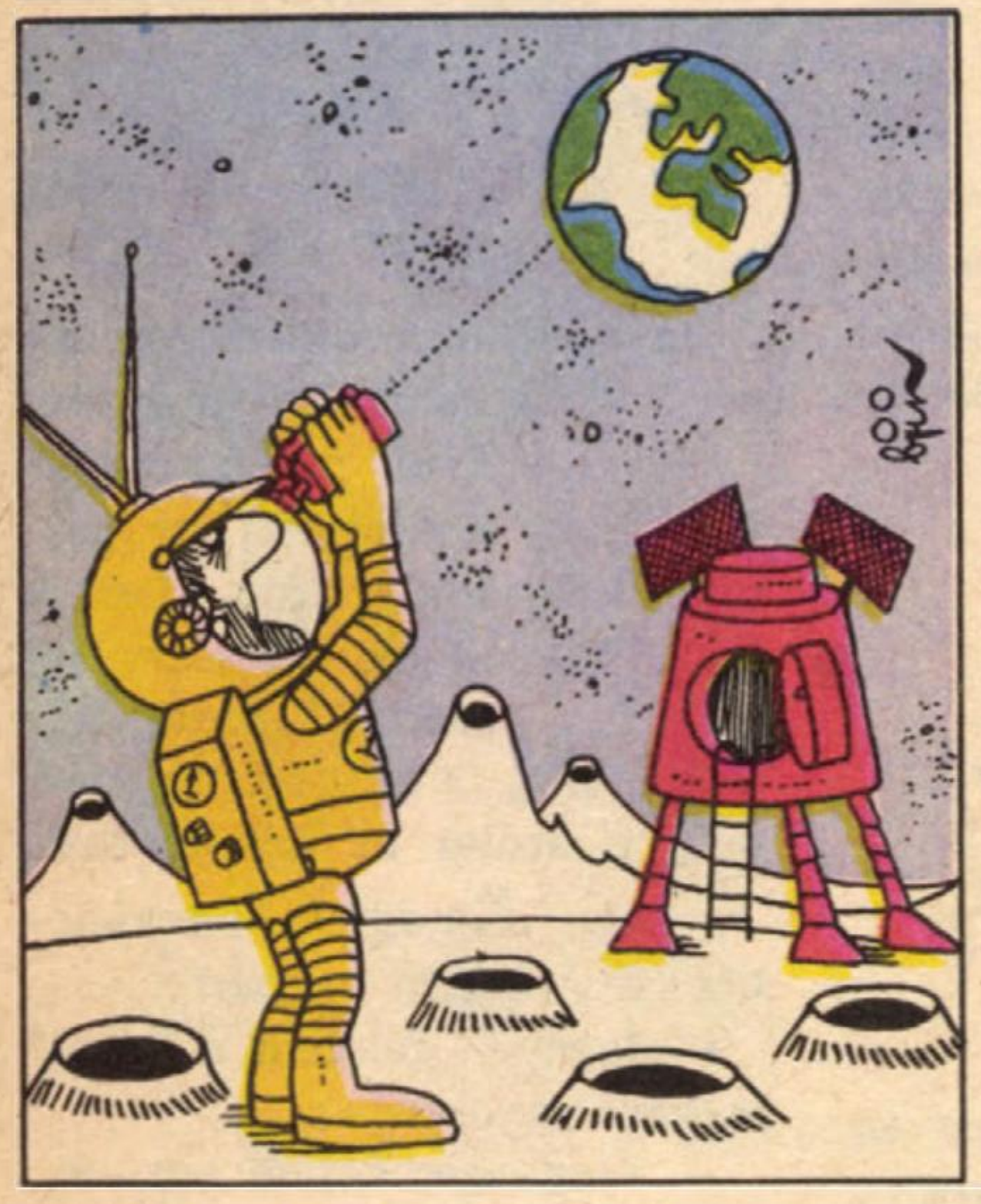

– Megnézem, hogy tényleg forog-e a Föld? . . .

Endrődi István:

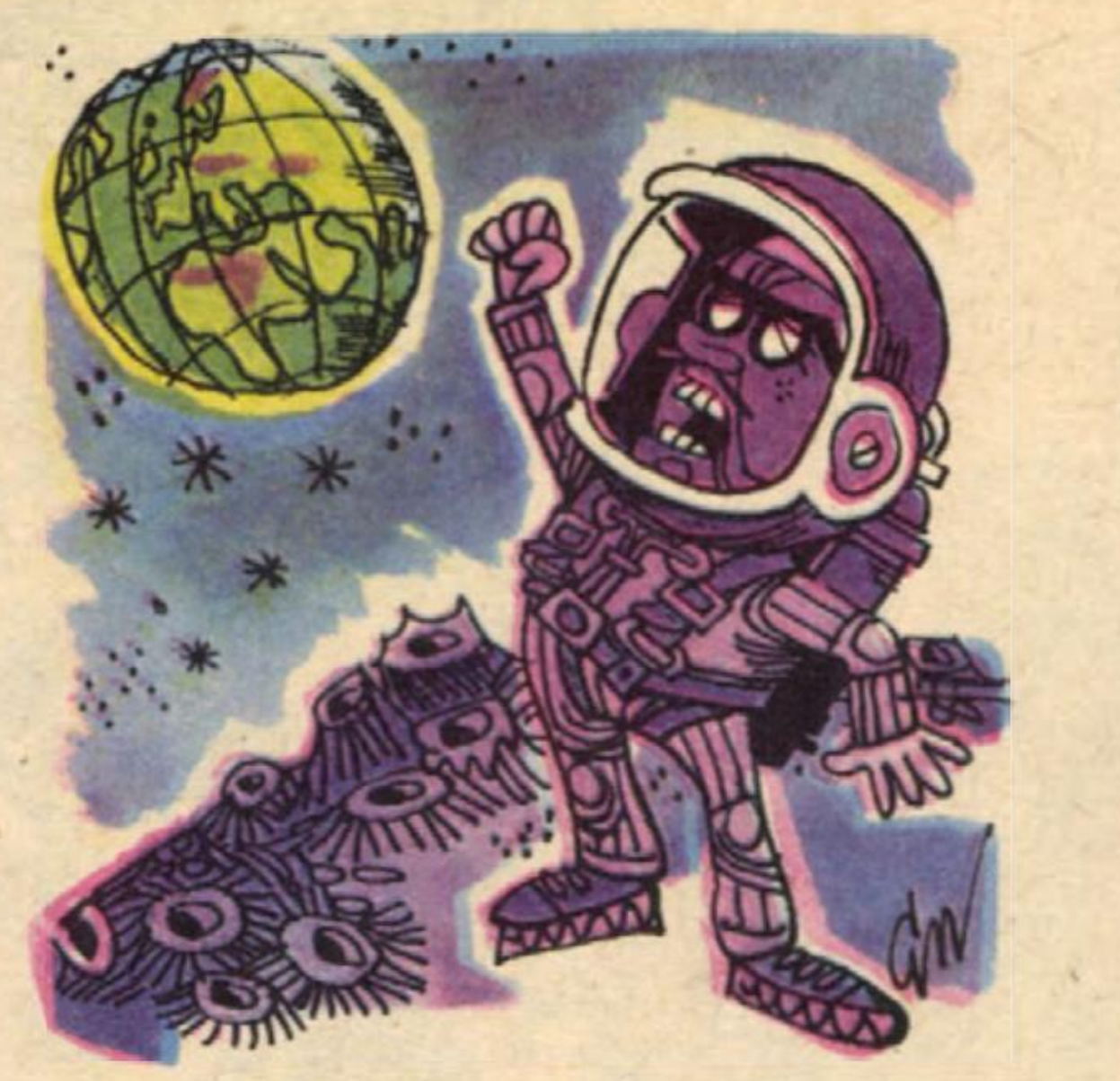

– Alaposan megmondom a véleményemet a Földről! . . .

Várnai György:

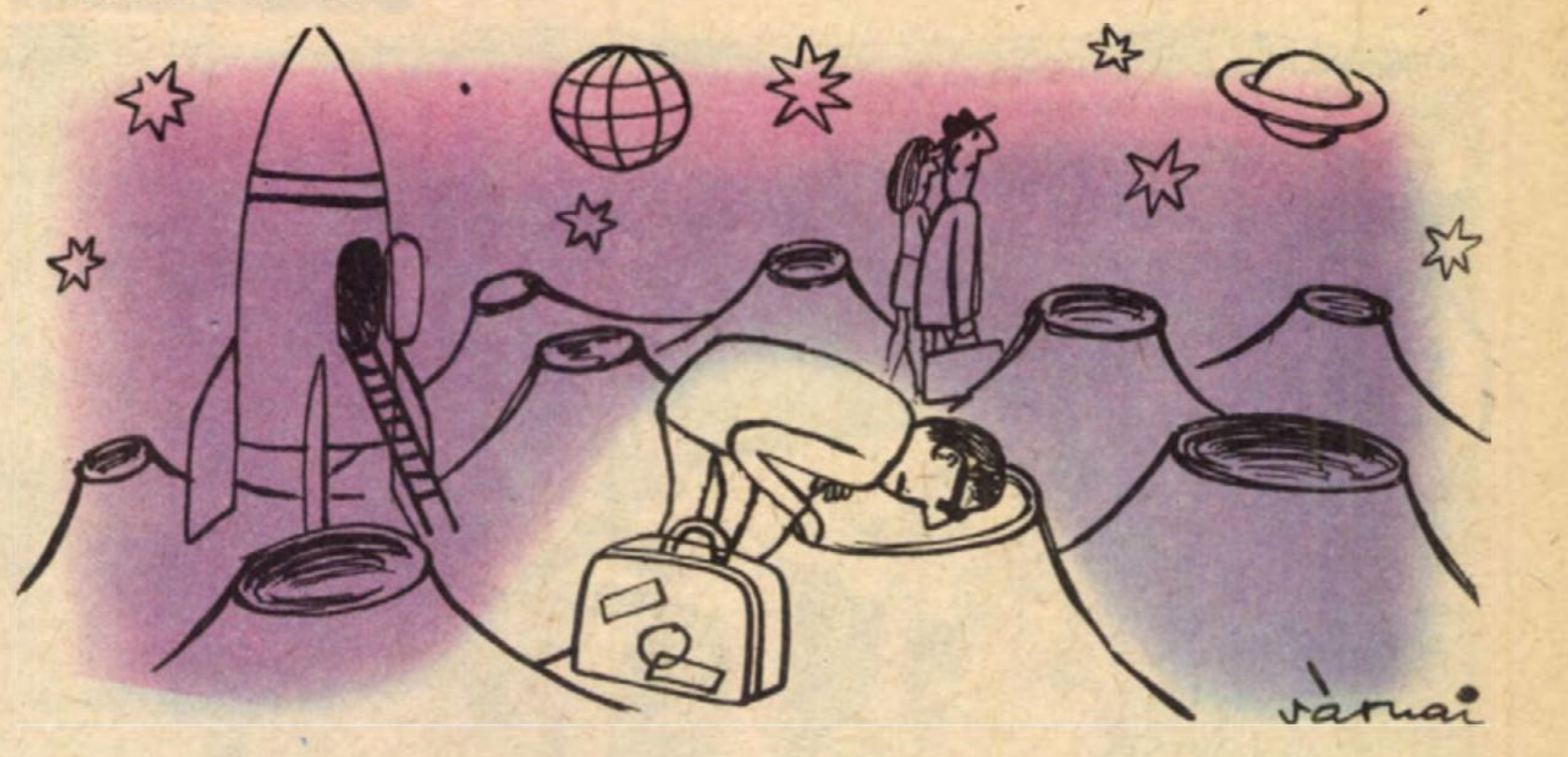

– Keresek magamnak egy krátert, ahová beköltözhetek, mert a 31 forintos napidíjból szállodára már nem futja.

Barát József:

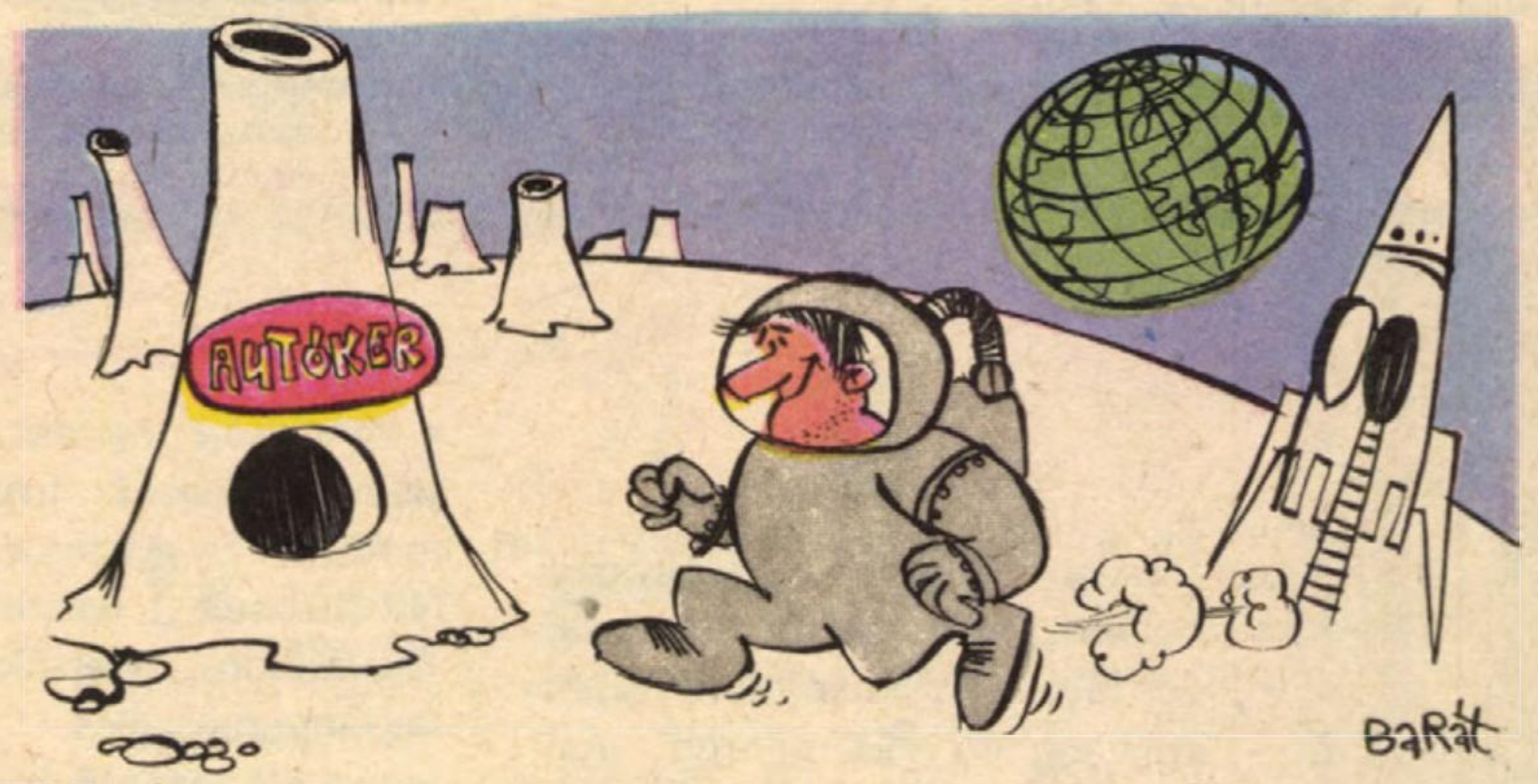

– Holdautót igényelek, mielőtt megérkeznek a többi földlakók.

Takács Imre:

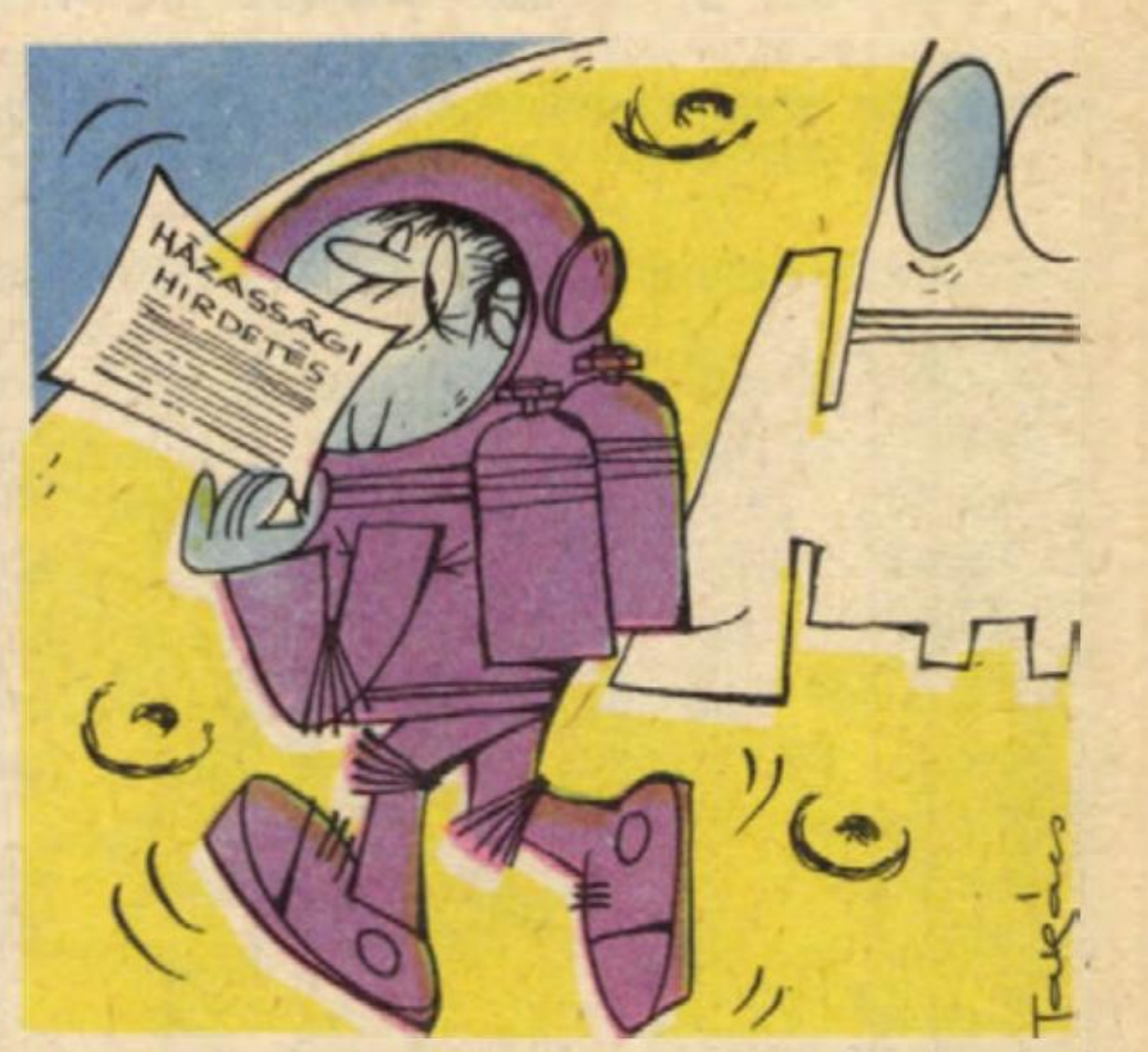

– Feladok egy házassági hirdetést!

Fülöp György:

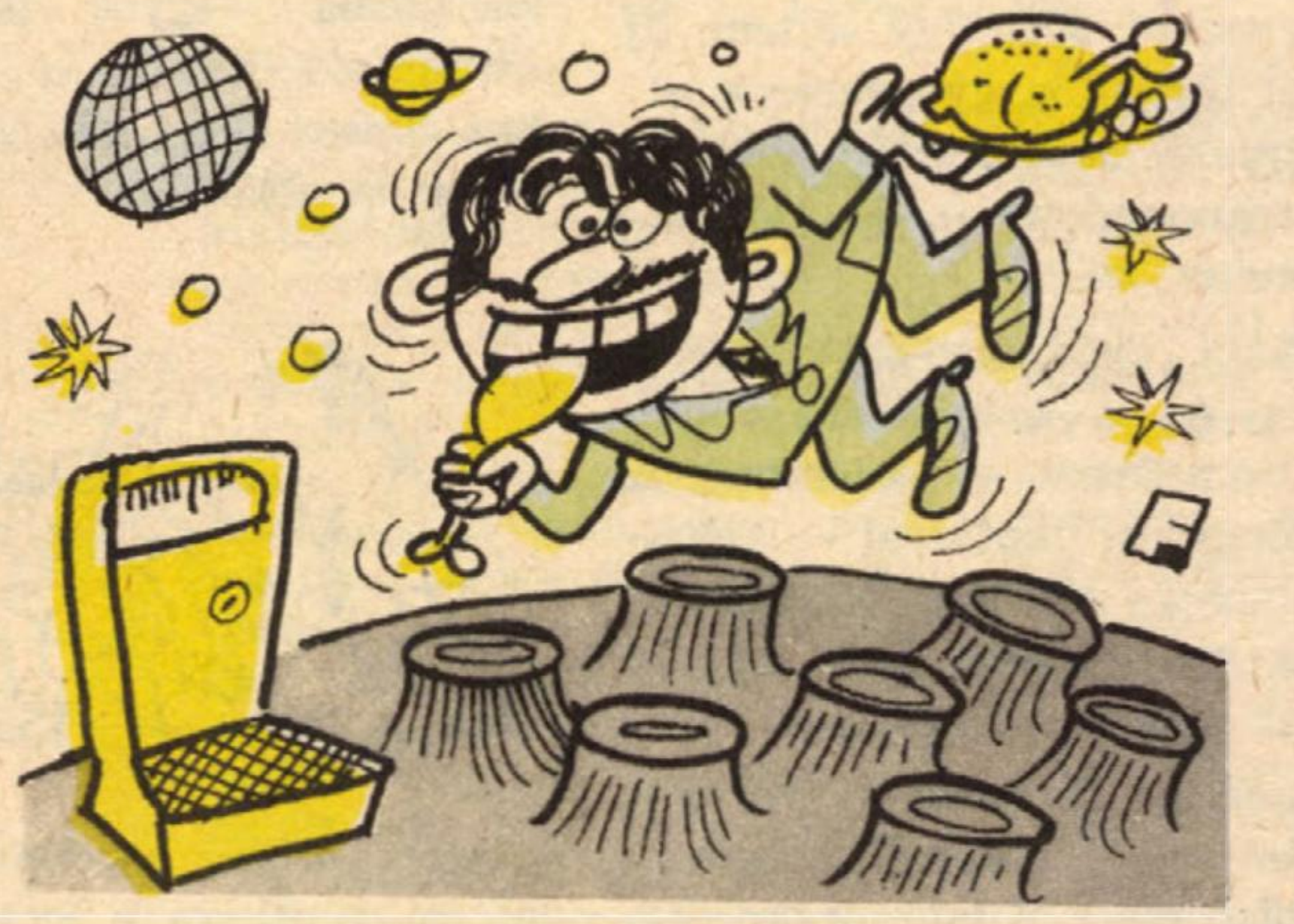

– Végre nyugodtan ehetek, itt jóval kevesebbet mutat a mérleg.

Sajdik Ferenc:

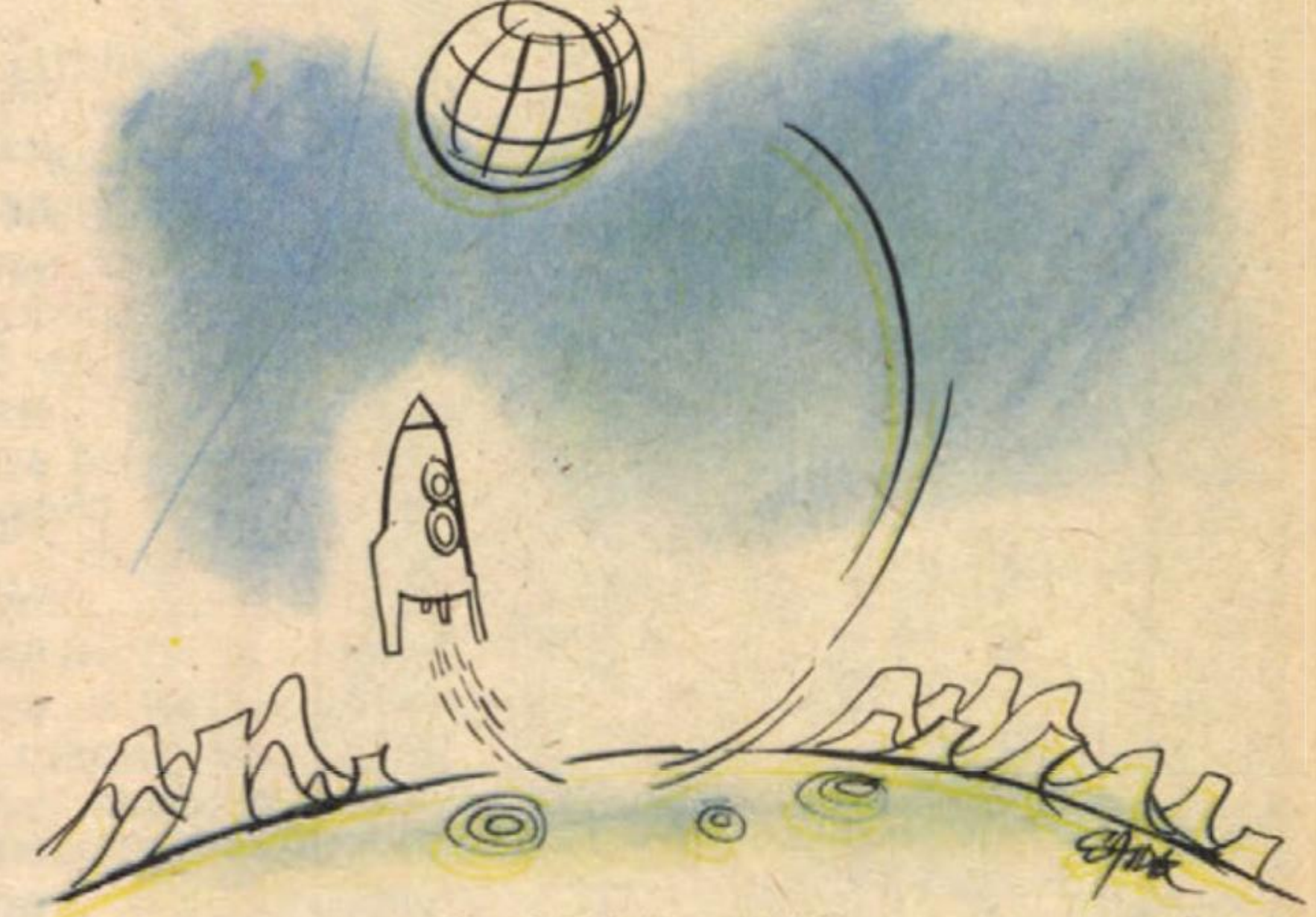

– Elindulok hazafelé.

A KIHALT VÁROSBAN

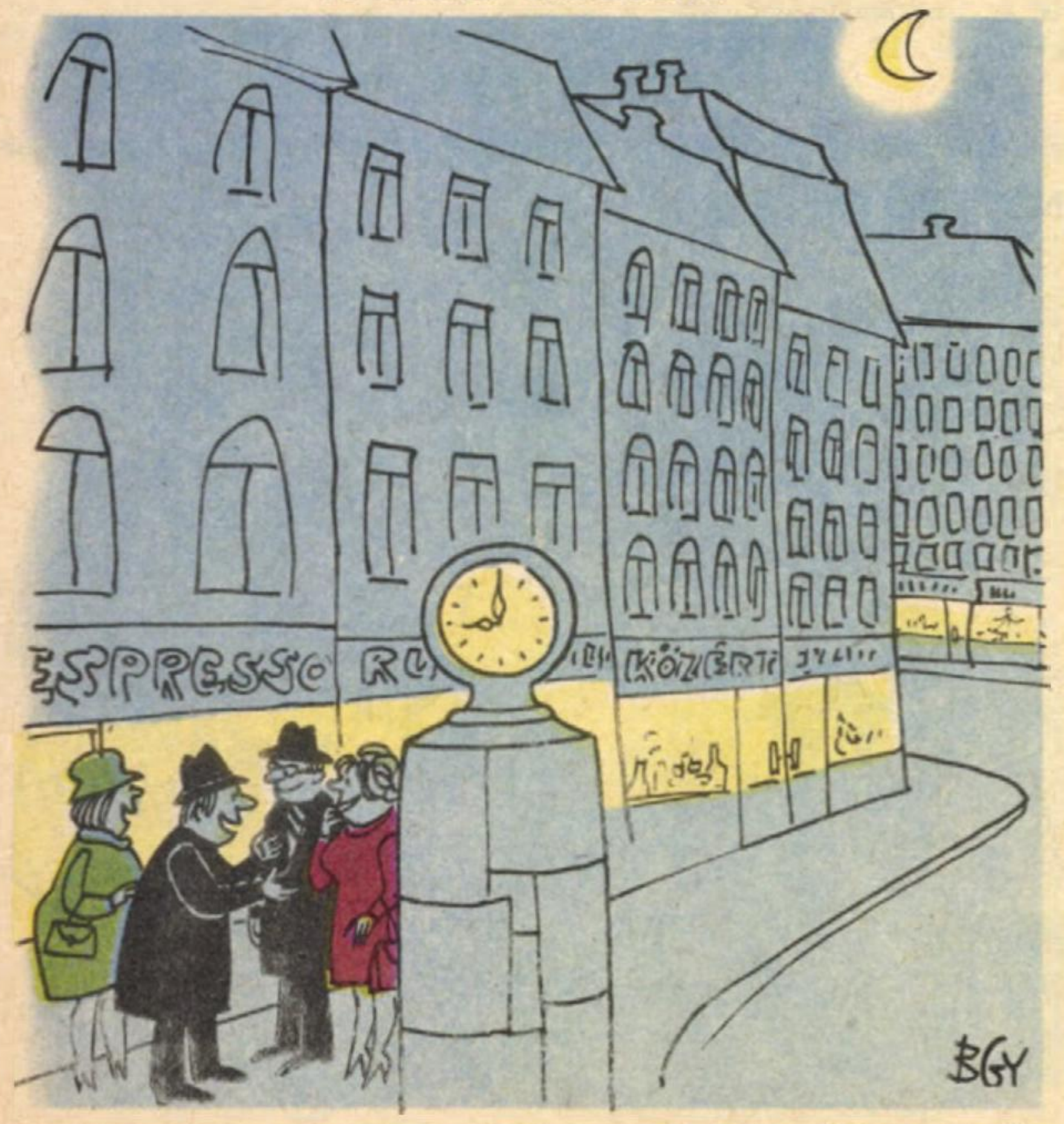

– Mi sem sétálunk évek óta, csak most, hogy a mi tévénk is elromlott . . .

FOCI

TOM MIX

Pléhrecsúszott meccsek után és zsenge reményű visszavágók előtt gyakran hallani: „Megpróbáljuk a lehetetlent is!”

Ez nagyszerű mondat, mert érzelmek egész sorát kelti fel a kibicben s a gondolatok valósággal egymás farkára lépnek.

Az első a nagy, tártkeblű bámulat. Hallod, Izabella, megpróbálják a lehetetlent is, ezek ám a kemény legények!

Legutóbb a csillaghegyi bolhás kis moziban észleltem efféleт, vagy negyven éve. Tom Mix, a viharcowboy, egy szál kötélbe kapaszkodva menekült a lángoló kunyhóból egy fene szakadék fölött. Jobb csizmájába aggódó menyasszonya kapaszkodott, bal csizmájába a menyasszony magatehetetlen édesapja. A kanyonból elvetemült irokézek zúdítottak nyílzáport rájuk, alul kaján kajmánok, felül cinikus keselyűk acsarkodtak becstelen szándékkal. Akkor Tom Mix felnézett az alkonyi égre és azt mondta: „Megpróbáljuk a lehetetlent is!”

Mi elragadtatásunkban véresre rágtuk a körmünket, a kislányok meg egyenesen pityeregni kezdtek ennyi hősiesség láttán, mert megcsapta őket az igazi férfiúság szele.

Az ember azonban hamarosan visszatalál a bolhás moziból a zűrös jelenbe és ugyanezzel a svunggal már bosszankodni is kezd, többfajta viszontmondatot formálva magában.

1. No, nézze csak, mester, kár a szurkolót afféle nyeretlen kétévesnek tekinteni. Hát ide a kést, ha bármelyikünk is elhiszi: a legények pusztán azért őgyelegtek szederjes arccal, lihegve a füvön, csakis azért hagytak ki gólhelyzeteket és egyedül azért nem hagytak ki öngól-helyzeteket kizárólag azért égtek le a saját pályájukon, hogy aztán majd idegenben gólzáporos győzelmet arathassanak, betyáros bravúrral ejthessék hanyatt a világot. No, menjen már, mester . . .

2. Különben is, hagyjuk a hősi pózokat. Vigyük véghez azt, ami lehetséges, és akkor nem kell megpróbálnunk azt, ami lehetetlen.

3. És ne tessék minket vigasztalni. Nekünk bőven elég, ha jó focit látunk, a változatosság kedvéért néha-néha egy picike kis győzelemmel. Mert tetszik tudni, mi nem nyugodtak akarunk lenni, hanem elégedettek. Ez van és kész.

Aztán a bosszúság is elröppen és akkor a szurkoló megint elismerően kezd bólogatni. Mert észreveszi a hősi szó igazi és mélységesen körmönfont értelmét. Hohó, hiszen ezt a mondatot a visszavágó után akár így is lehet folytatni: „Megpróbáltuk a lehetetlent is, hát mit csináljunk, nem sikerült, istenkém, emberek vagyunk!”

Azt biztosra vesszük, hogy ha minden kötél szakad, ha a visszavágón ismét beteljesül rajtunk a turáni végzet és lesújt ránk a keserű magyar sors, gályánk büszkén lobogó zászlókkal süllyed majd alá.

Végül is ez a legkevesebb.

NYUGI

A magyar labdarúgás a nagy, pánikszerű megnyugtatások napjait (heteit, hónapjait) éli.

Kikaptunk Madridban: nyugi gyerekek, nekünk nem januárban kell jól fociznunk.

Kikaptunk Rióban: nyugi srácok, nekünk nem februárban kell jól fociznunk.

Kikaptunk Megyeren és a Stadionban: nyugi sporttársak, nekünk nem márciusban kell jól fociznunk.

Már csak kilenc változat lehetséges s aztán akár lehet elölről is kezdeni az egészet.

Atyaúristen, de hát tulajdonképpen mikor kell nekünk jól fociznunk?

Világos: semmikor. Szabad ország szabad labdarúgását építjük. A mi játékosainknak sosem **kell** jól futballozniok. Legfeljebb **szabad.**

Büszkeséggel tölthet el mindenkit, hogy a magyar labdarúgók szerény és fegyelmezett emberek. Csak a legritkább esetben élnek vissza ezzel a szabadsággal . . .

Peterdi Pál

TEHETSÉGES NEMZEDÉK

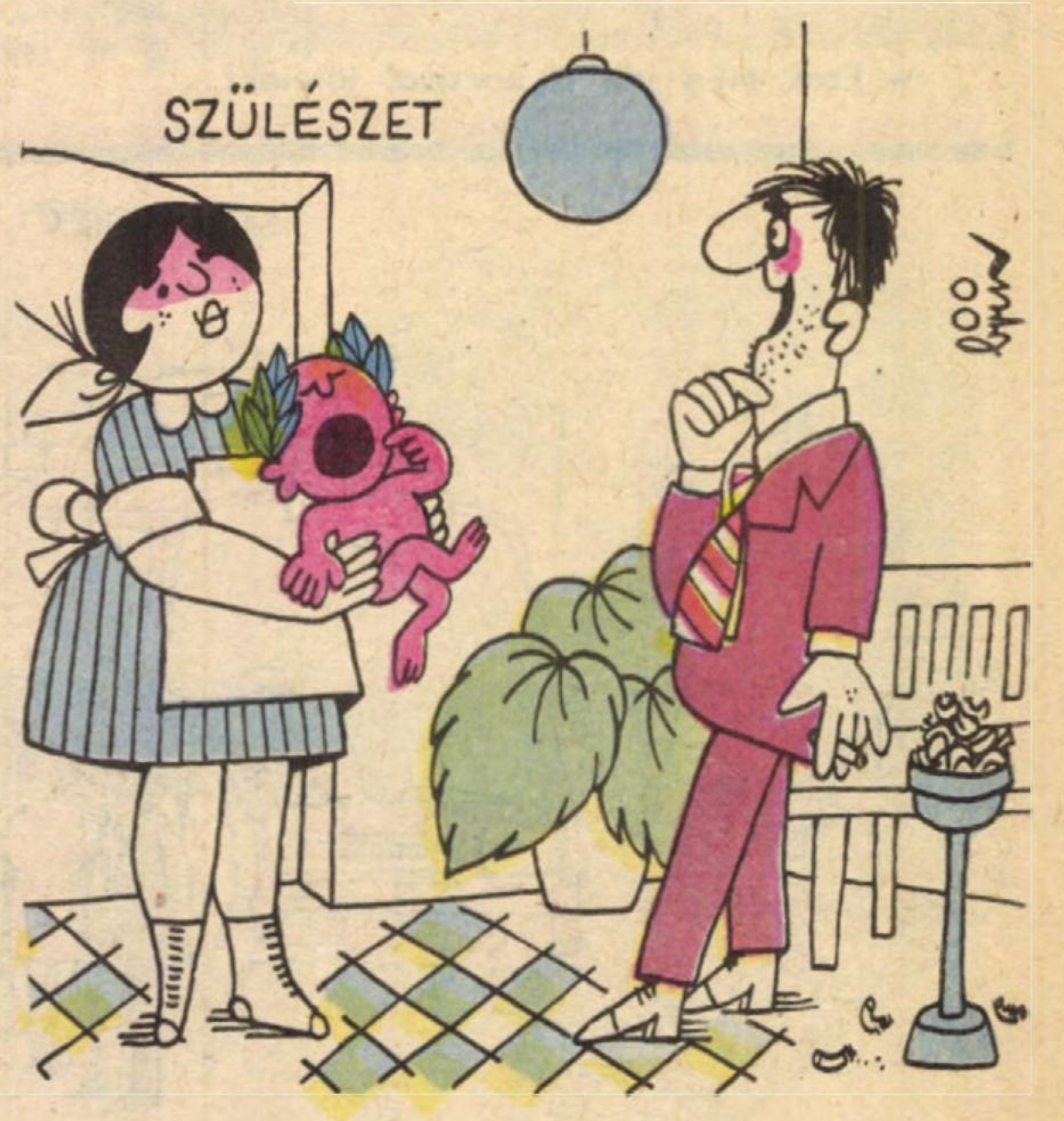

BÜNTETENDŐ CSELEKMÉNY

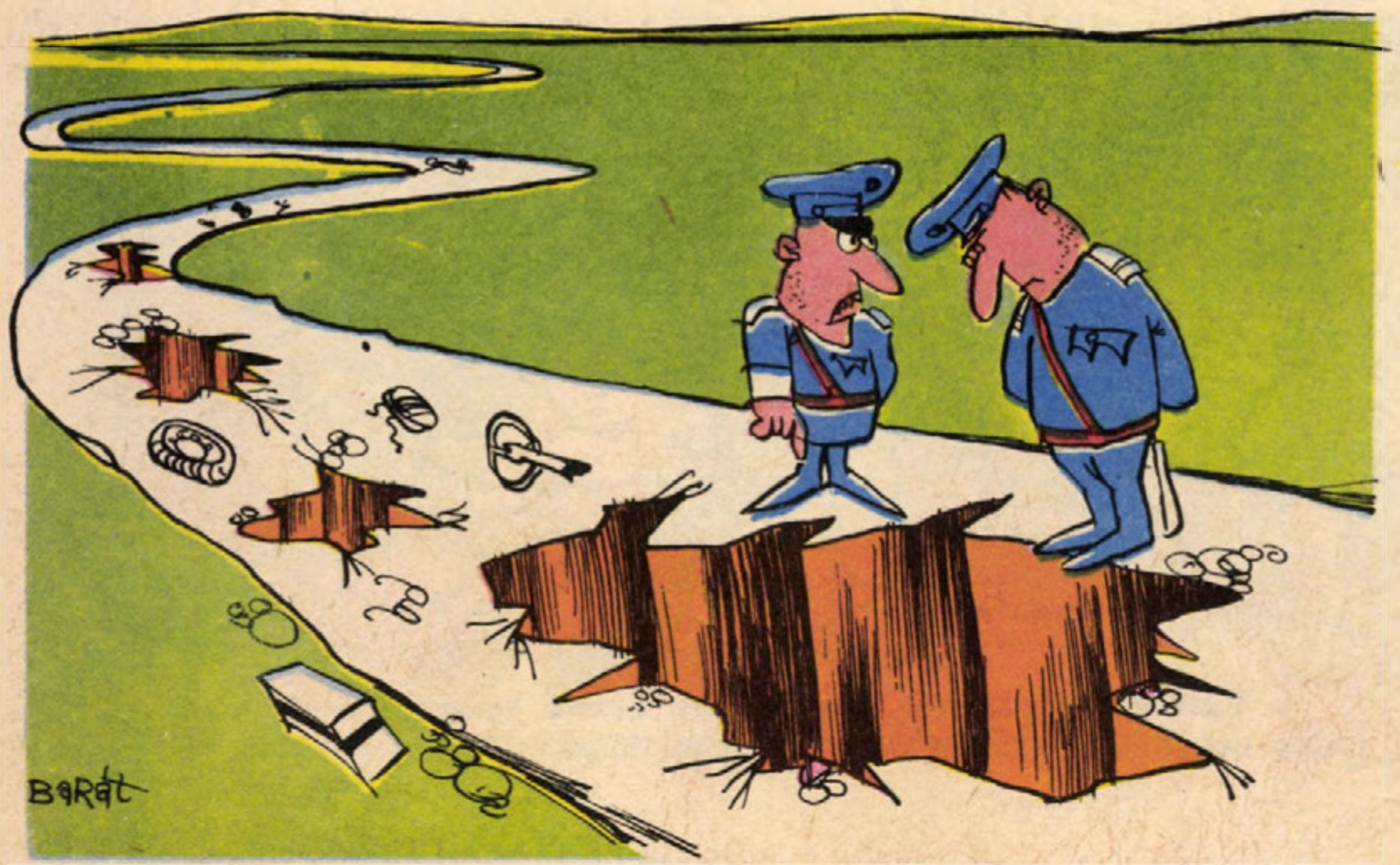

– Nem az útviszonyoknak megfelelően vezette gépkocsiját...

TÉLI FELKÉSZÜLÉS

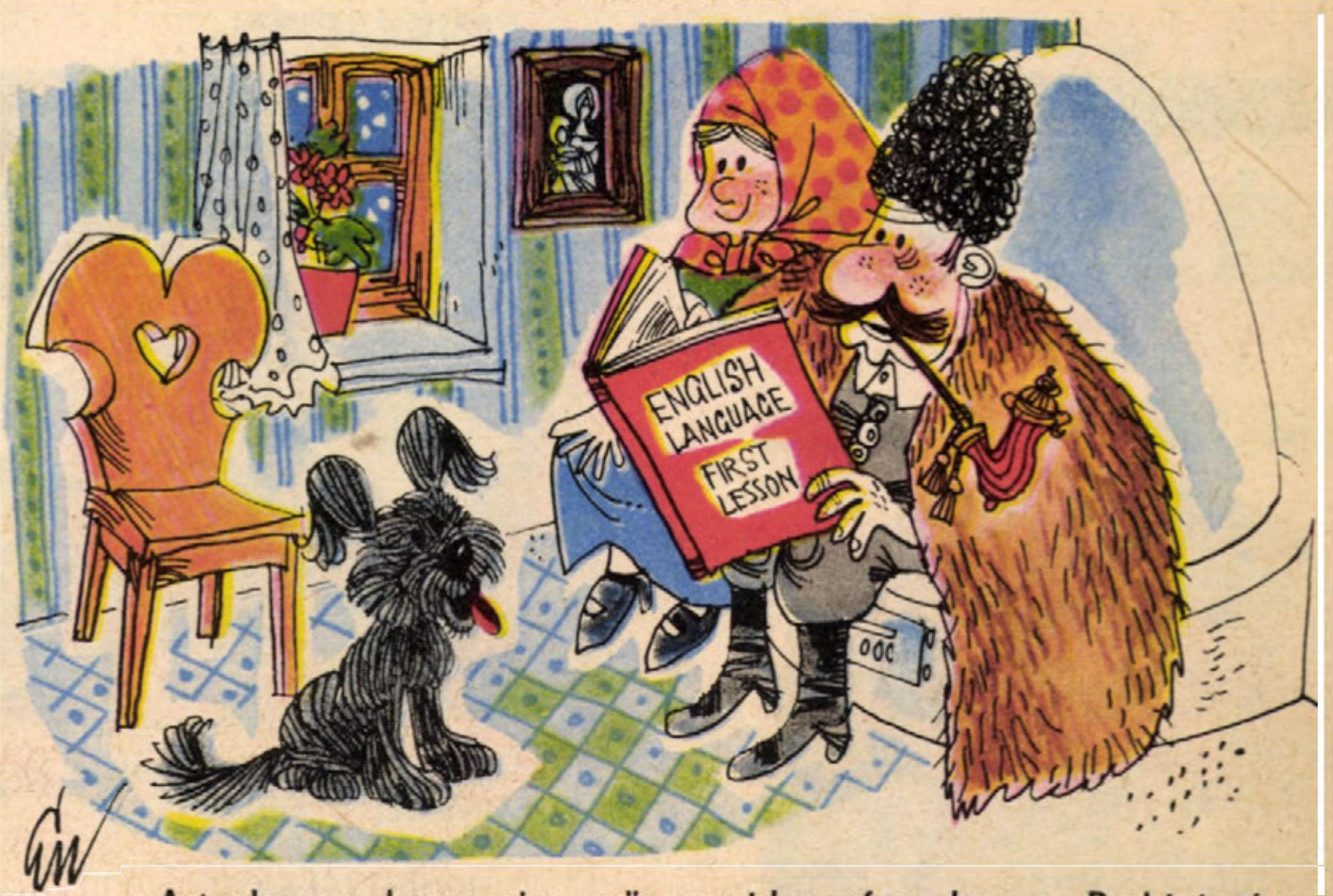

– Azt akarom, hogy mire gyün az idegenforgalom, a Bodri is értsen valamit angolul...

KIRÁNDULÓK

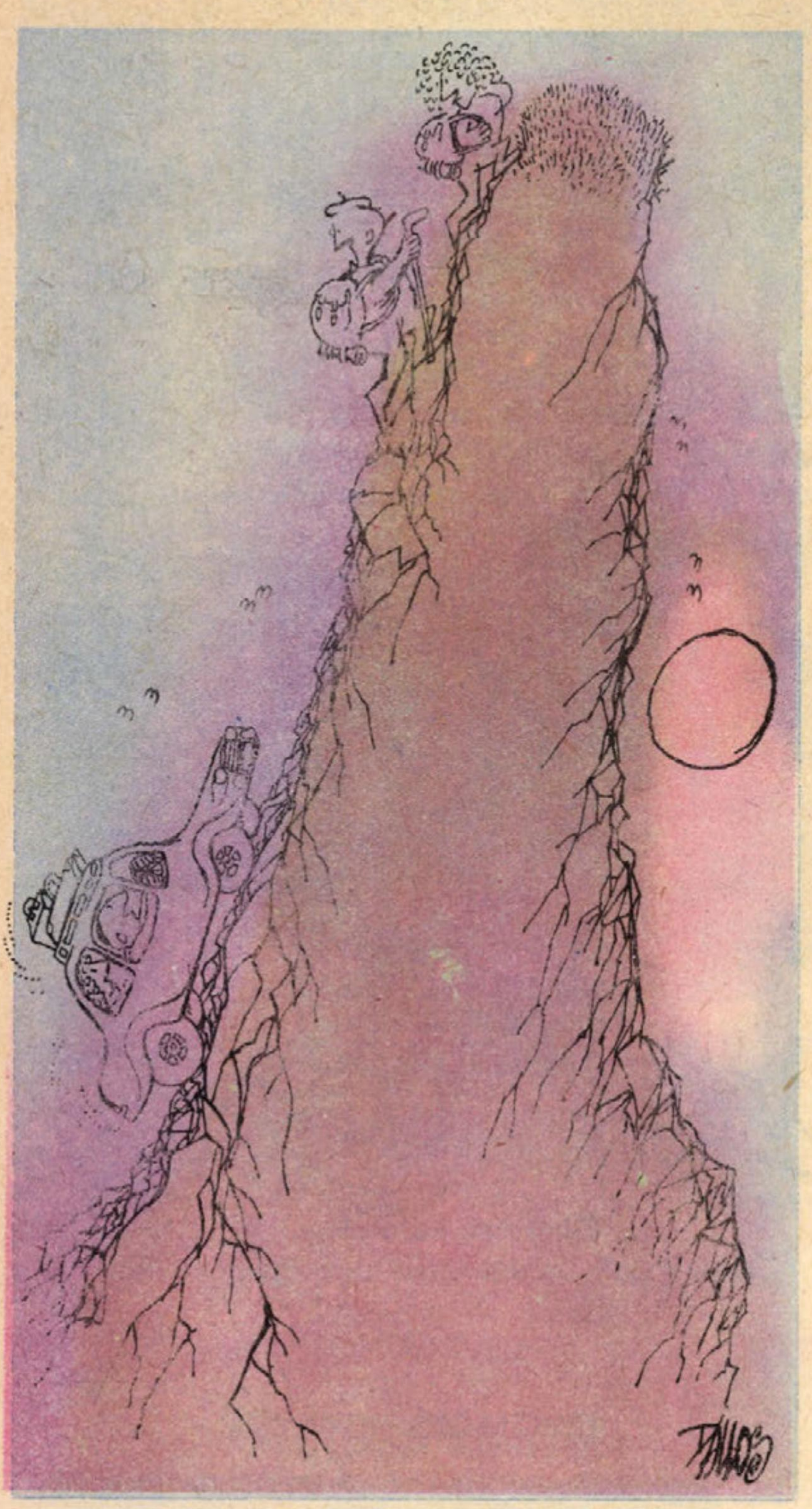

– Ezek még ide is kocsival jönnek!...

KUTYANYELV

1

Nem vagyok gyógyszerbolond, aki vakon hisz mindenféle készítményben. Ellenkezőleg, én valamennyit gondosan megkóstolom, hogy megtudjam, mit várhatok tőlük. Továbbá nem fogyasztok öncélúan mindenféle porokat és cseppeket, sőt! Úgy sejtem, új utat törtem a gyógyszerek alkalmazásának keserű ösvényén, hát elmondom az én módszeremet:

Napi gyógyszer-szükségletemet én a legrugalmasabban állítom össze, — kezemben az előjegyzési naptárral — a fizikumomra várható terheléseknek megfelelően. Íme, egy 24 órás gyógyszer-terv:

Reggeli fáradtság: (vérnyomást-emelő cseppek, vitamintablettával). Kilenc órakor értekezlet, mely többnyire derék- és fejfájással fejeződik be. (Antineuralgica, Algopirin.) Tizenegy órára egy kellemetlen ügy intézése (nyugtató), ebédelni a jelek szerint nem lesz időm (étvágy-csökkentő), a mostanig fogyasztott gyógyszerek viszont üres gyomor mellett gyomorpanaszokat okozhatnak (szódabikarbóna, görcs-oldó). Kettőkor műsorterv-megbeszélés (élénkítő), majd előadás jéghideg teremben, kész torokgyulladás. (Antibiotikum.) Utána vita, erős dohányzással (értágító), este színházba megyek (köhögéscsillapító). Utána a napközben bevett élénkítők semlegesítésére: altató.

Most már nincsen egyéb hátra, minthogy a terv szerint összeválogatott gyógyszereket egy staniclíban magamhoz vegyem. Bonyodalom csak akkor adódik, ha az eredeti napirendben változás vagy csúszás történik, es az új menetrend ütközik az előzetesen elnyelt készítmények céljával és hatásával. Ilyenkor megtörténik, hogy az írógép mellett elalszom és ahol nem kellene, ott élénken elmondom a véleményemet. Mostan hát azon gondolkodom, hogy megpróbálom megfordítani az egészet: mi lenne, hogyha a beszedett tablettákhoz alakítanám a napi tennivalókat?

2

Vásároltam a közértben, épen rakosgatom befelé a táskámba az árut, miközben látom, hogy mellettem egy asszony mosolyog rám. Ezt a fajta barátságos mosolyt jól ismerem, tudom, minek köszönhetem. S az asszony most meg is szólal és azt kérdezi:

— Ugy-e, hogy a televízióból ismerhetem magát?

— Igen — felelem a lehető legbarátságosabban.

— Megenged nekem egy kérdést?

— Természetesen!

— Mondja — kérdi a kedves néző — a tévé honoráriumából nem telik magának egy fésűre?

Somogyi Pál

KÜLFÖLDIEK

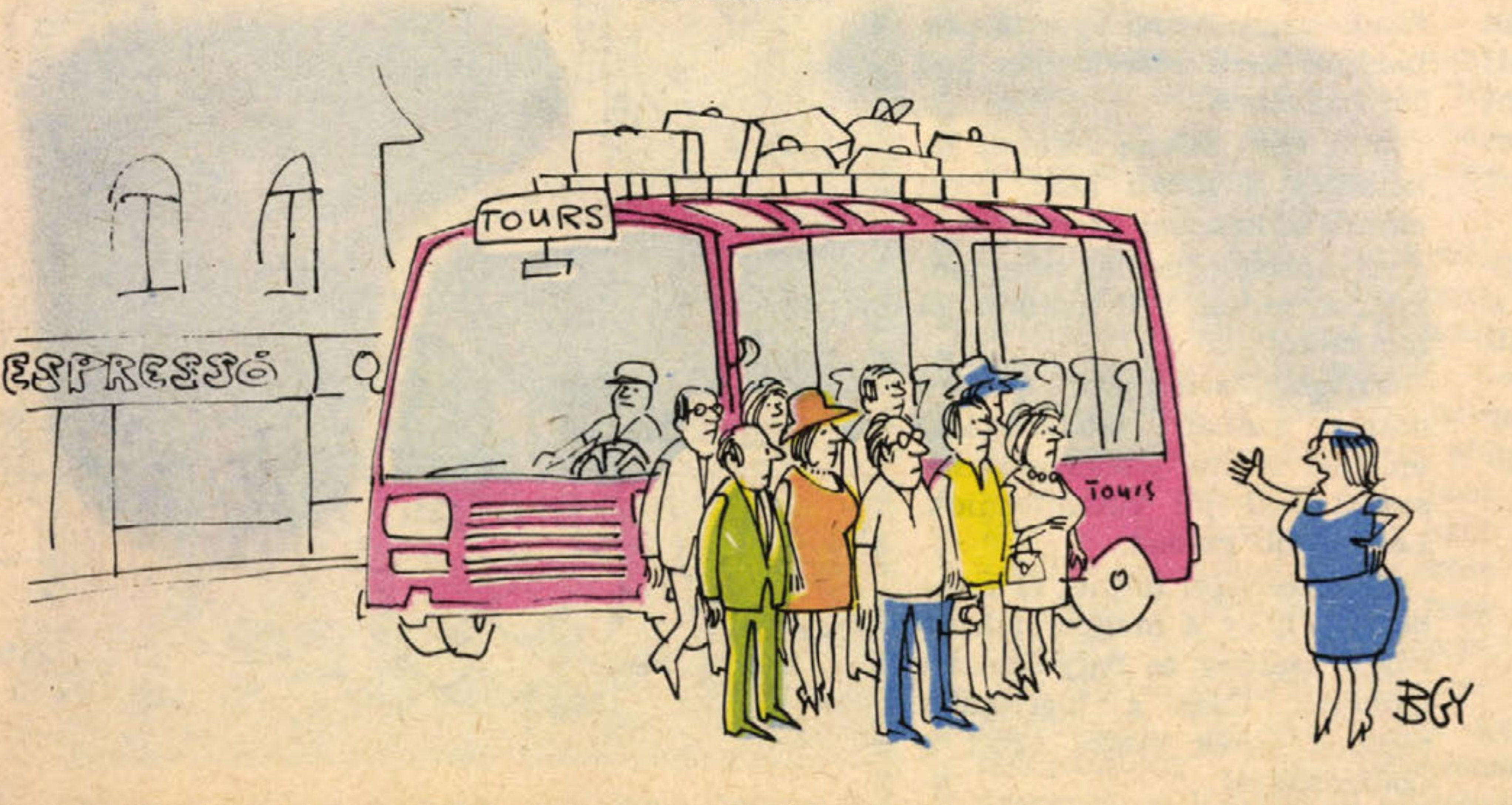

– 25 darab színházunk van. Pont az új Nemzetire kíváncsiak?!

VIGASZ

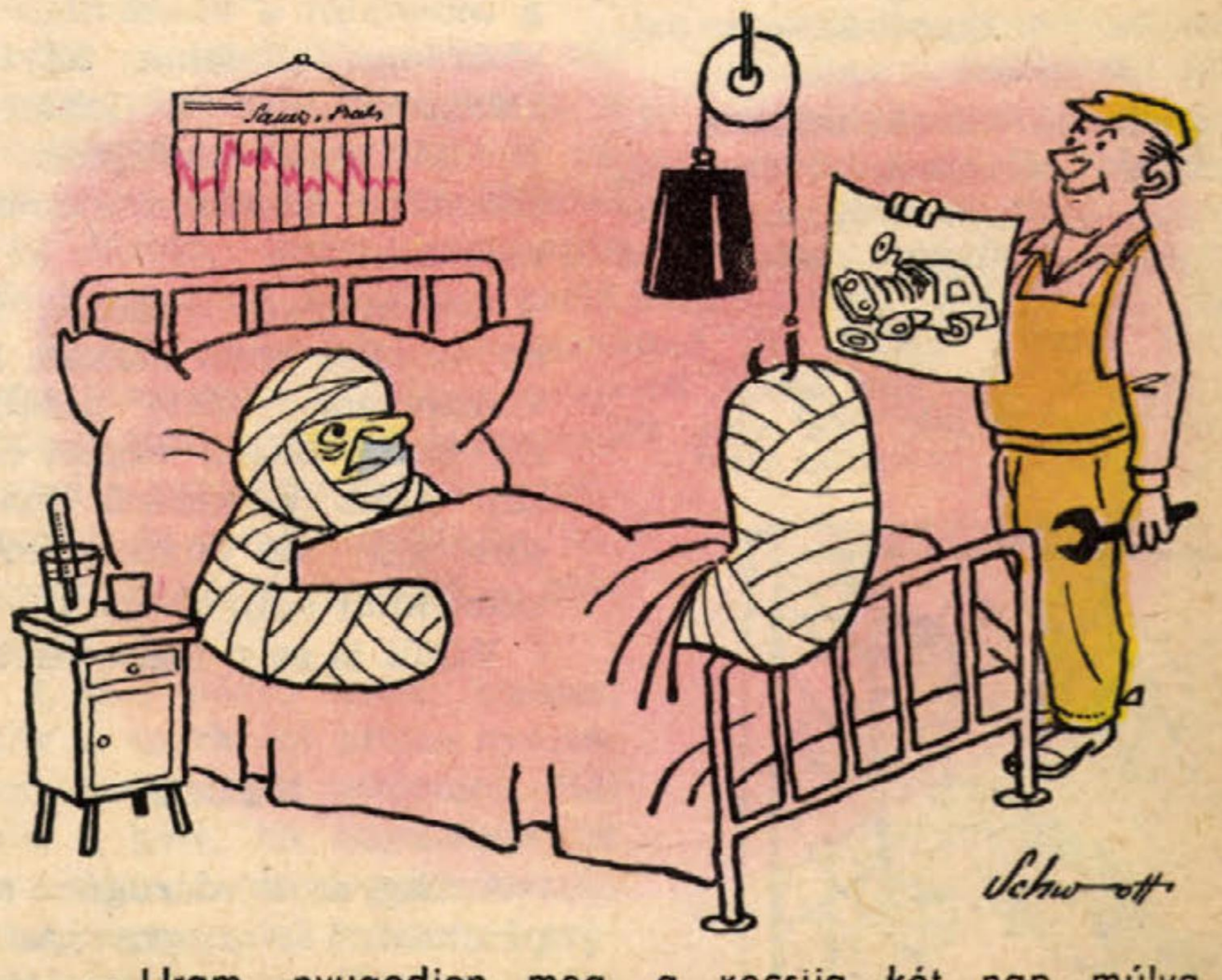

– Uram, nyugodjon meg, a kocsija két nap múlva üzemképes...

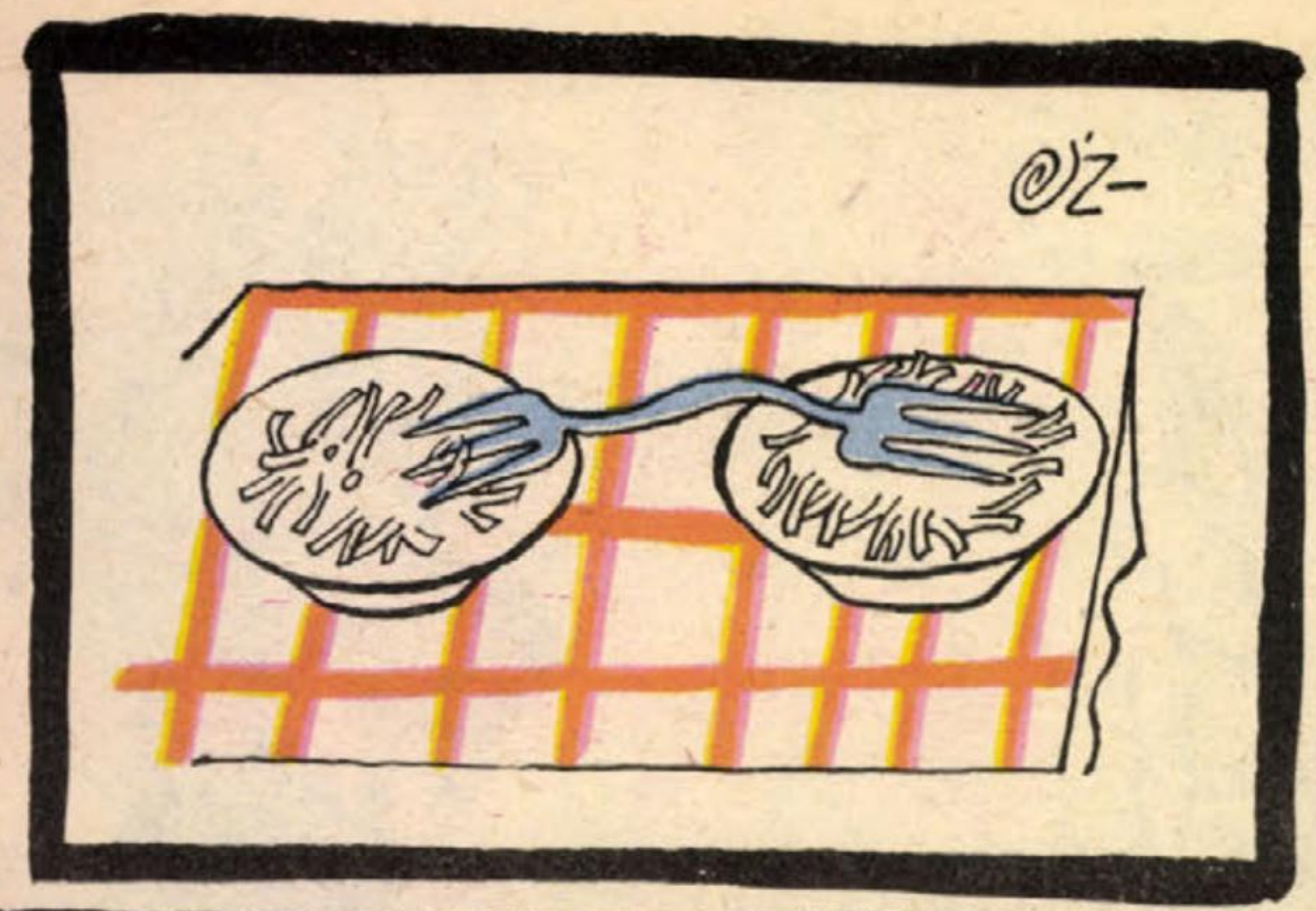

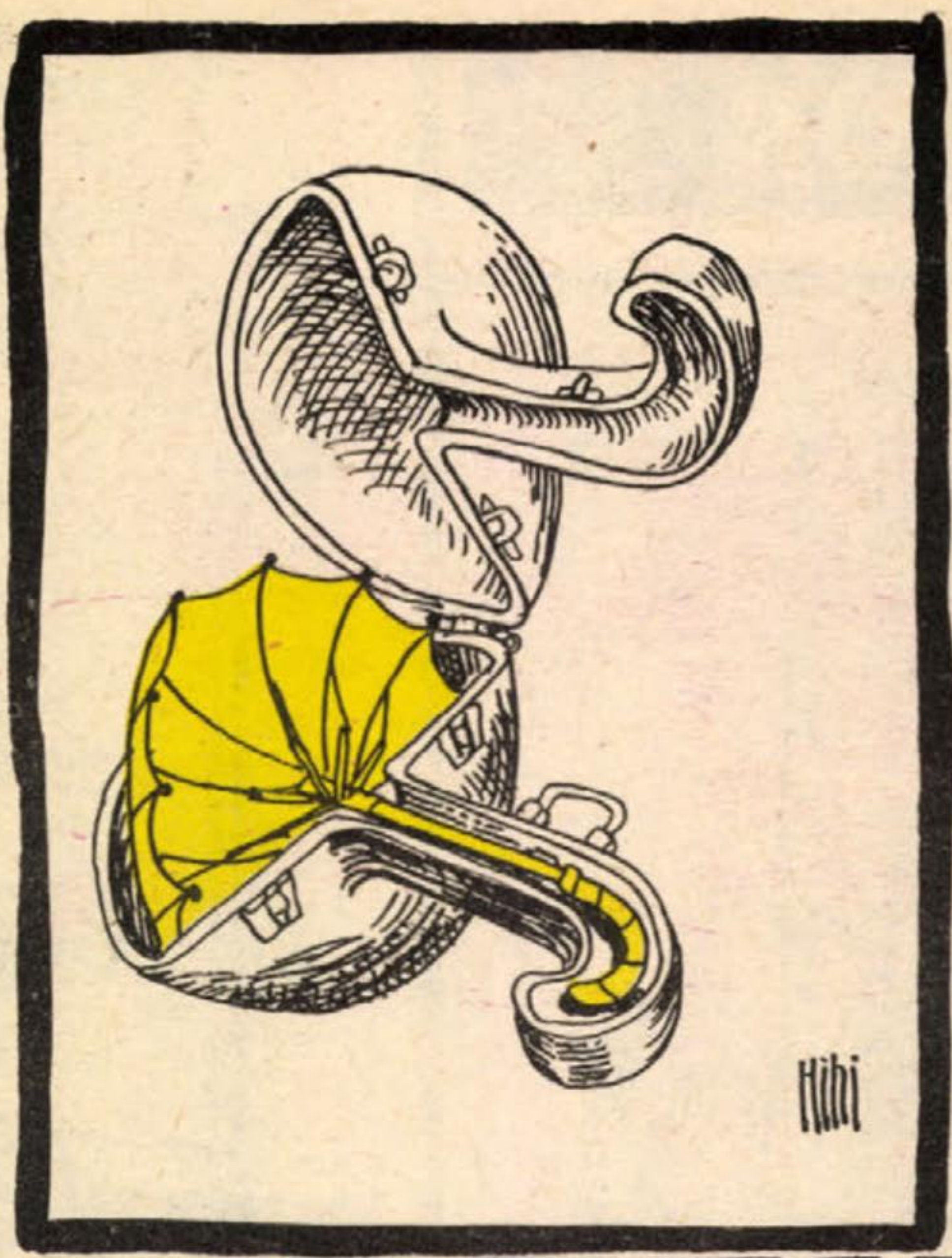

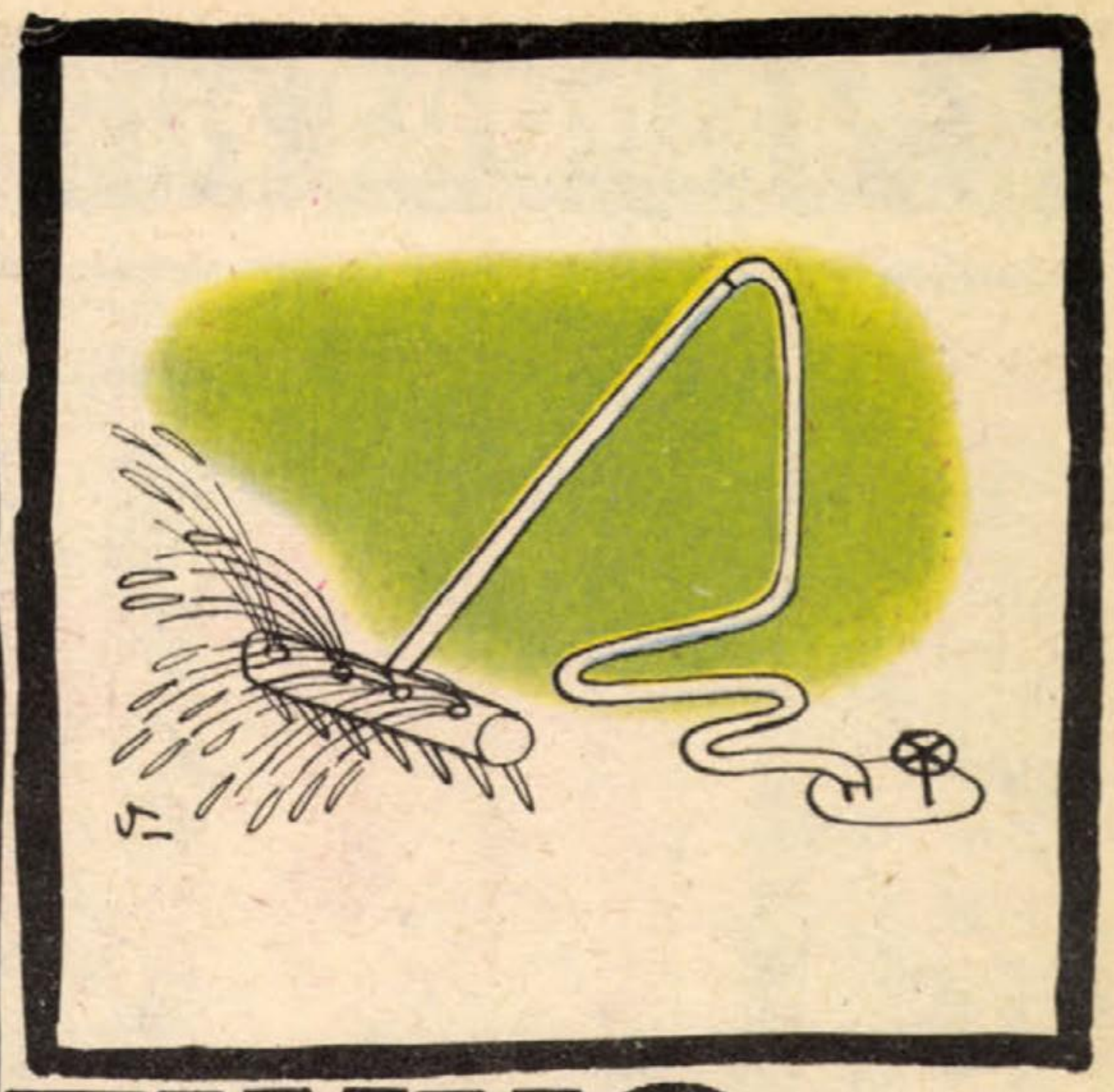

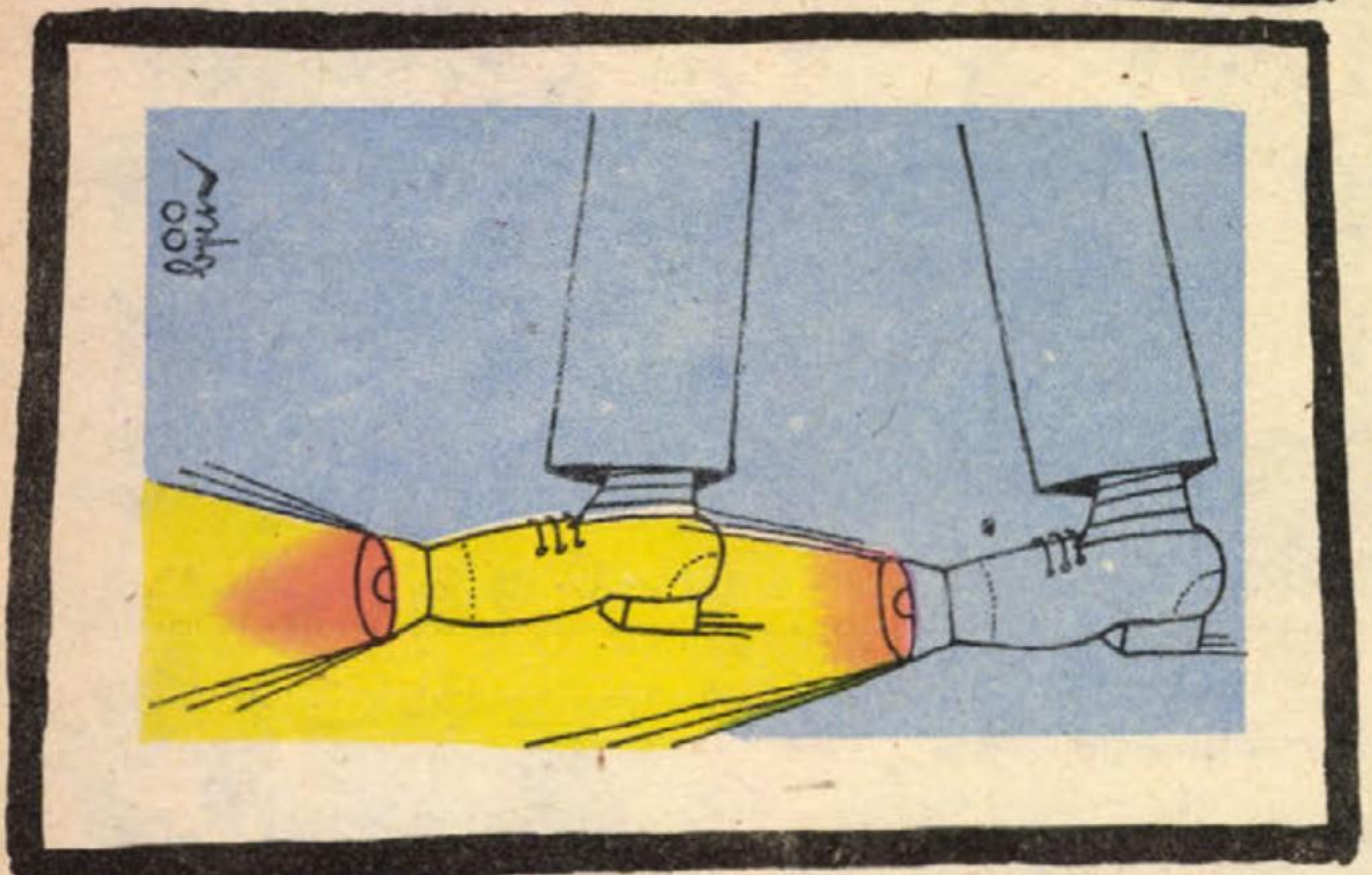

PRAKTIKUS/I

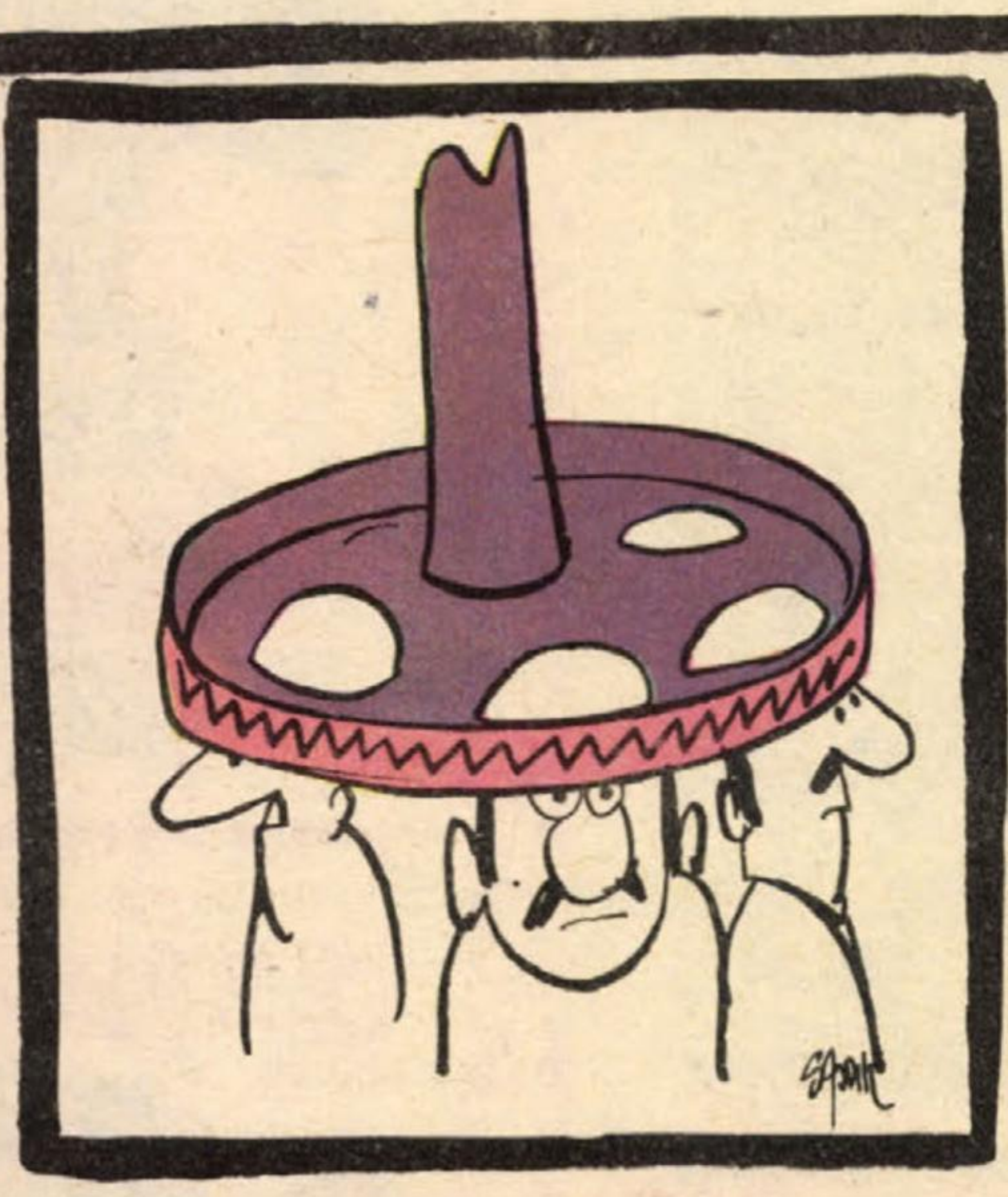

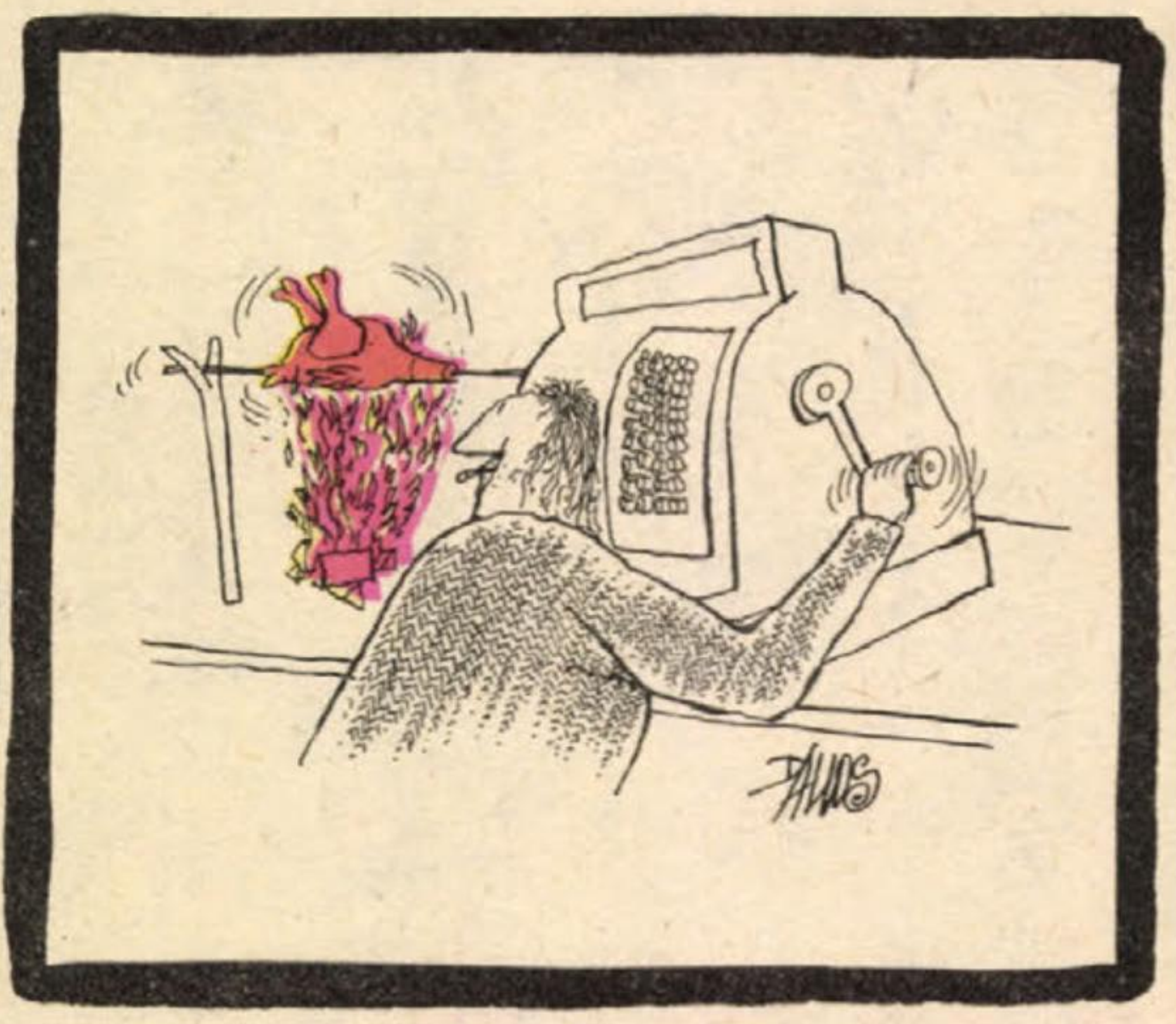

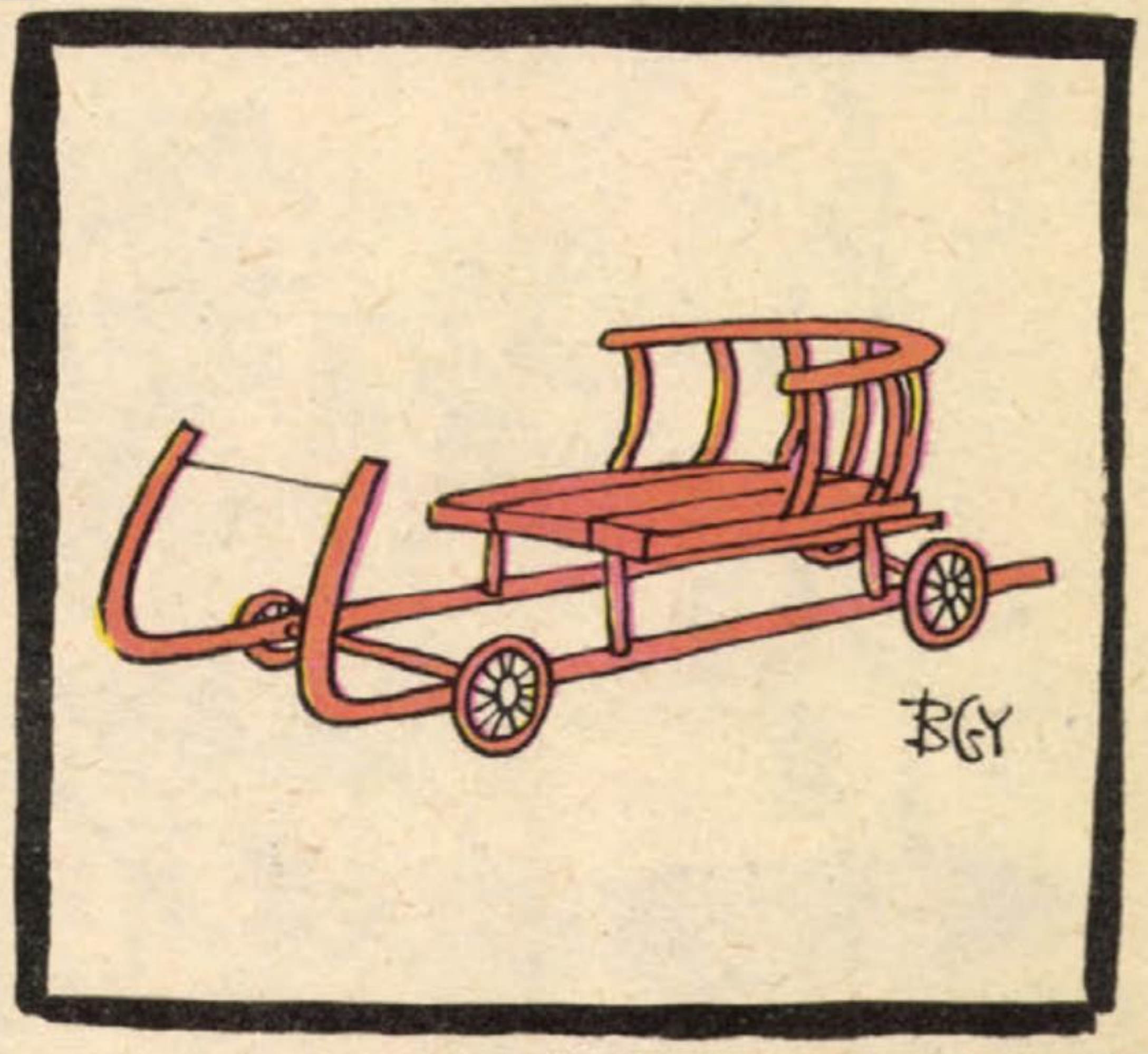

SZÜR-SZABÓ,
HEGEDÜS, DALLOS,
BALÁZS-PIRI, SAJDIK,
BRENNER, VÁRNAI

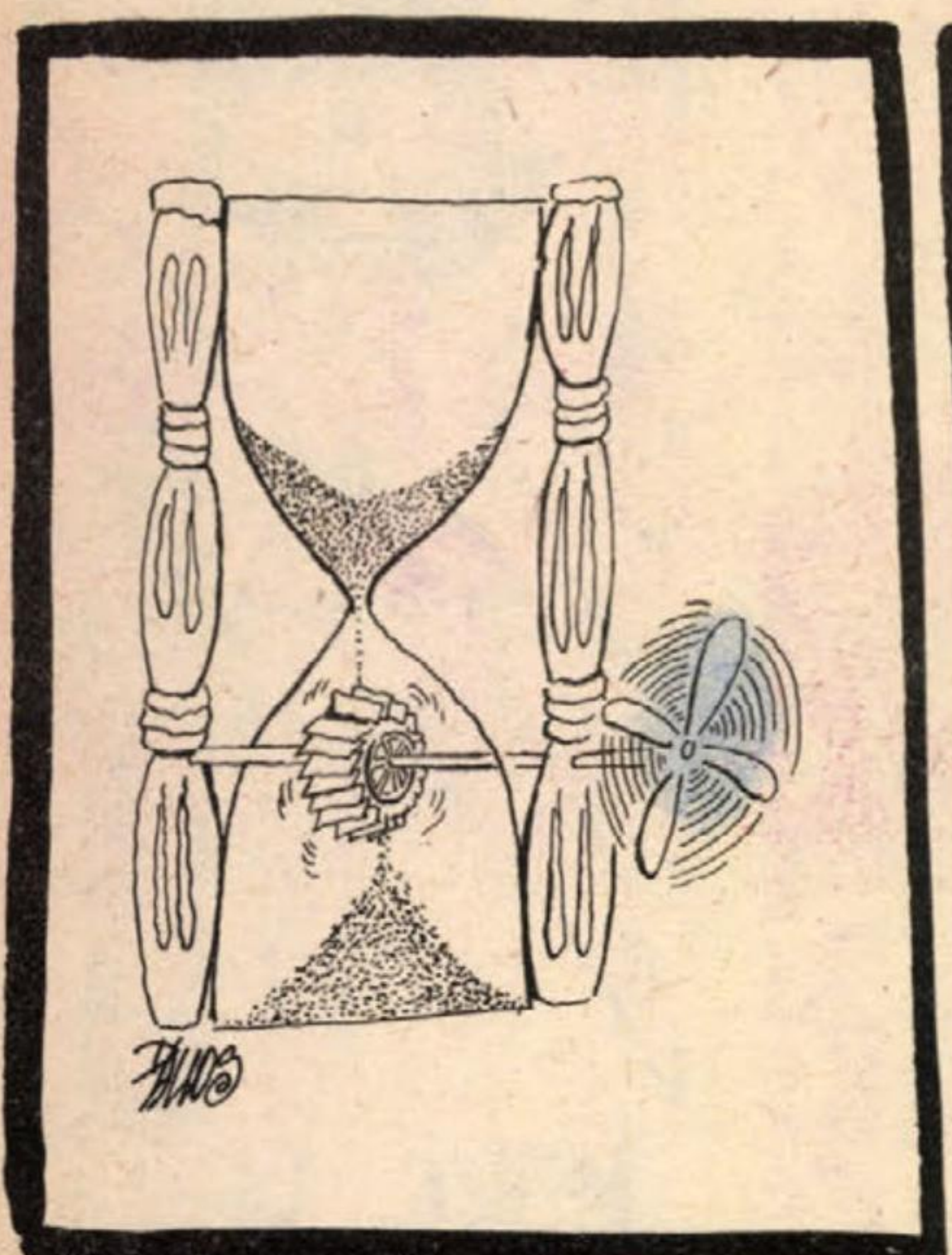

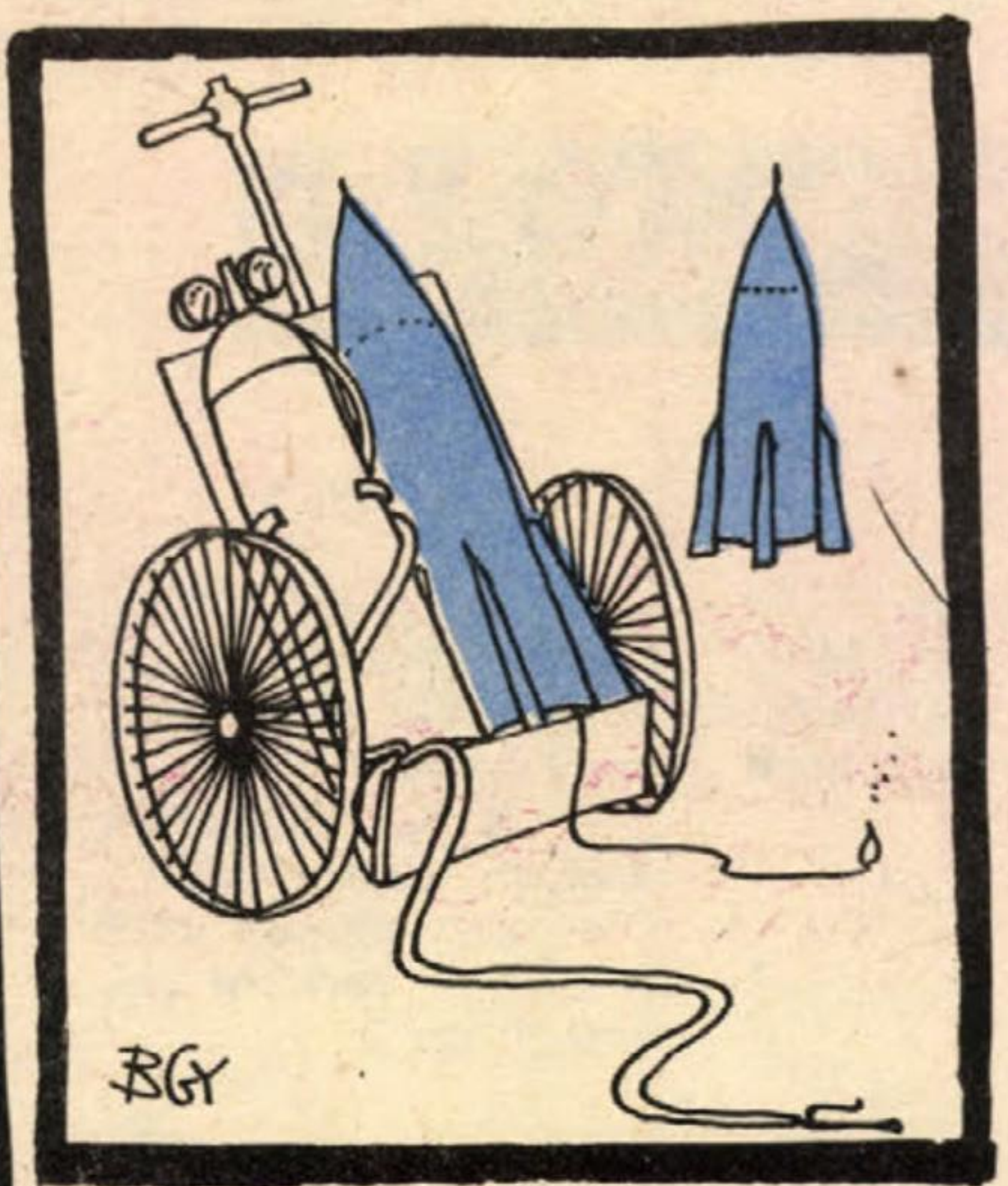

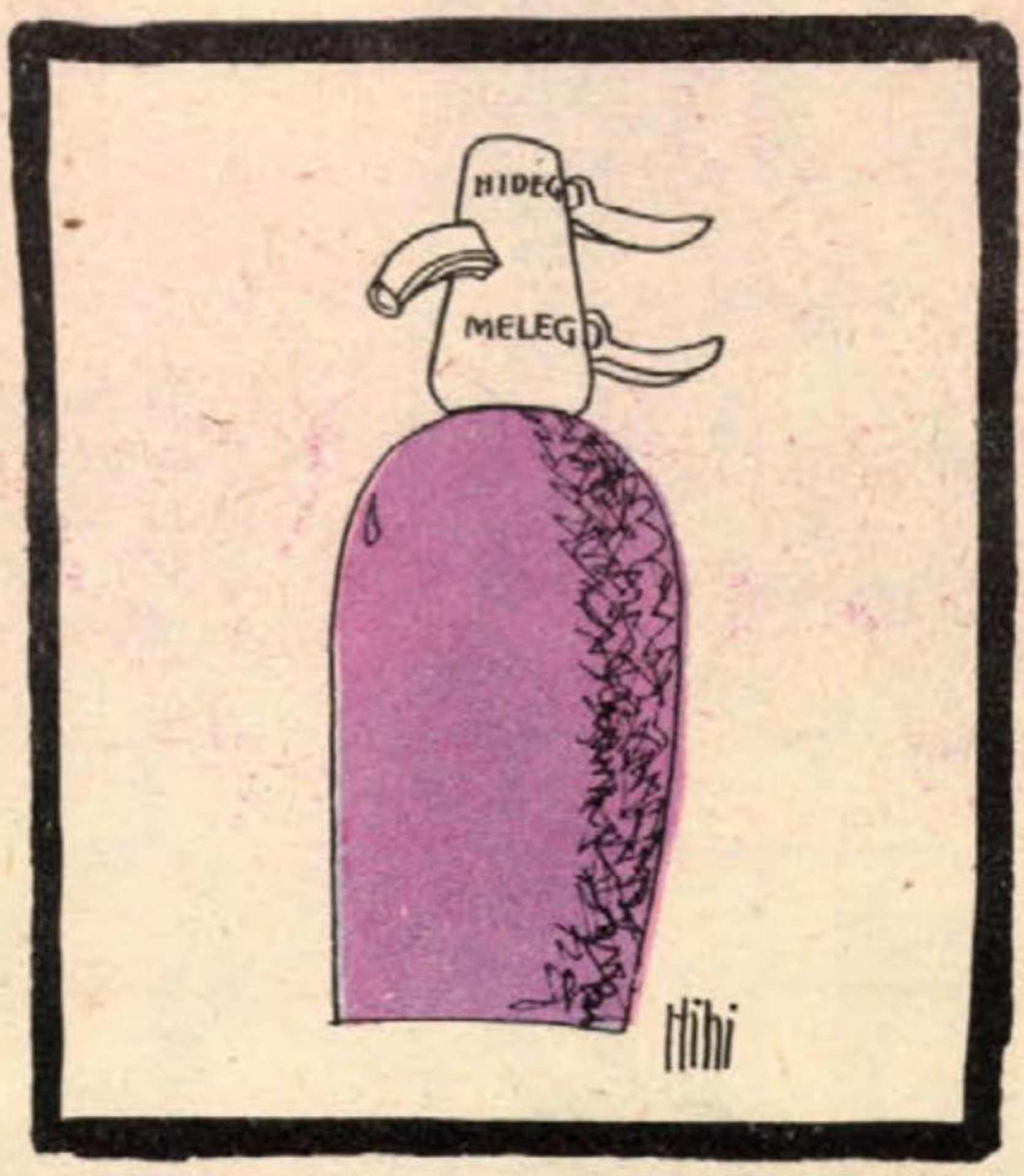
HIDEG
MELEG
Hihi

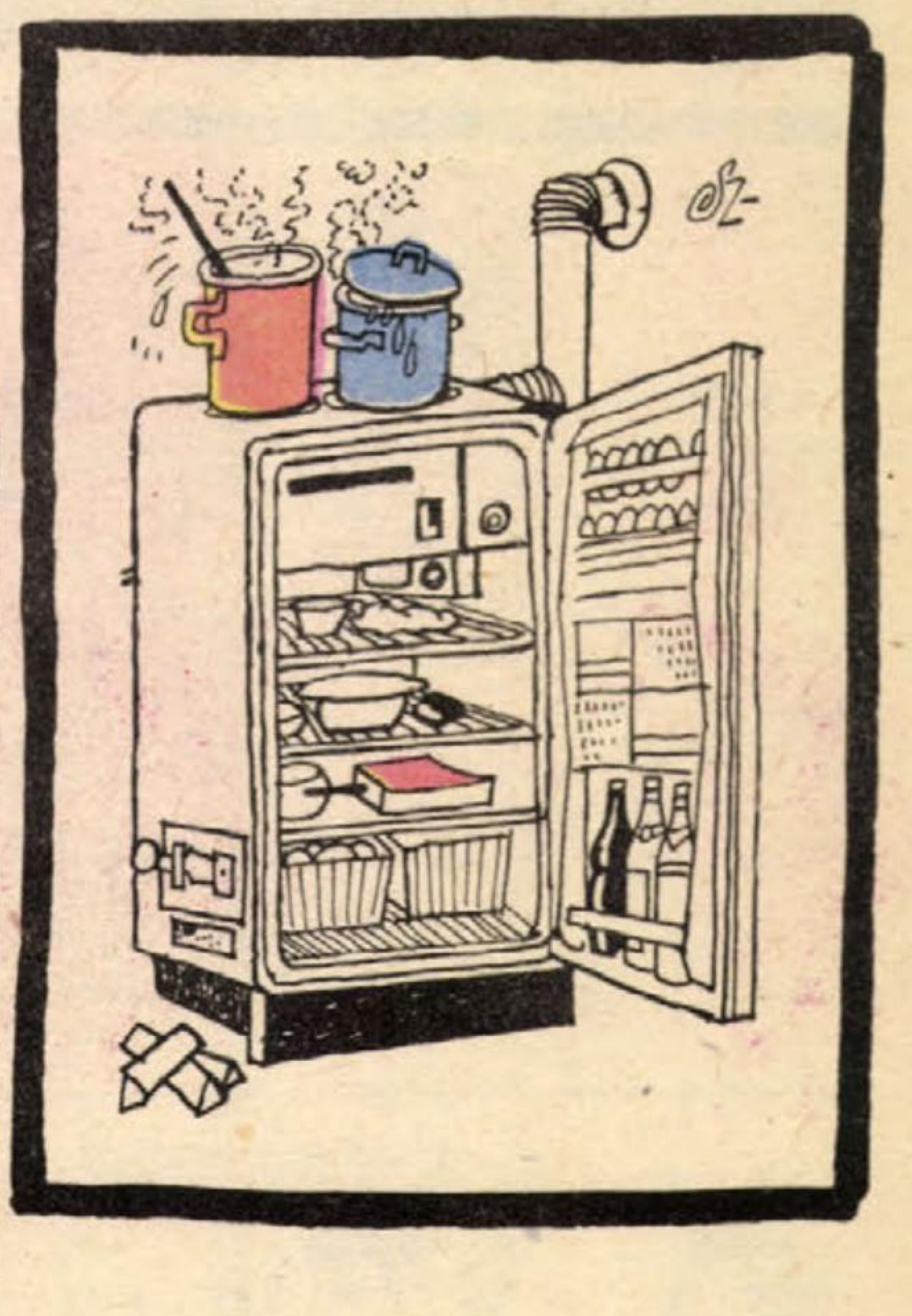

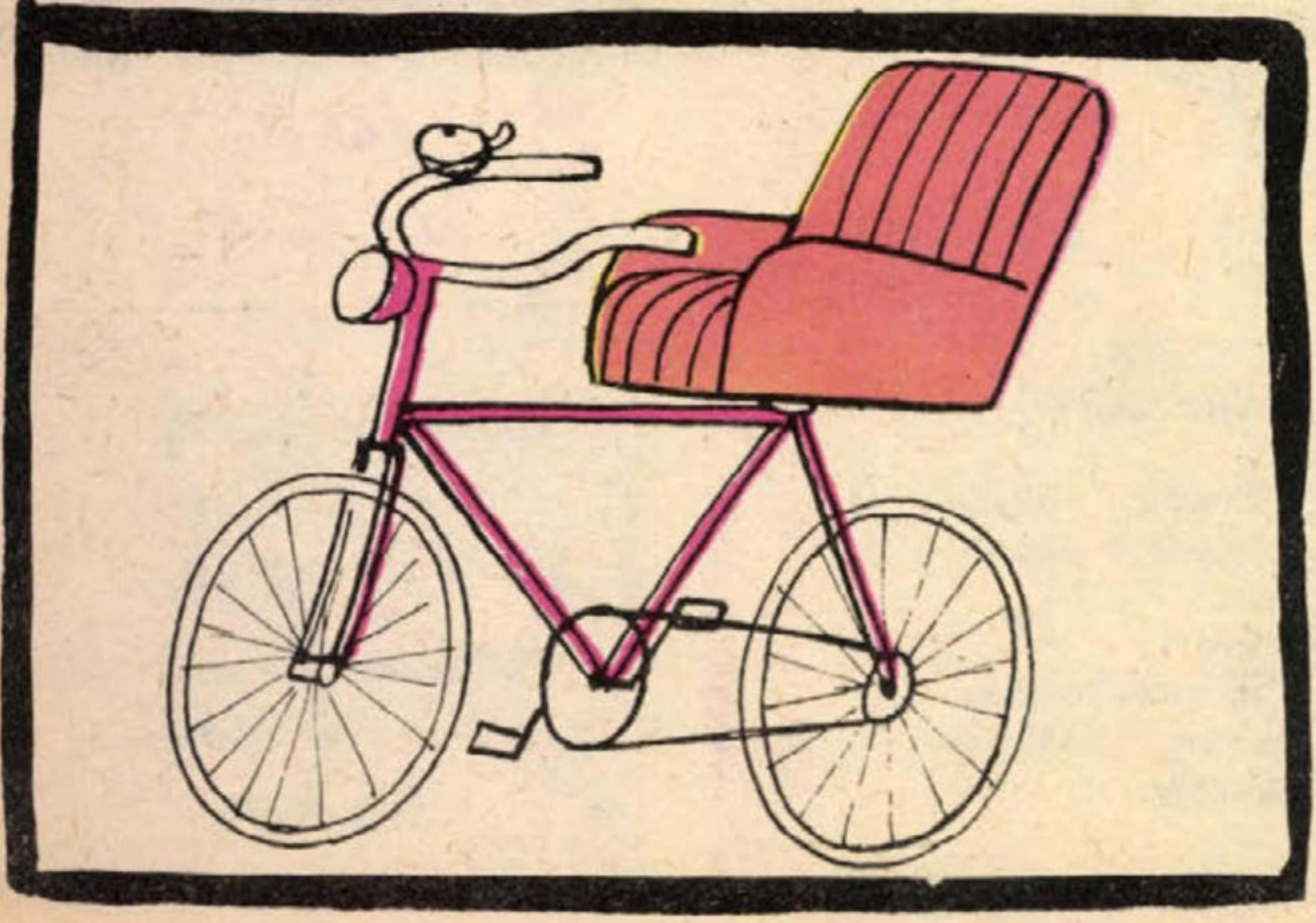

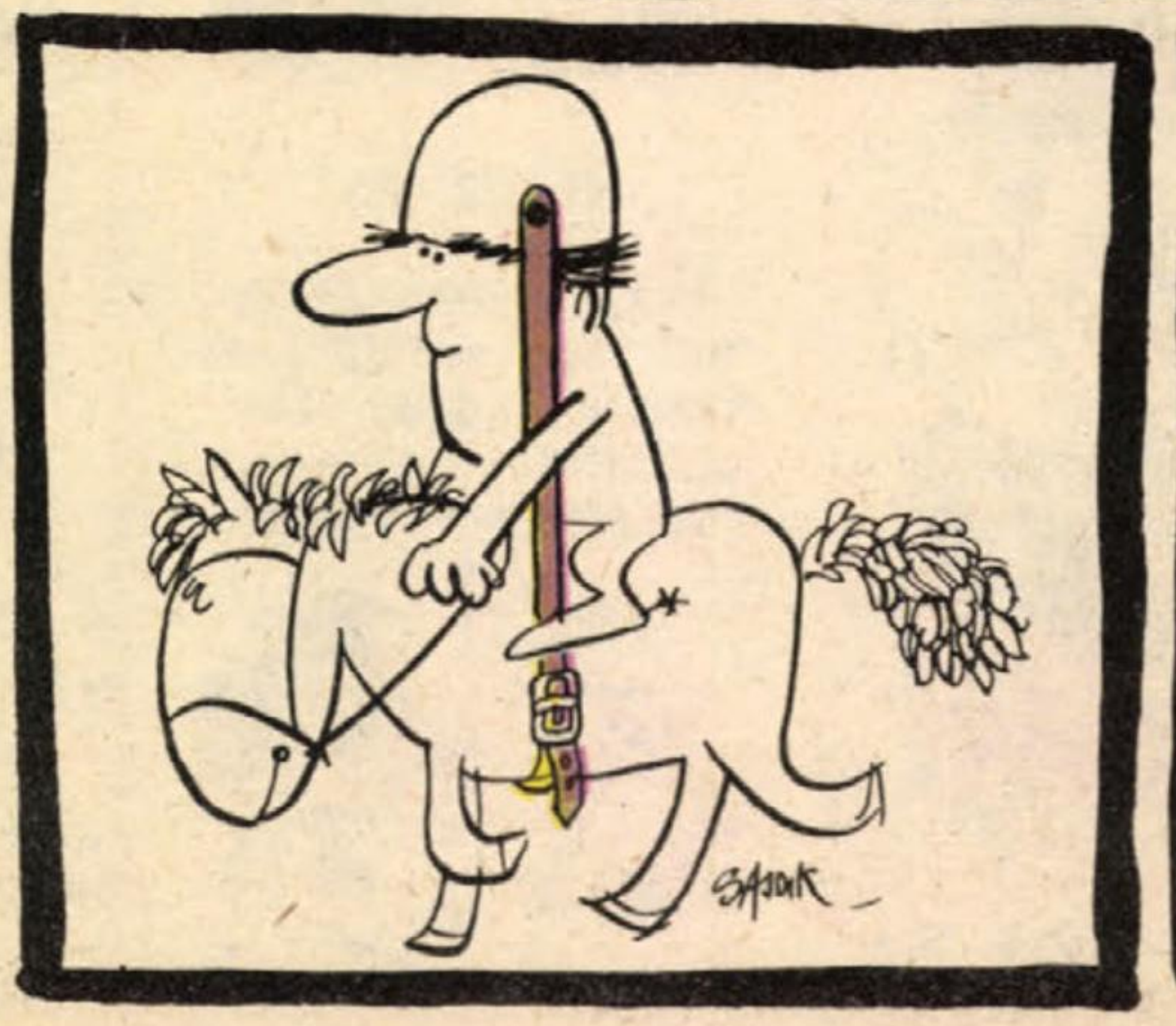

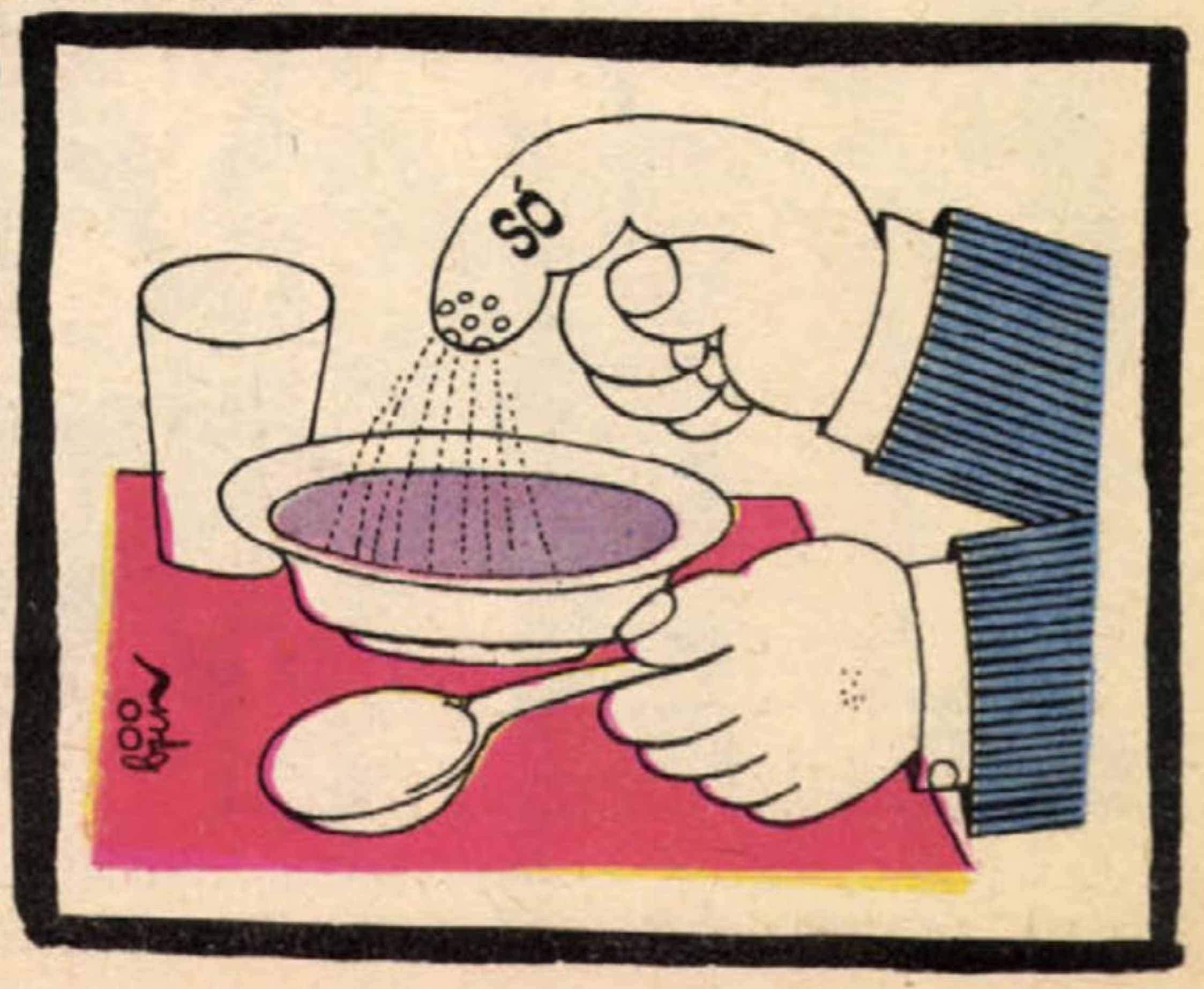

IMPORT HUMOR

ELŐZÉKENY ANYAKÖNYVVEZETŐ

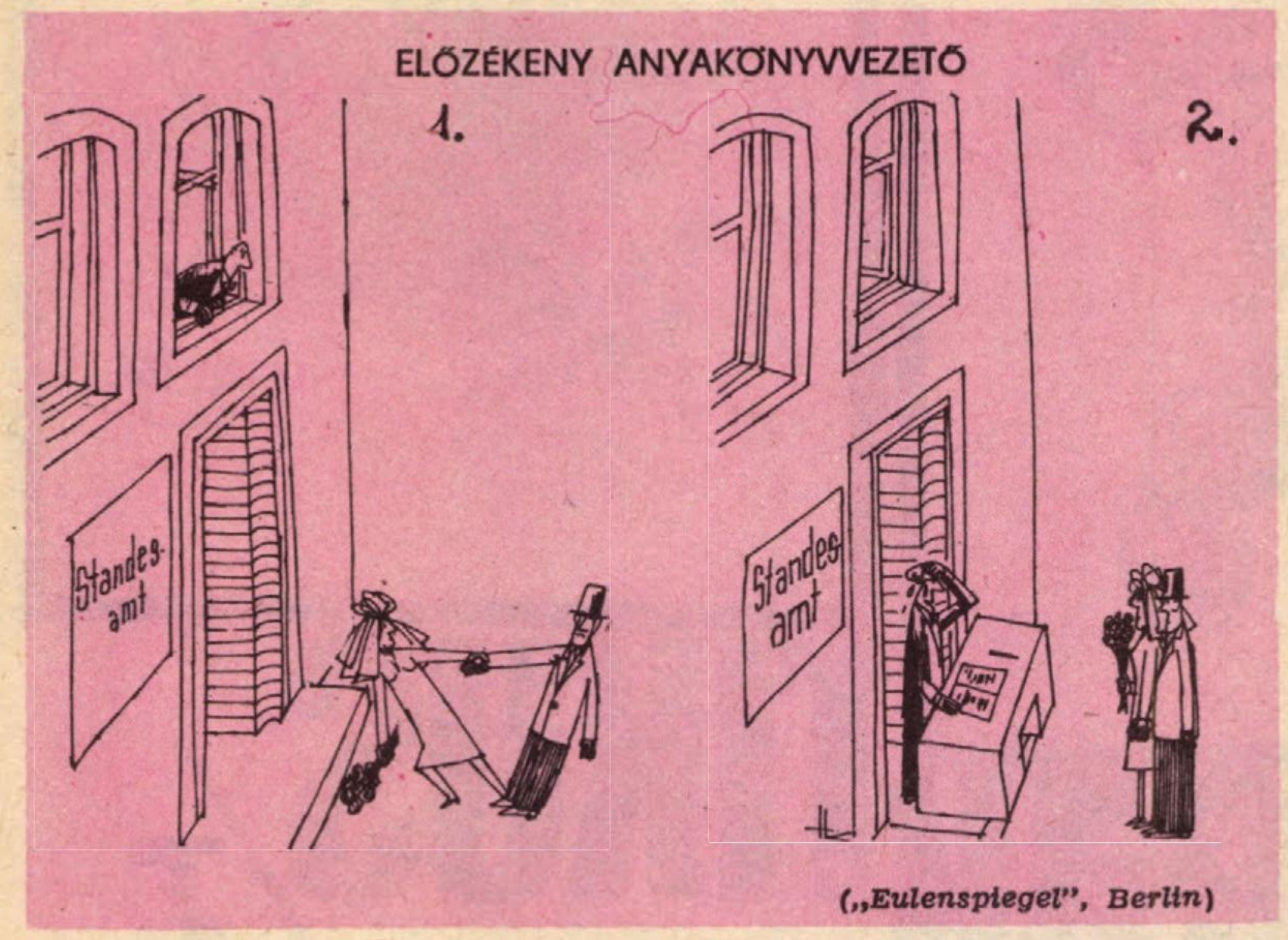
1.
2.
Standes-amt
Standes-amt

(„Eulenspiegel", Berlin)

MÁSODÁLLÁS

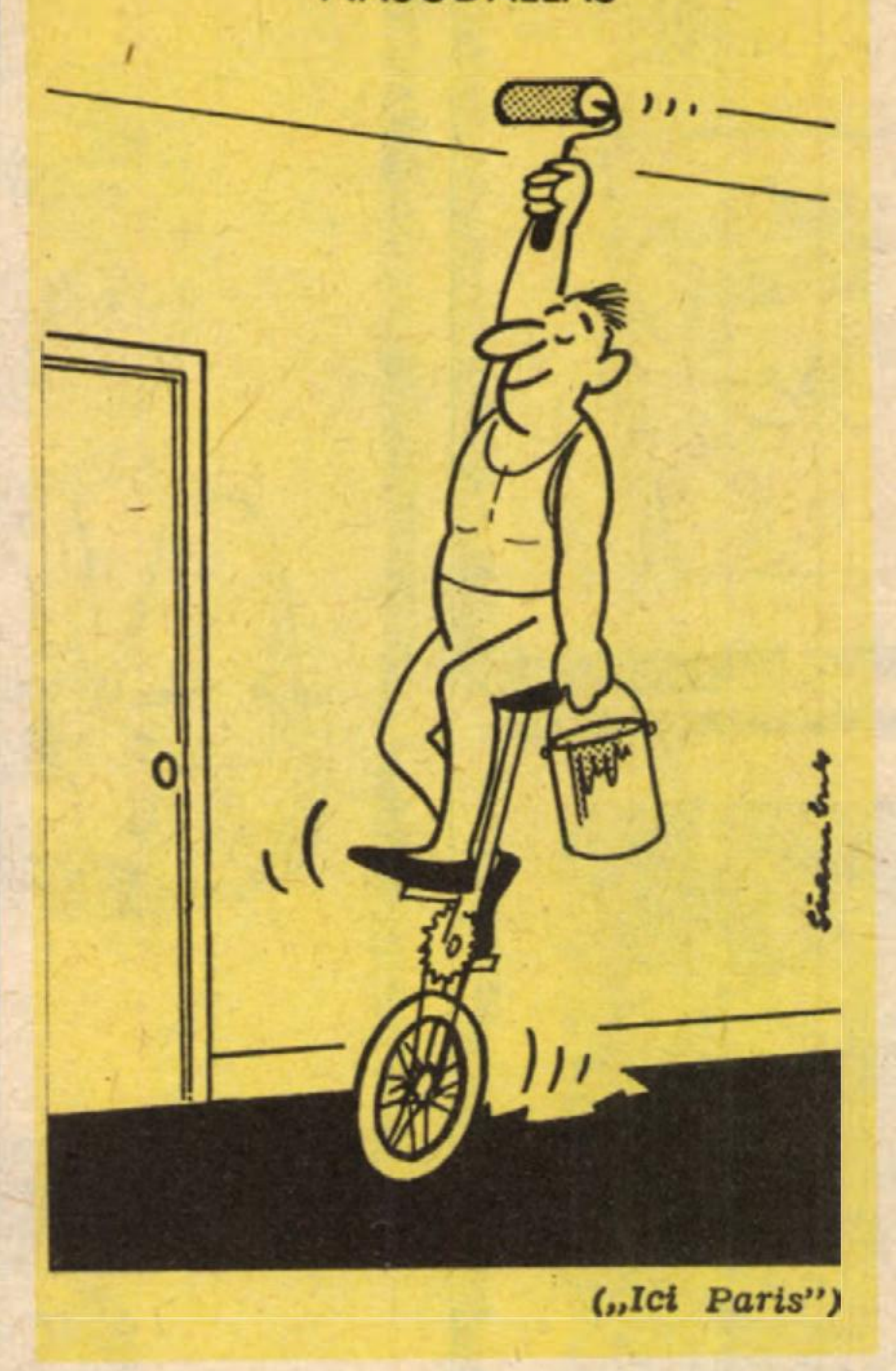

(„Ici Paris")

NEHÉZSÚLYÚAK

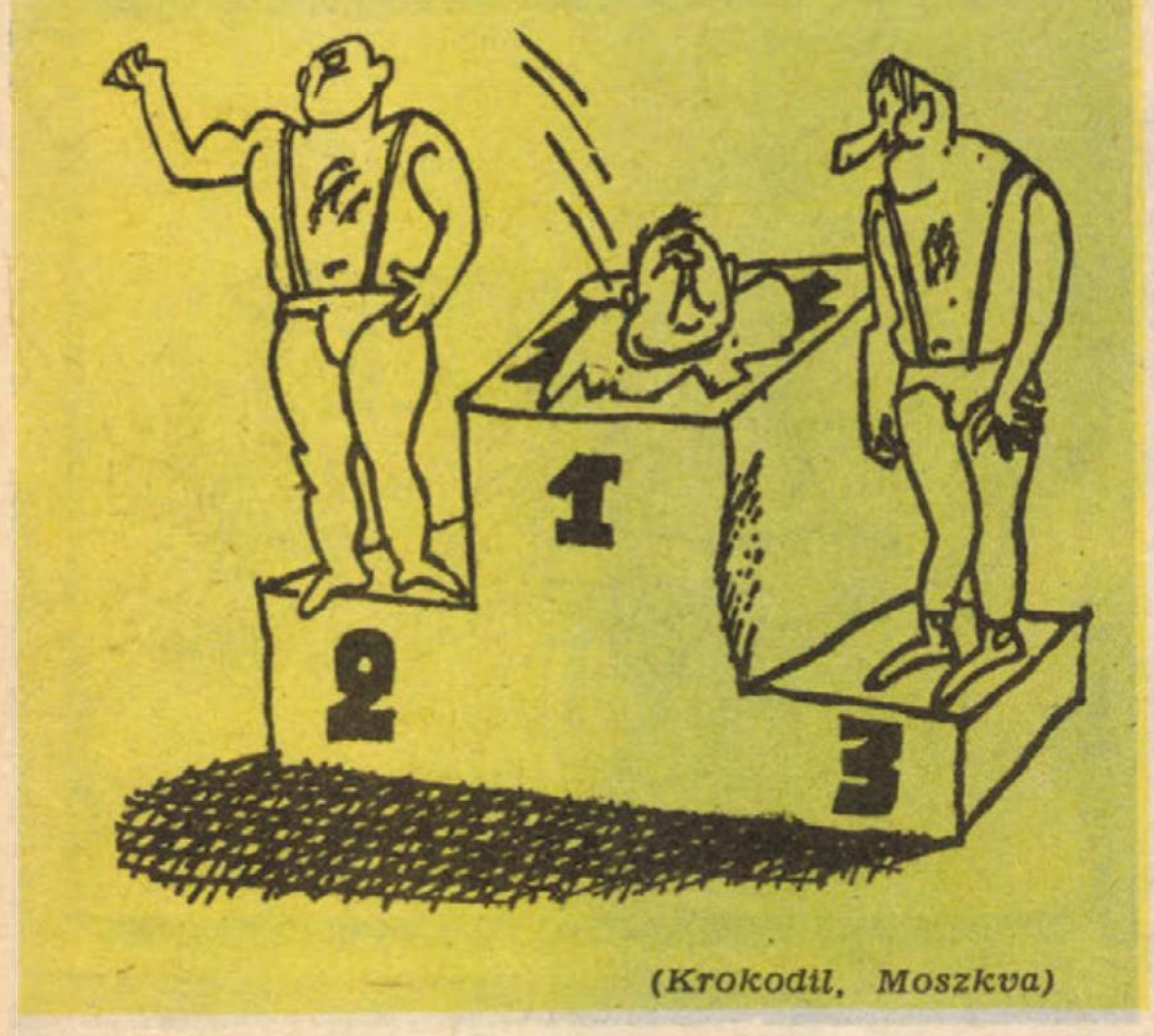

(Krokodil, Moszkva)

TŰZ AZ ÁLLATKERTBEN

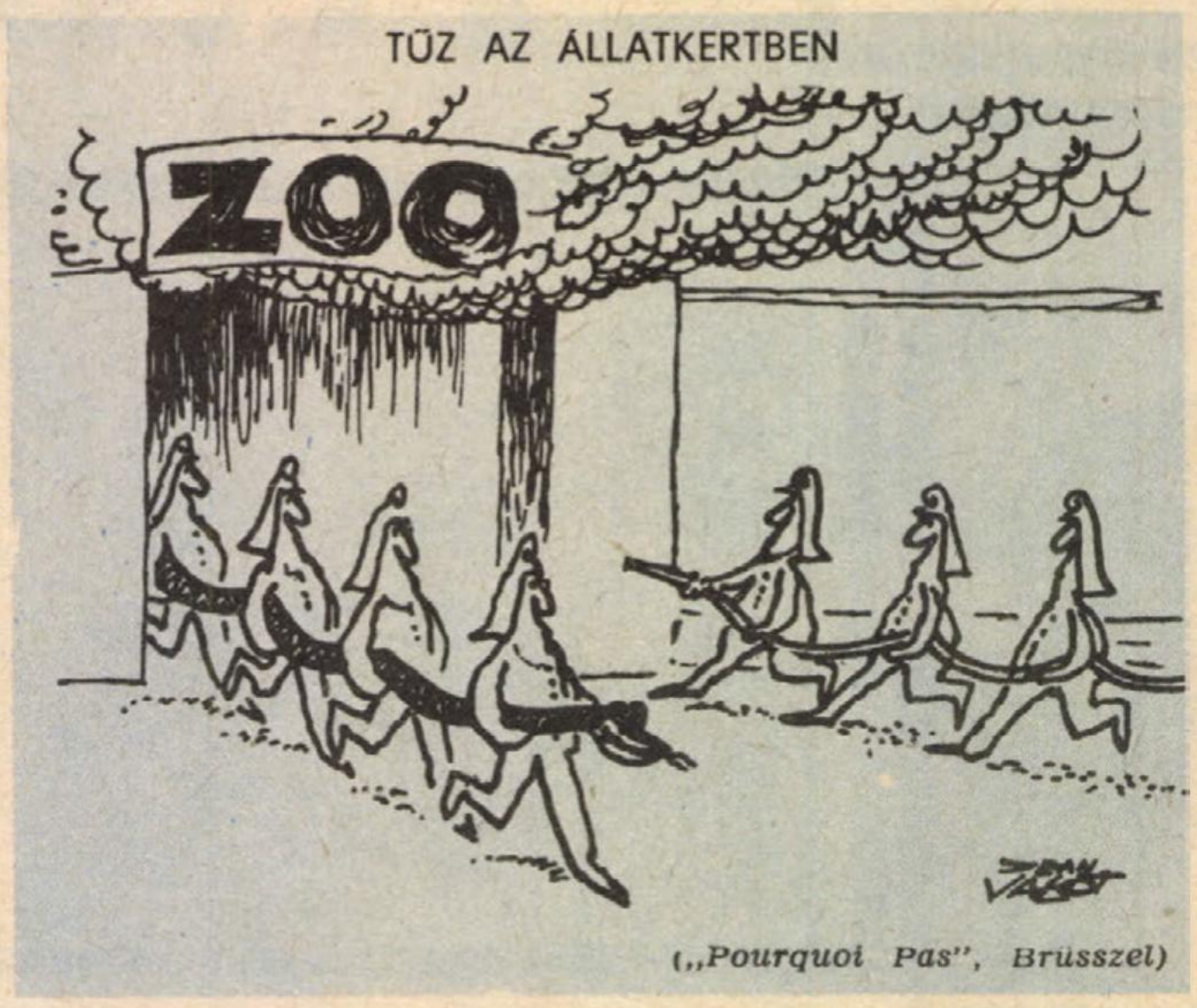

(„Pourquoi Pas", Brüsszel)

MAI GYERMEKSZÁJ

– A konfliktus még megjárta, de a katharzisnál már esett . . .

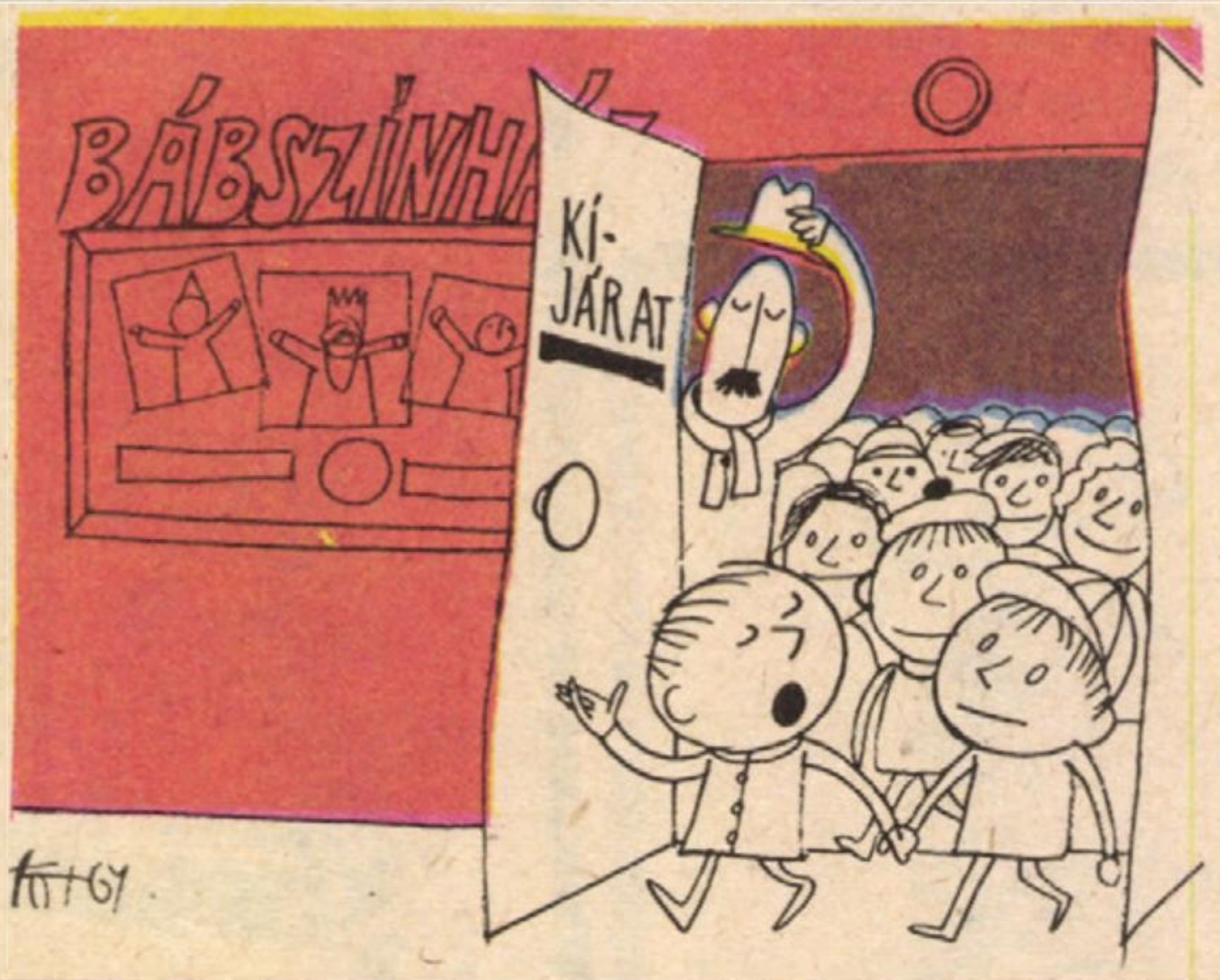
BÁBSZÍNHÁ
KIJÁRAT

A FELNŐTTEKTŐL TANULTA

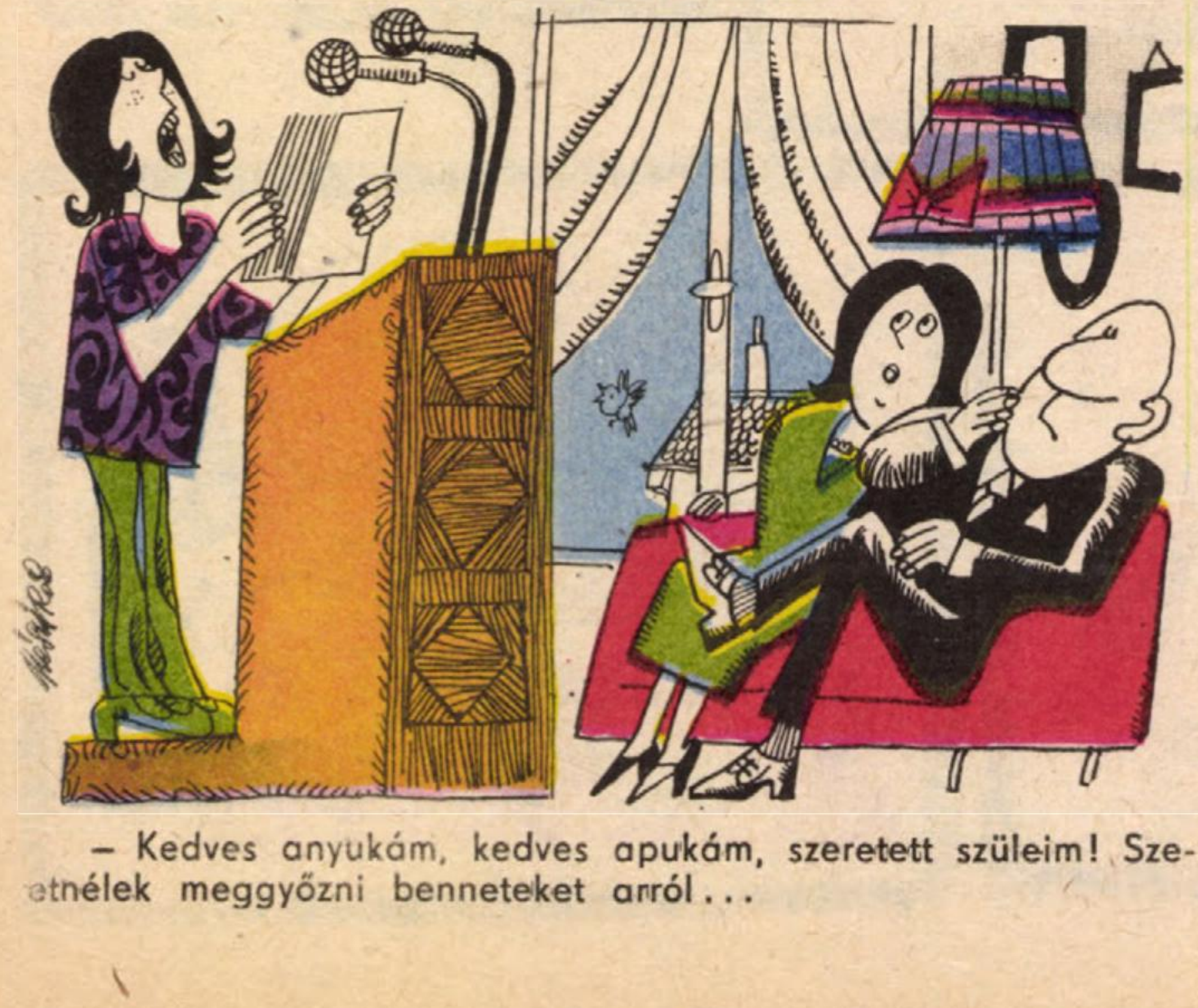

– Kedves anyukám, kedves apukám, szeretett szüleim! Szeretnélek meggyőzni benneteket arról . . .

SZILÁNKOK

KUTYA

Tegnap vettem egy házőrző kutyát. Most már csak egy házat kell vennem, amit őrizhet.

DOHÁNYZÁS

Brahovácz másfél méter hosszú cigarettát szív nagy gyönyörűséggel.

— Minek magának ekkora cigaretta?

— Az orvos csak napi egy darabot engedélyezett.

HIRDETÉS

Férjhez mennék káros szenvedélyektől mentes, magas, barna fiatalemberhez, de a férjem nem engedi.

NEHÉZ TERMÉSZET

— Csúnyán össze fogok veszni a szomszédommal.

— Miért?

— Még nem tudom. Csak holnap költözik be a lakásba.

G. Sz.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

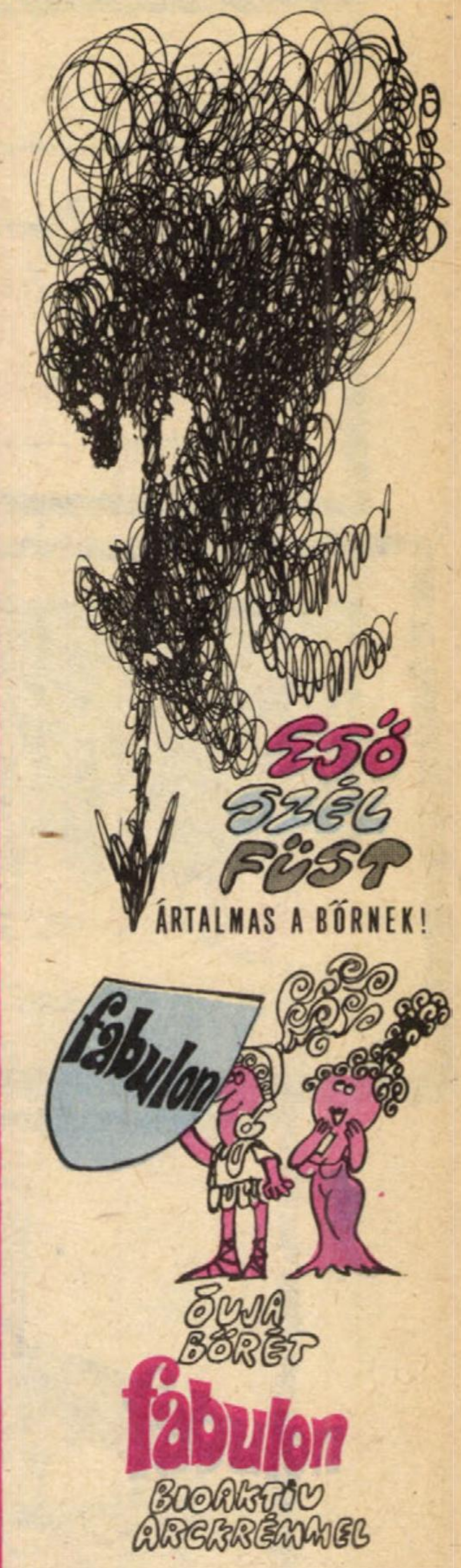
ESŐ
SZÉL
FÜST
ÁRTALMAS A BŐRNEK!
fabulon
ÓVJA BŐRÉT
fabulon
BIOAKTÍV ARCKRÉMMEL

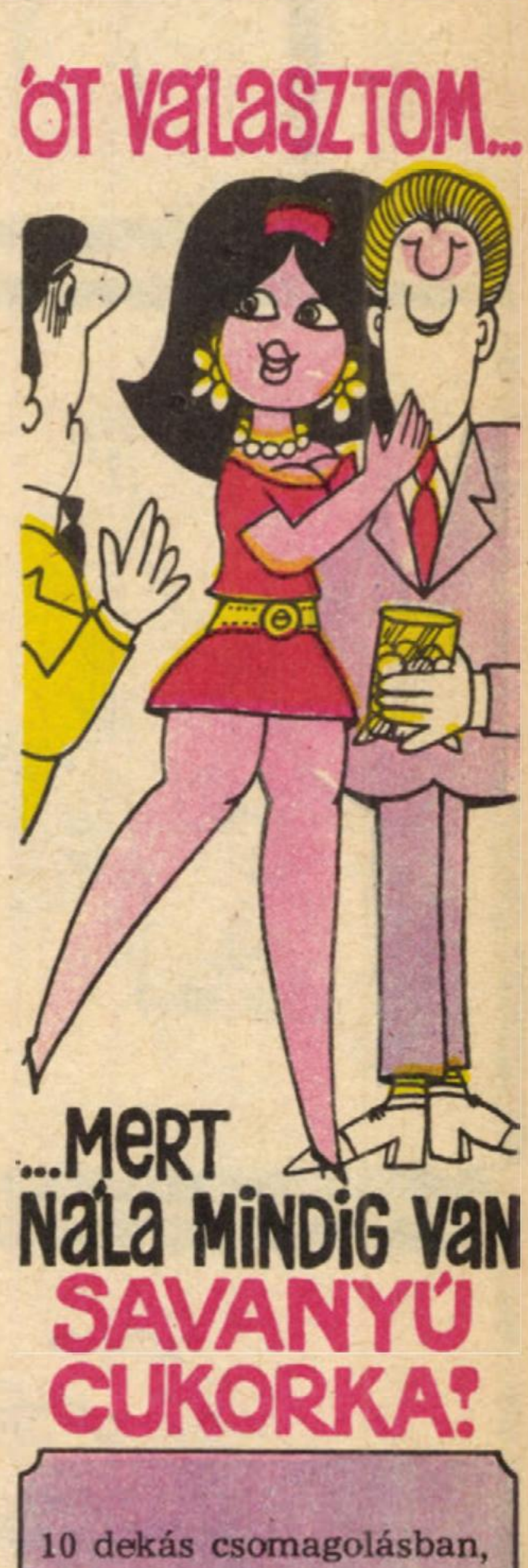
ŐT VÁLASZTOM...
...MERT NÁLA MINDIG VAN
SAVANYÚ CUKORKA!

10 dekás csomagolásban,
különféle ízekben,
töltve és töltetlenül.

A CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR TERMÉKE

Ára: 2 Ft

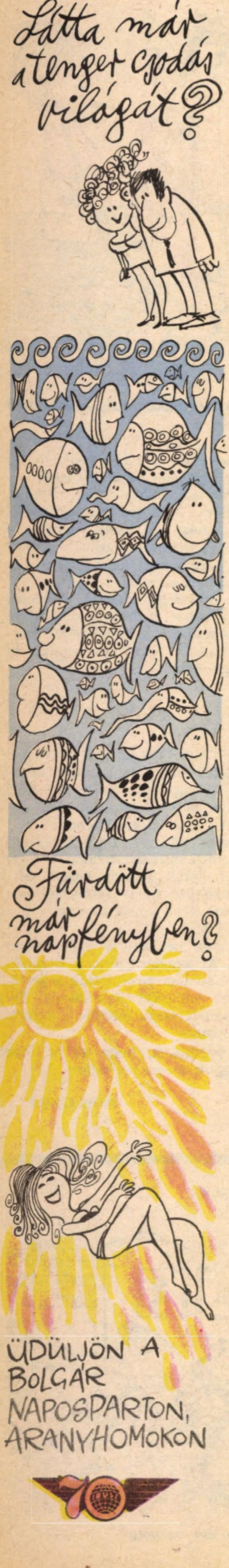

Látta már a tenger csodás világát?

Fürdött már napfényben?

ÜDÜLJÖN A BOLGÁR NAPOSPARTON, ARANYHOMOKON

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

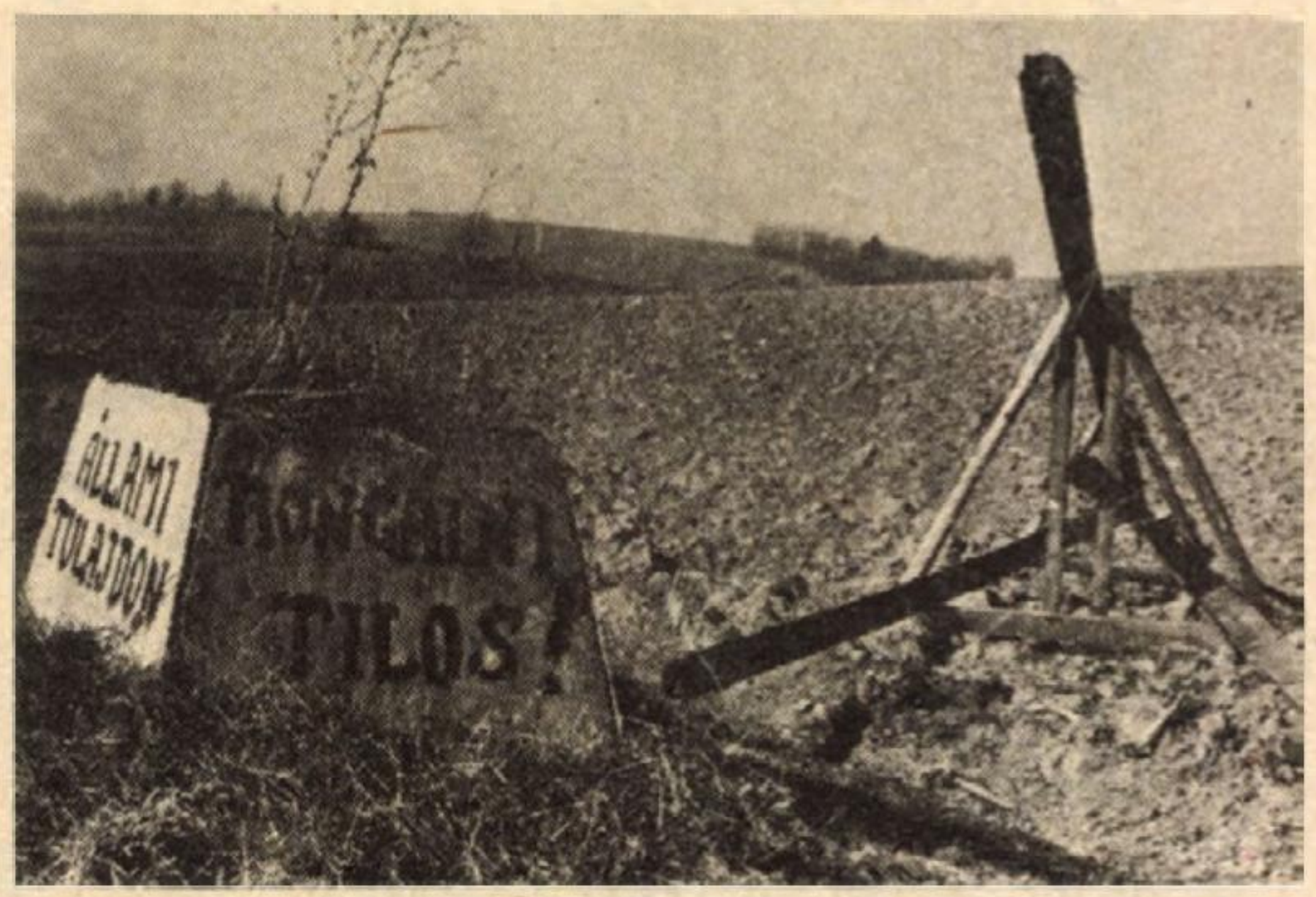
ÁLLAMI TULAJDON
RONGÁLNI TILOS!

Talán, ha még nagyobb betűkkel írják ki szegény háromszögelési pont talapzatára, hogy „rongálni tilos” . . .

(A pécsi országúton fotózta Rácz Károly, gödöllői olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

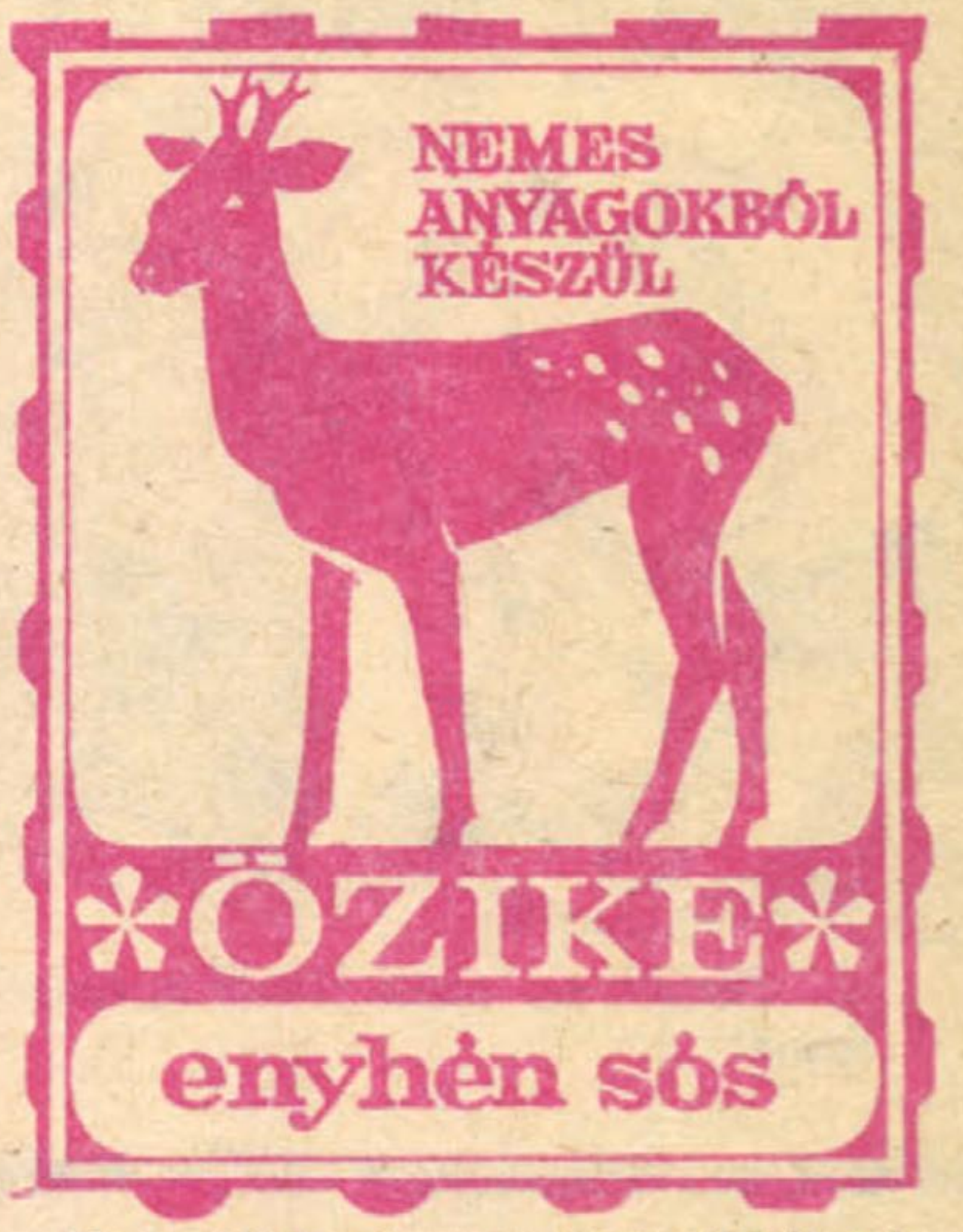
NEMES ANYAGOKBÓL KÉSZÜL
ÖZIKE
enyhén sós

Ha valóban nemes anyagokból készült az őzike — üsse kő —, lehet egy kicsit sós is. Tegyük gyorsan hozzá: egy kétszersültről van szó.

(Beküldte Felvinci Lajos)

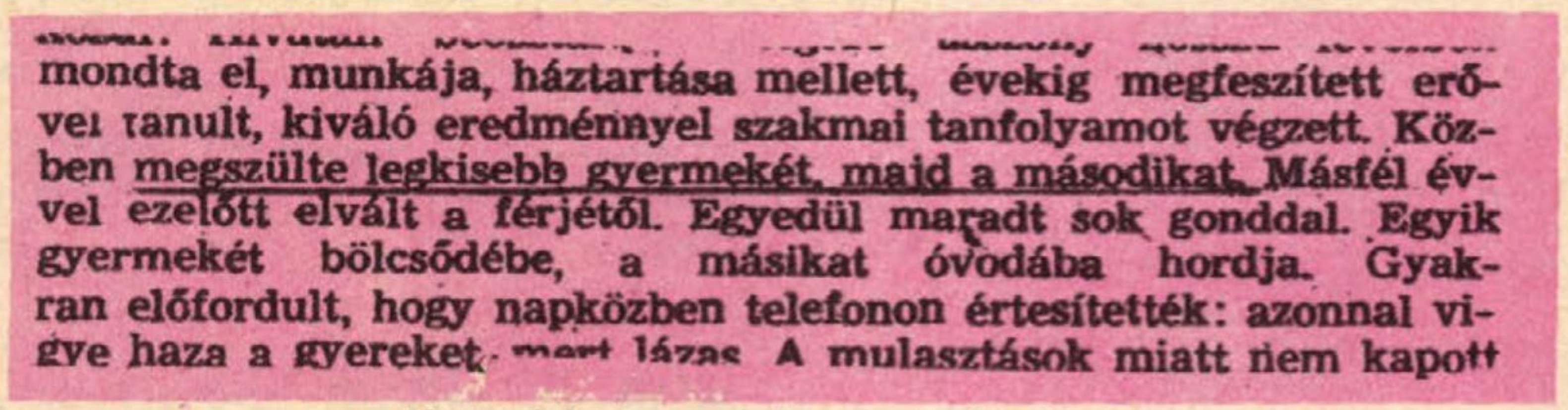

mondta el, munkája, háztartása mellett, évekig megfeszített erővel tanult, kiváló eredménnyel szakmai tanfolyamot végzett. Közben megszülte legkisebb gyermekét, maid a másodikat. Másfél évvel ezelőtt elvált a férjétől. Egyedül maradt sok gonddal. Egyik gyermekét bölcsődébe, a másikat óvodába hordja. Gyakran előfordult, hogy napközben telefonon értesítették: azonnal vigye haza a gyereket, mert lázas. A mulasztások miatt nem kapott

Hogy lehet az első gyerek legkisebb?

(Az Ország-Világból ollózta Vámos Sándorné)

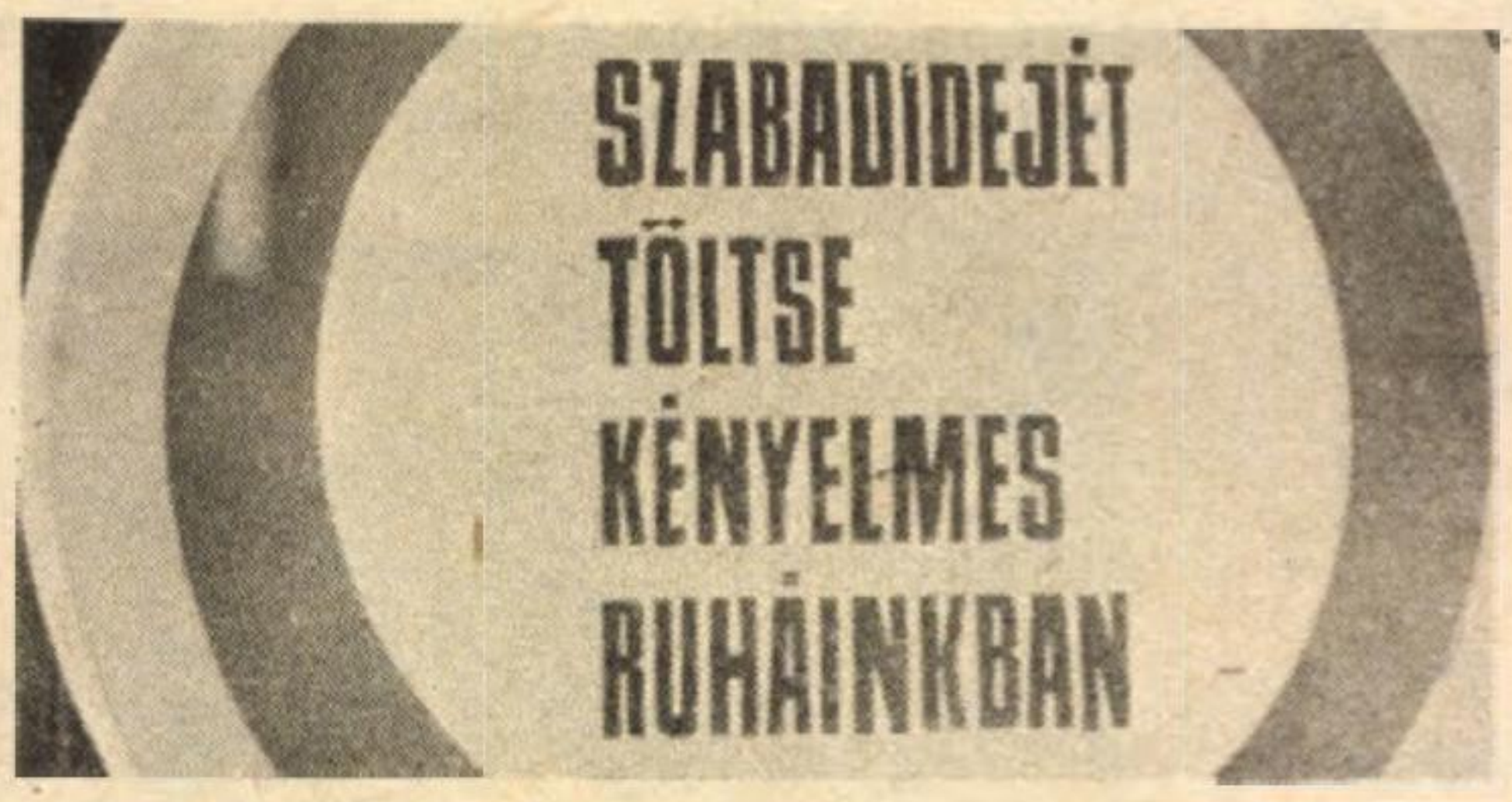
SZABADIDEJÉT
TÖLTSE
KÉNYELMES
RUHÁINKBAN

De a Börzsöny sem rossz!

(A Munkaruházati Váll. Üllői úti kirakatában fényképezte Kalovits István)

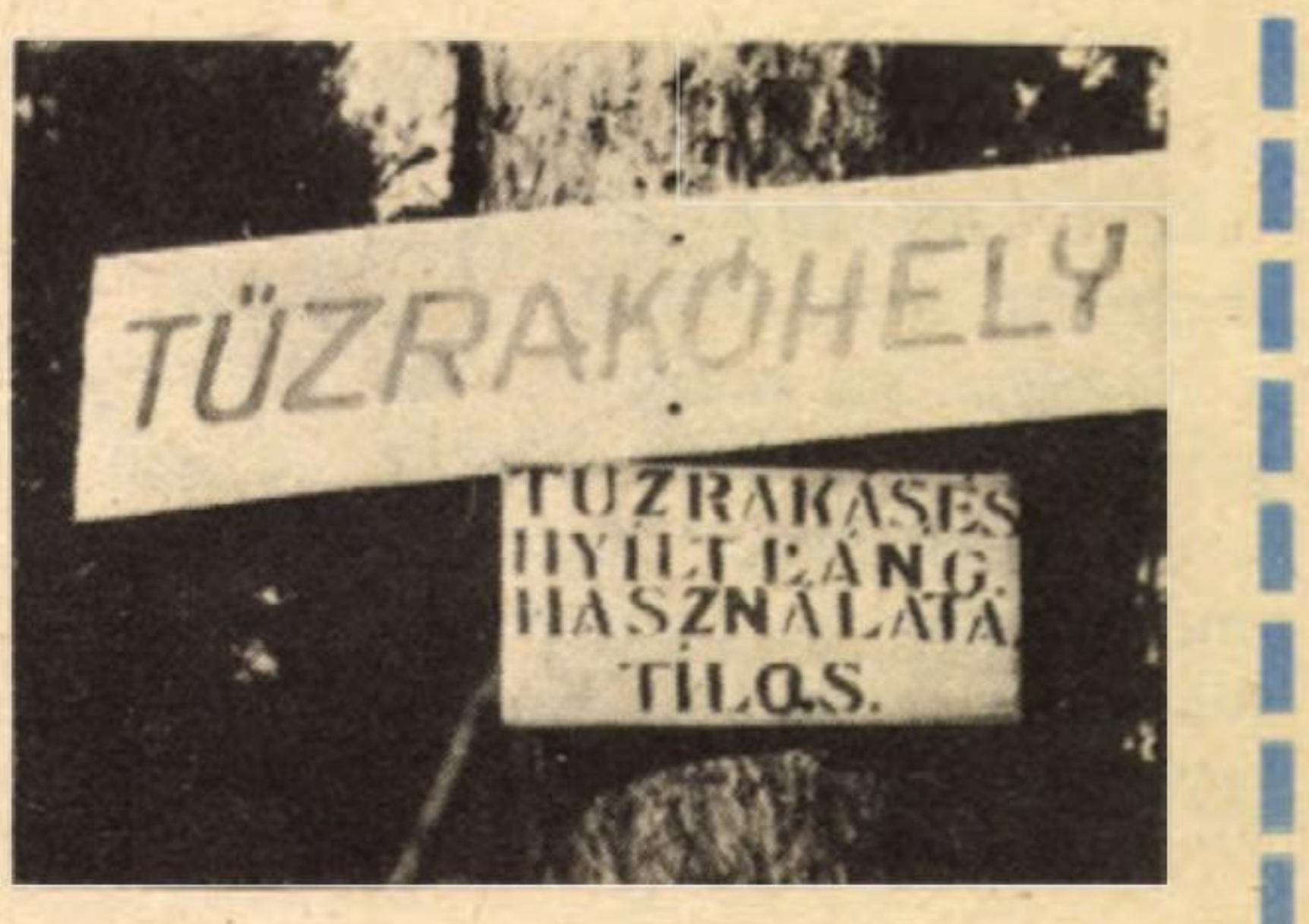
TÜZRAKÓHELY
TÜZRAKÁS ÉS NYILT LÁNG HASZNÁLATA TILOS.

Antagonizmus

(Magyarkúton fényképezte Nagy Ferenc debreceni olvasónk)

ELŐRELÁTÓ ŐSEMBER

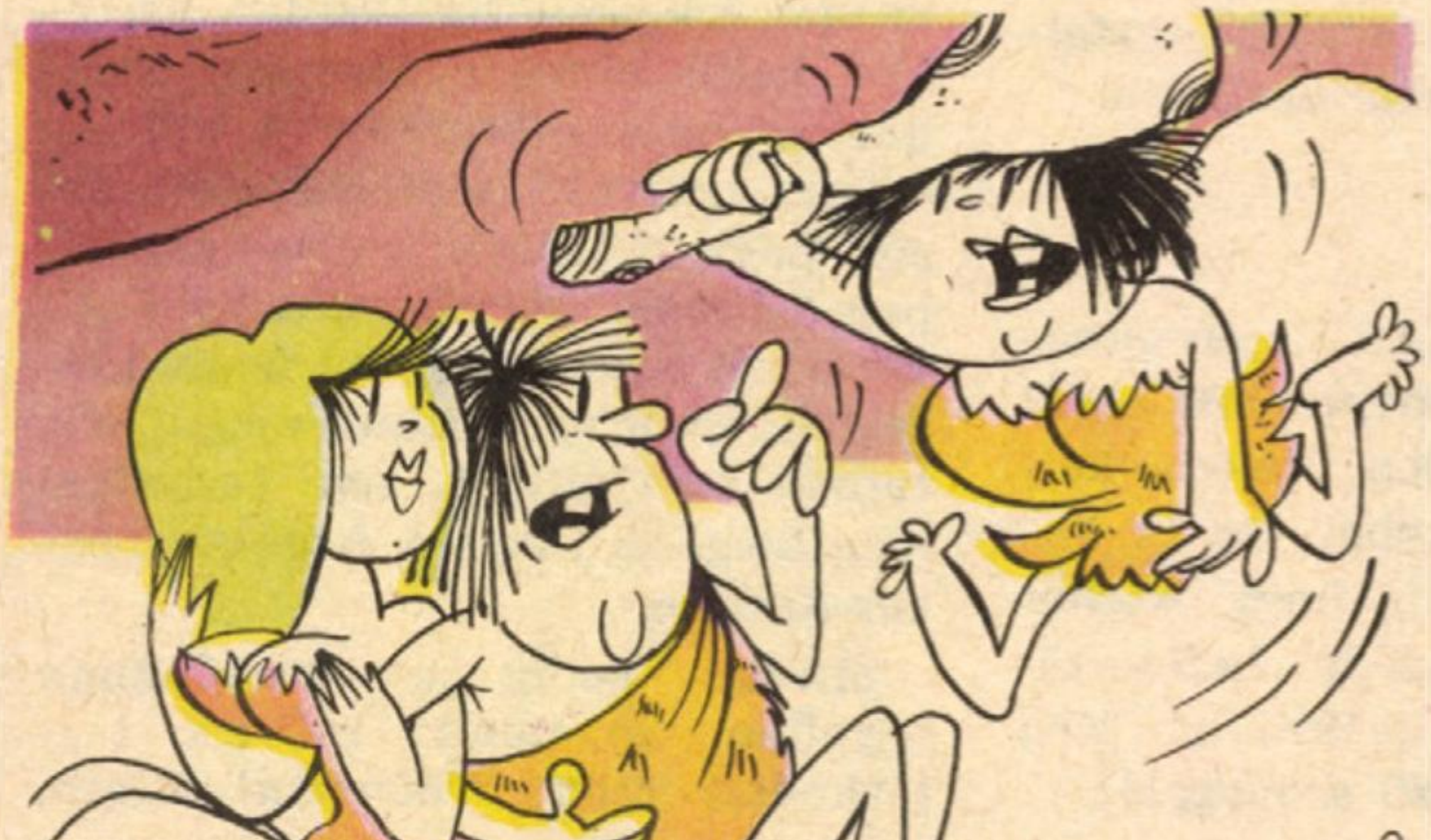

– Ne heveskedj, szívecském! Szeretném, ha a régészek százezer év múlva épen találnák meg a koponyámat!

PESTI SÉRTÉS

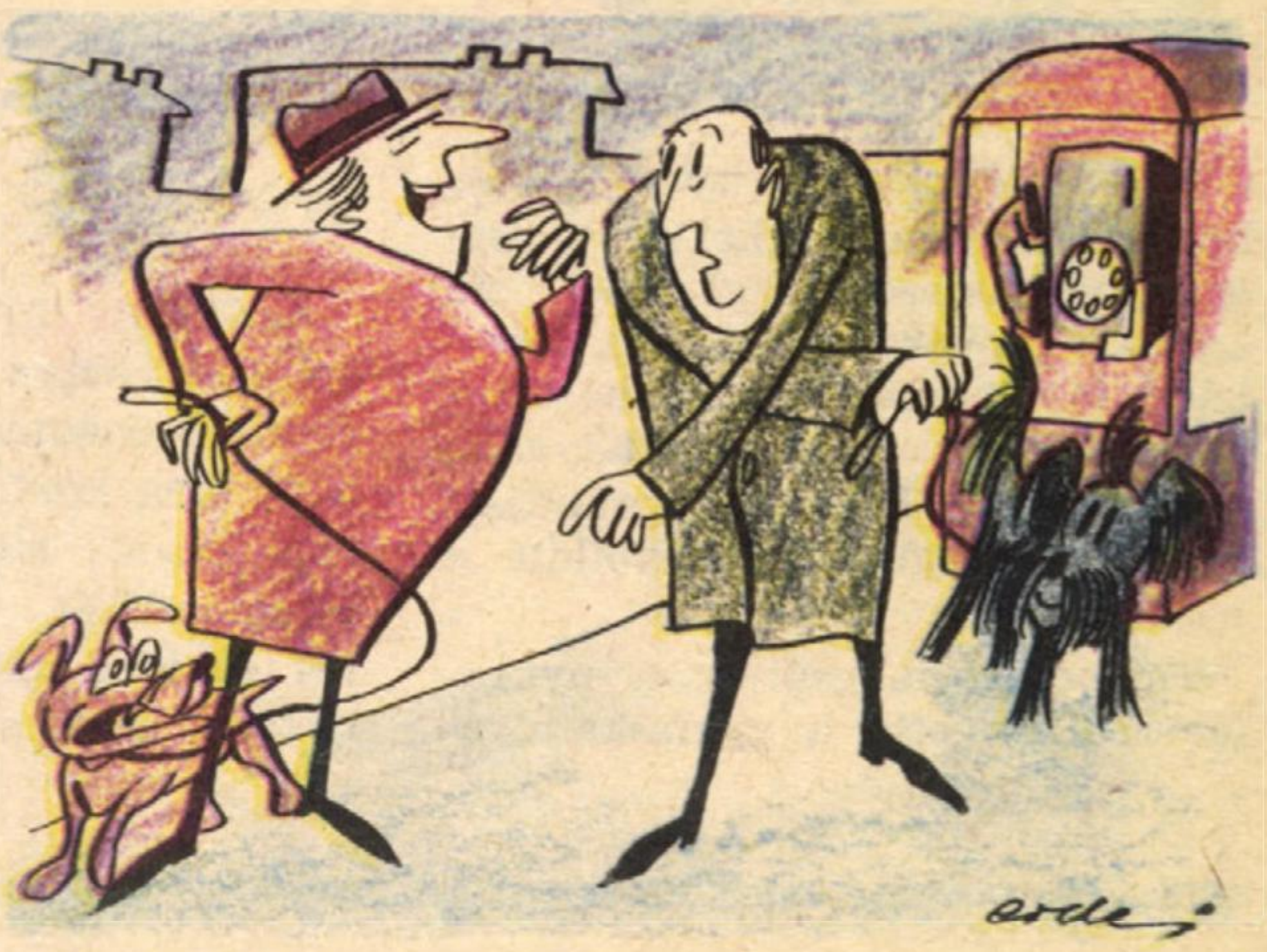

– Az én kutyámra mondja azt, hogy korcs? Előkelő származását mi sem bizonyítja jobban, hogy raccsolva ugat!

NAGYVÁROS

– Borzasztó ez a füstös városi levegő!

– Hangosabban, egy szavát sem lehet érteni.

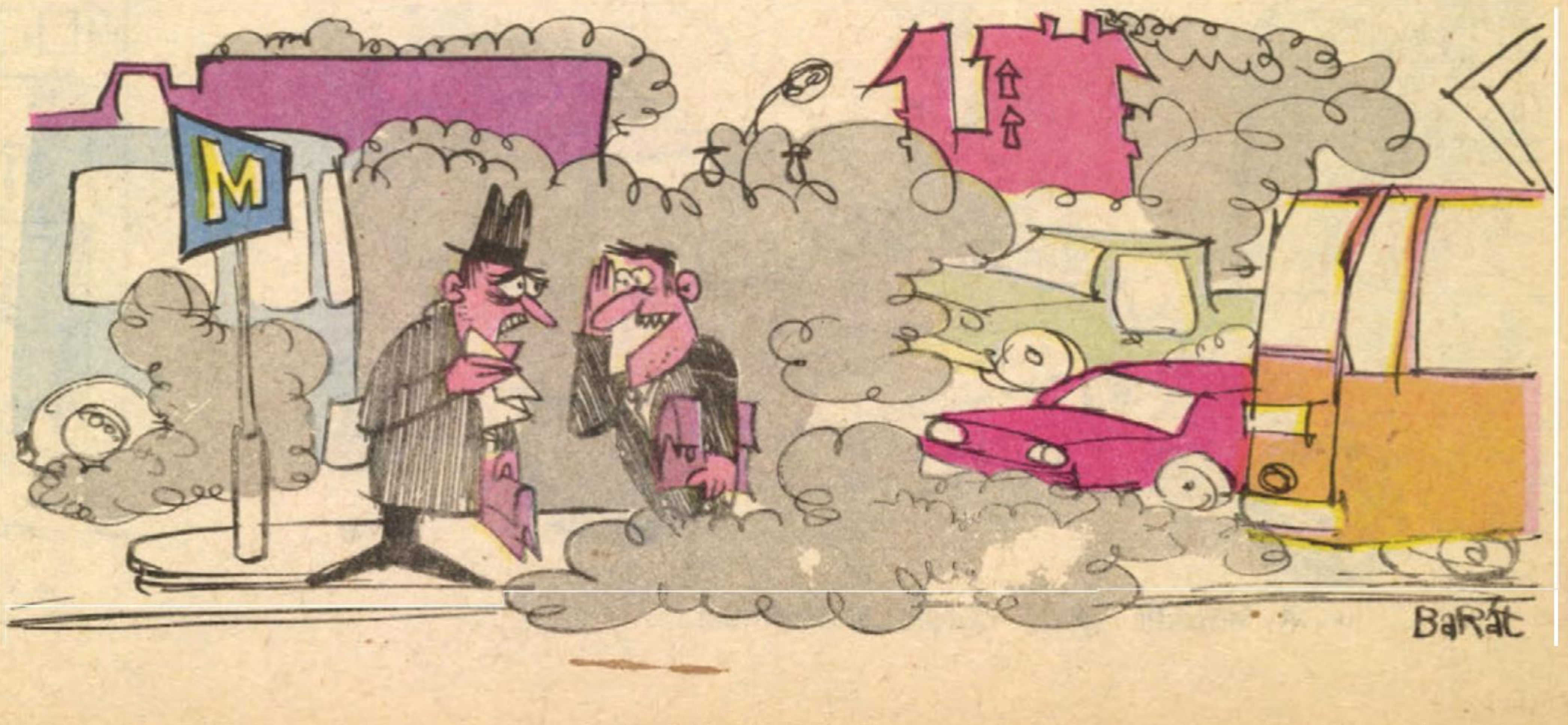

OKOS EB

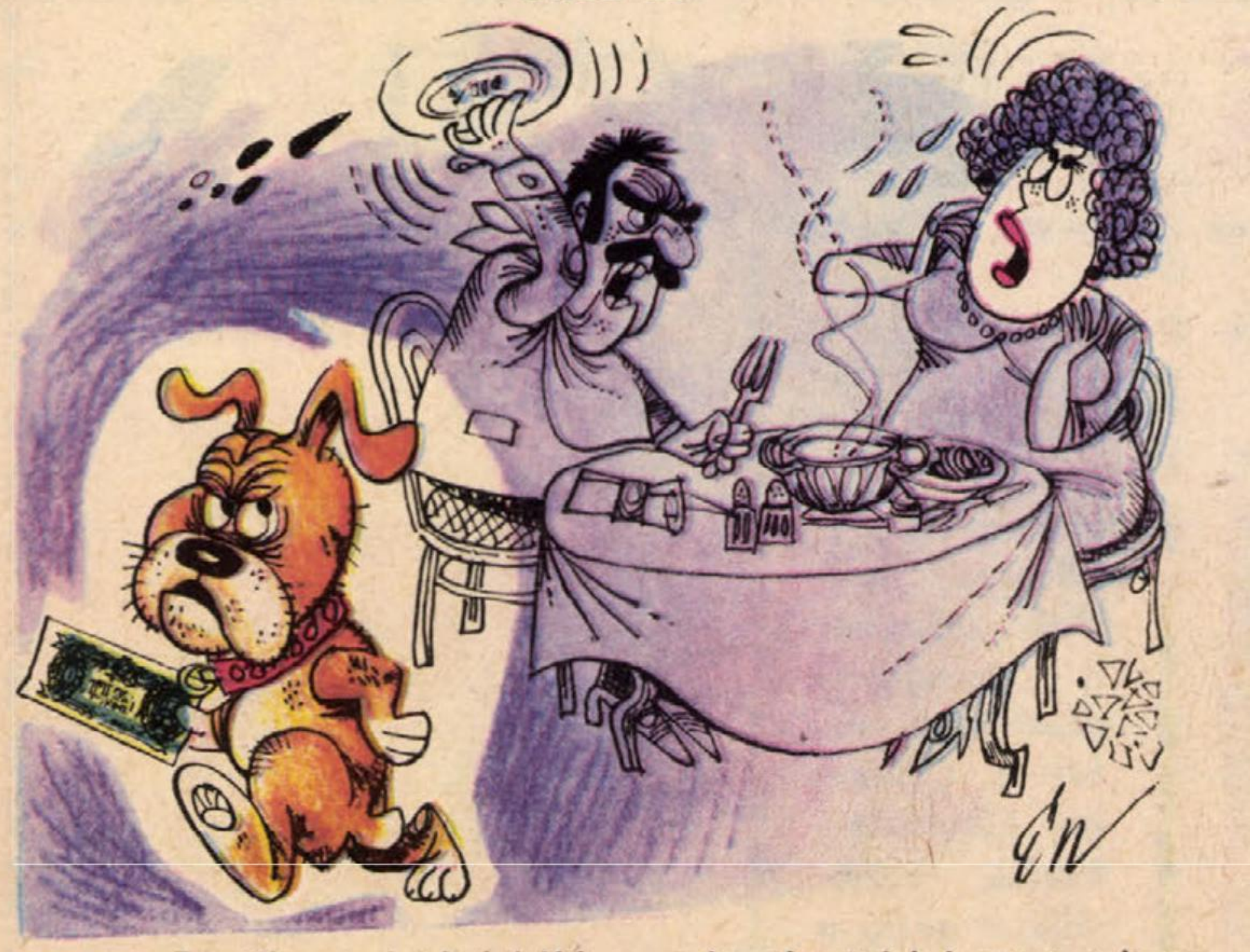

– Pocsék az ebéd. Inkább veszek valami felvágottat a hentesnél!...

ELSŐ NAP A TELKEN

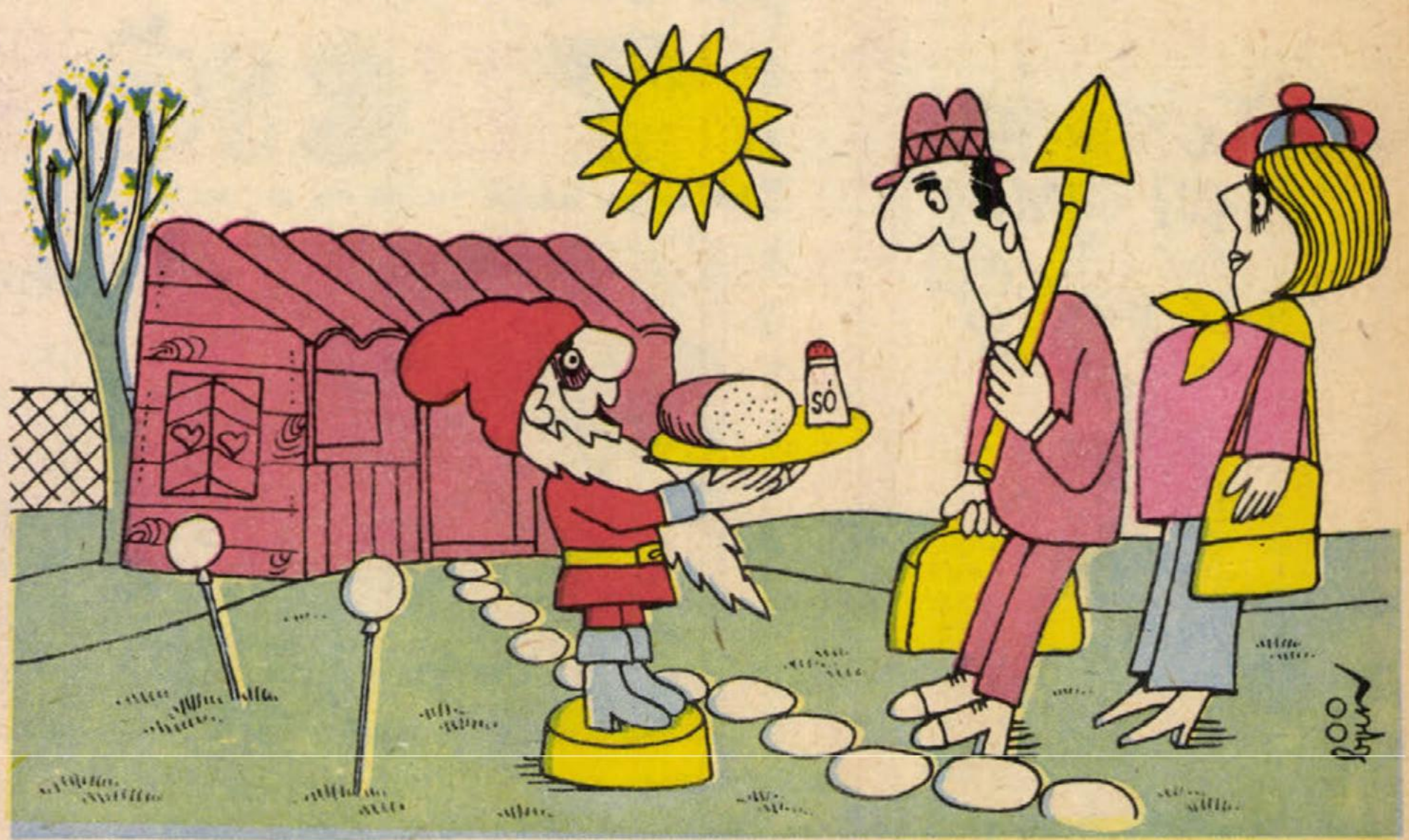

Szívélyes fogadtatás

SZÍNÉSZEKKEL-SOKSZEMKÖZT

RÁTKAY MARCI bácsi nagyon szeretett a rádióban szerepelni, s a hangszalag máig is őrzi néhány pompás alakítását. Viszont a szöveget olvasva, bizony gyakran megbotlott a nyelve, magyarán: sokat — bakizott. Kollégái szeretettel ugratták őt ezért; *Tapolczay Gyula* például egy ízben külön, hangsúlyozottan megkérte: *kivételesen* ne bakizzon sokat, mert neki színházi próbára kell sietnie. Marci bácsi felháborodottan tiltakozott a feltevés ellen, majd kezdetét vette a felvétel és Rátkaynak mindjárt az első mondatba belebotlott a nyelve.

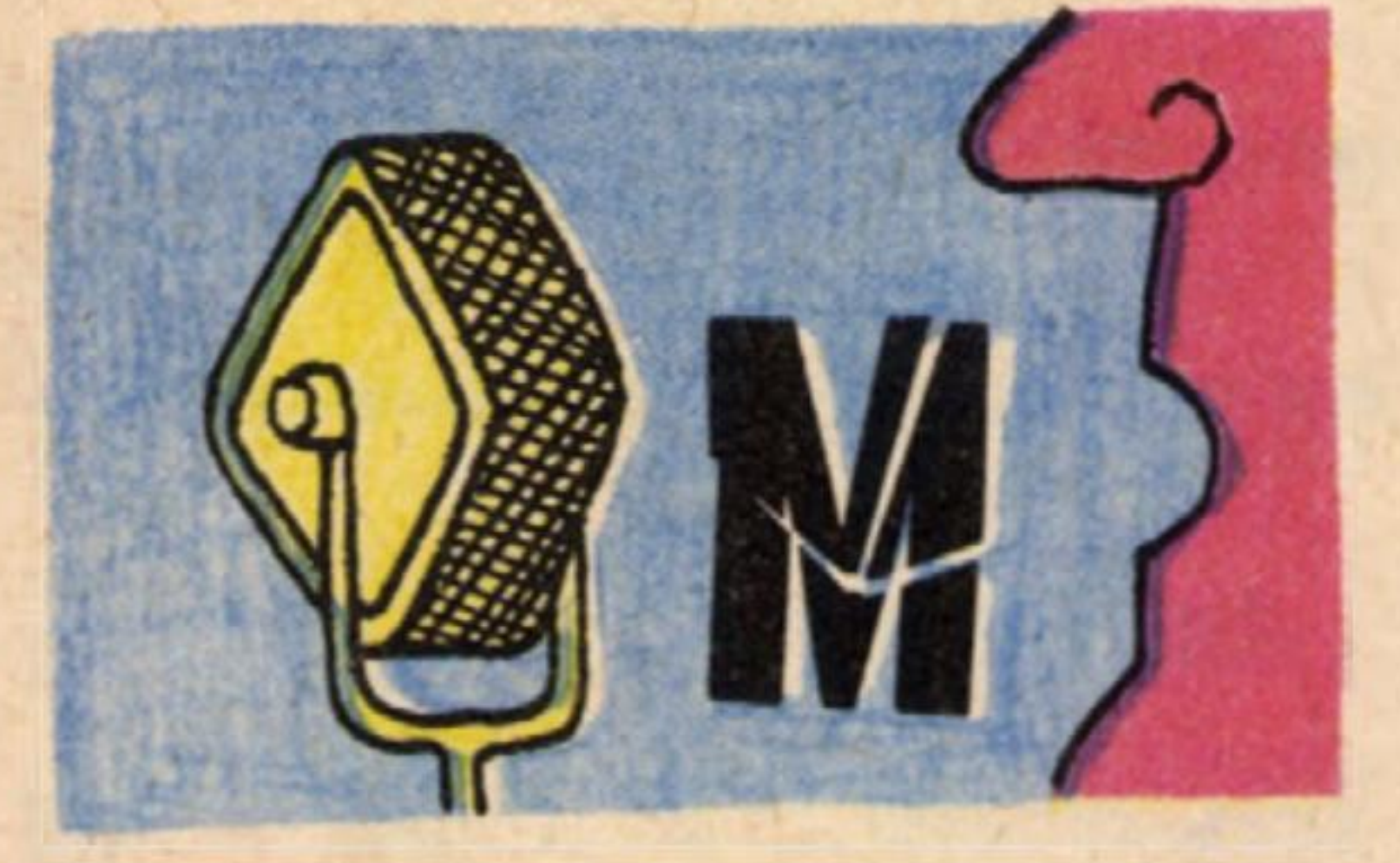

Tapolczay hangsúlyozott nyugalommal elővette a gyufaskatulyáját és letett egy szálat abból a mikrofon mellé.

Marci bácsit a gesztus mélyen felkavarta és zavarában ismét szót vétett. Lehelyeződött a második gyufaszál is, aztán — ahogy a felvétel haladt és a zavar nőtt — mellékerült a harmadik, a negyedik is.

Lassan azonban Tapolczay türelmét veszítette, s mérgesen felhorkant:

— Tudod mit, Marcikám? Ma *egy egész dobozra a vendégem vagy!*

S ezzel az egész skatulya tartalmát a mikrofon mellé borította.

*

ASCHER OSZKÁR szereplésével könyvnapot ünnepeltünk egyik élenjáró üzemünkben. Nekem kellett volna konferálnom, de az ünnepi szónok közölte, hogy Ascher versmondását, beszéde befejeztével, majd ő maga jelenti be. Meg is tette, a következő szöveggel:

— Most pedig felkérem *Auzsner* elvtársat, *tartsa meg az ő művészetét!...*

*

SOMLAY ARTÚR Prométheuszról írt nehézveretű és hosszú versmértékes klasszikus poémát mondott a rádió VI. stúdiójában, méghozzá a Rádiózenekar és énekkar ideillő zenei aláfestésével (legalább százan szorongtak a mikrofonok körül), amikor is váratlanul telefonüzenet érkezett: ha Somlay perceken belül nincs a Nemzeti Színházban kitör a botrány. A művész — aki nyilván megfeledkezett arról, hogy előadása van — csapot-papot-Prométheuszt otthagyva kiviharzott a stúdióból, mi pedig kétségbeesetten maradtunk magunkra, tudva: sem anyagi, sem technikai lehetőségünk nincs a felvétel megismétlésére.

Miután pedig a stúdiónkban egyetlen versmondó művész tartózkodott csak: *Gáborjáni Klára*, megkíséreltük a lehetetlent, és őt kértük meg, folytassa a poémát.

A felvétel elkészült, s nekünk már nem maradt más dolgunk, mint napokon át lesni a sajtókritikákat és vállalni a jogos ledorongolást. Végre megjelent az első bírálat, amely szerint:

„...különösen *kitűnő művészi érzékre vallott* a drámai költemény fordulópontján a férfihangot nőire váltani, s ezzel az amúgy is megrázó hatást..."

Satöbbi.

*

NÉVTELENÜL közlöm az utolsó történetet, hadd ne kelljen „hősének" utólag szégyenkeznie. Bár, ami mondása ötletességét illeti, talán még díjat is érdemelne.

Történt ugyanis, hogy az illető egy fontos művészi feladat teljesítésénél kerek félórát késett. Mielőtt azonban megváratott kollégái rátámadhattak volna, ekképp vágta ki magát:

— Ilyen pechem is csak nekem lehet! Át akartam jönni a Nemzetinél, hát nem *elromlottak a jelzőlámpák mindkét irányban?!* Fél órát kellett sárga fénynél a sarkon várakoznom!

És örülhetett, hogy akkor még nem épült meg az aluljáró...

Rácz György

ÚJ SZABÁLY

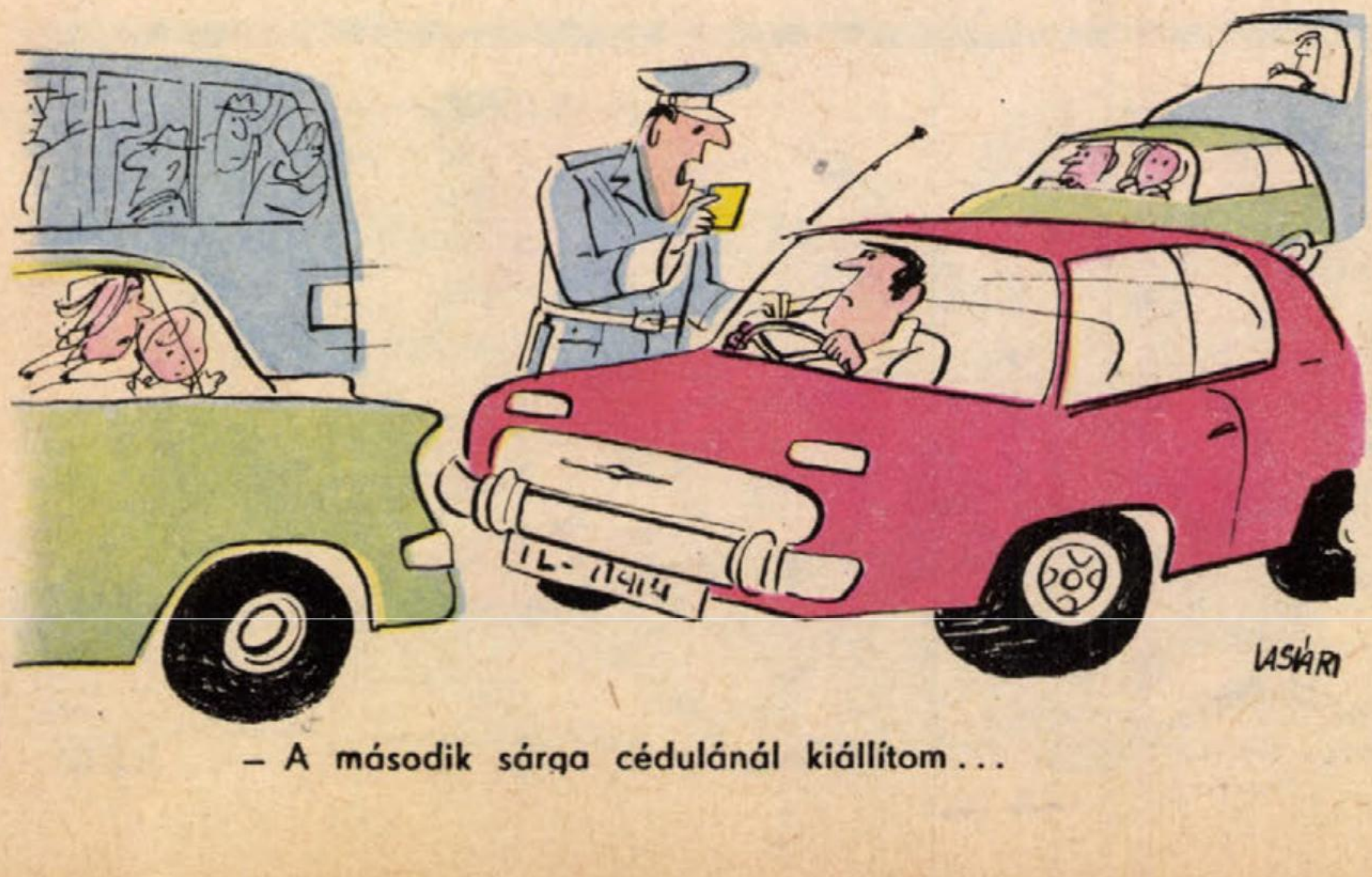

– A második sárga cédulánál kiállítom...

RANG ÉS ÉLETKOR

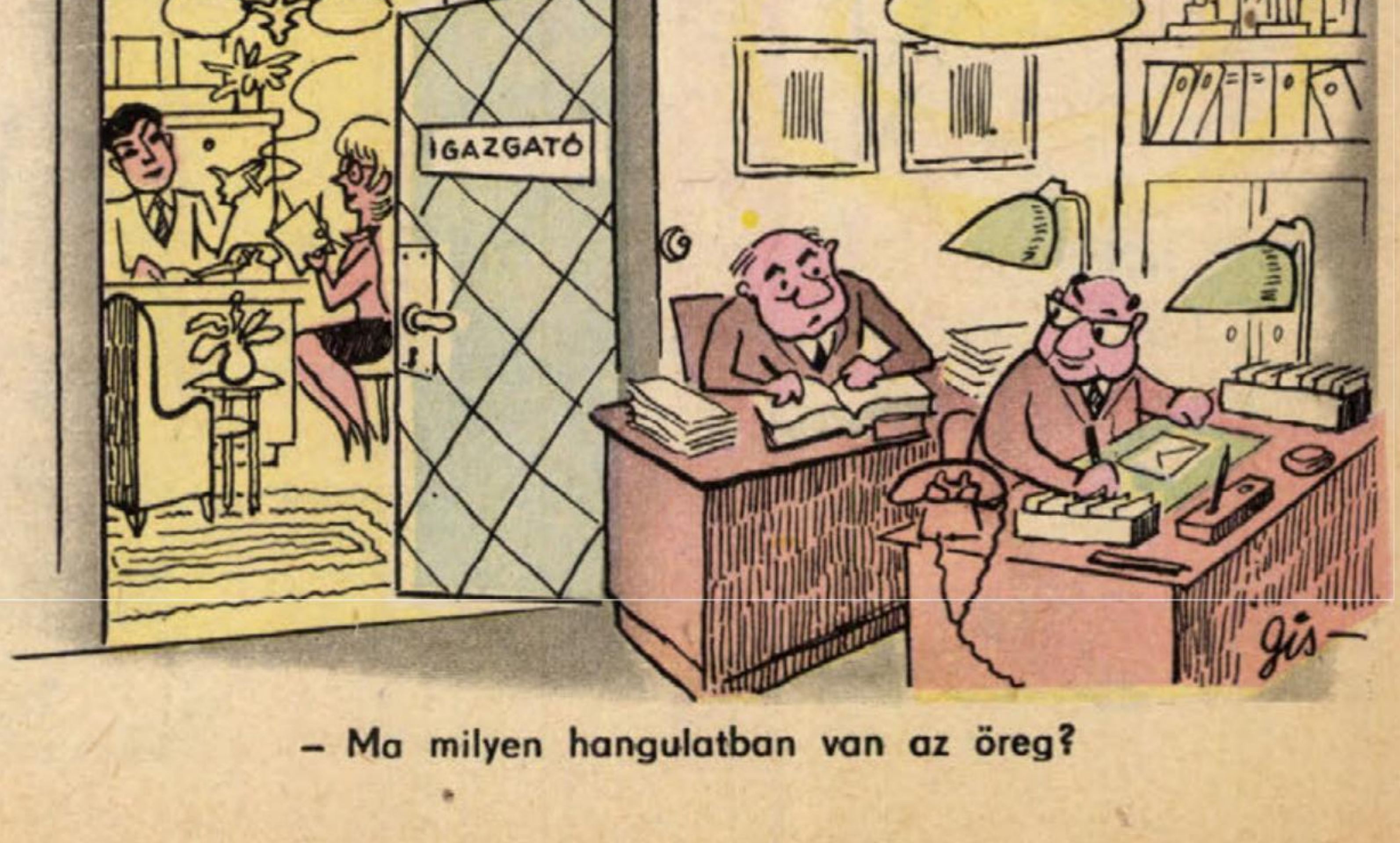

– Ma milyen hangulatban van az öreg?

HIPOCHONDER

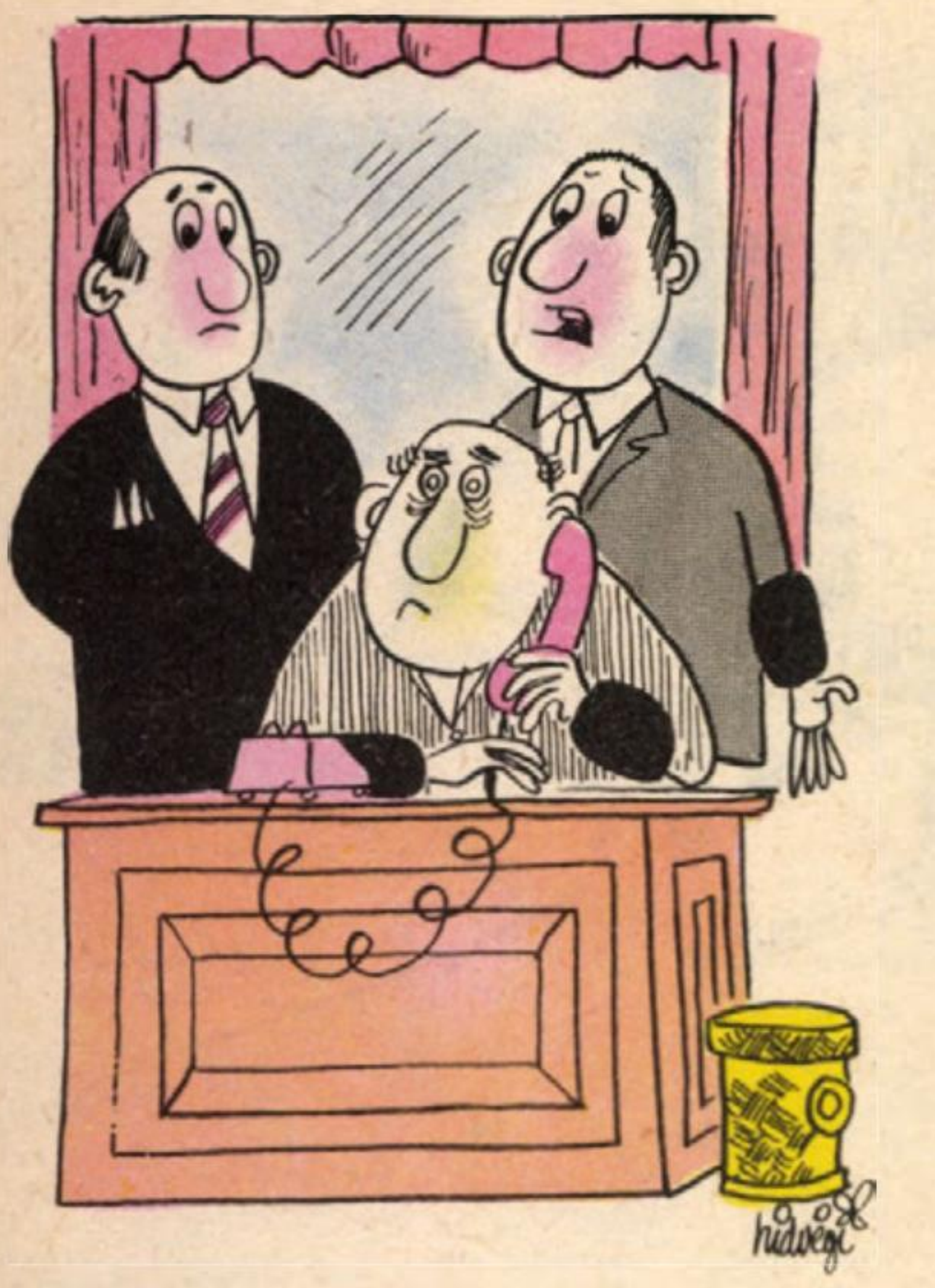

– Állandóan a telefondoktort hallgatja!...

RÉBUSZ

219. rejtvényünk megfejtése:

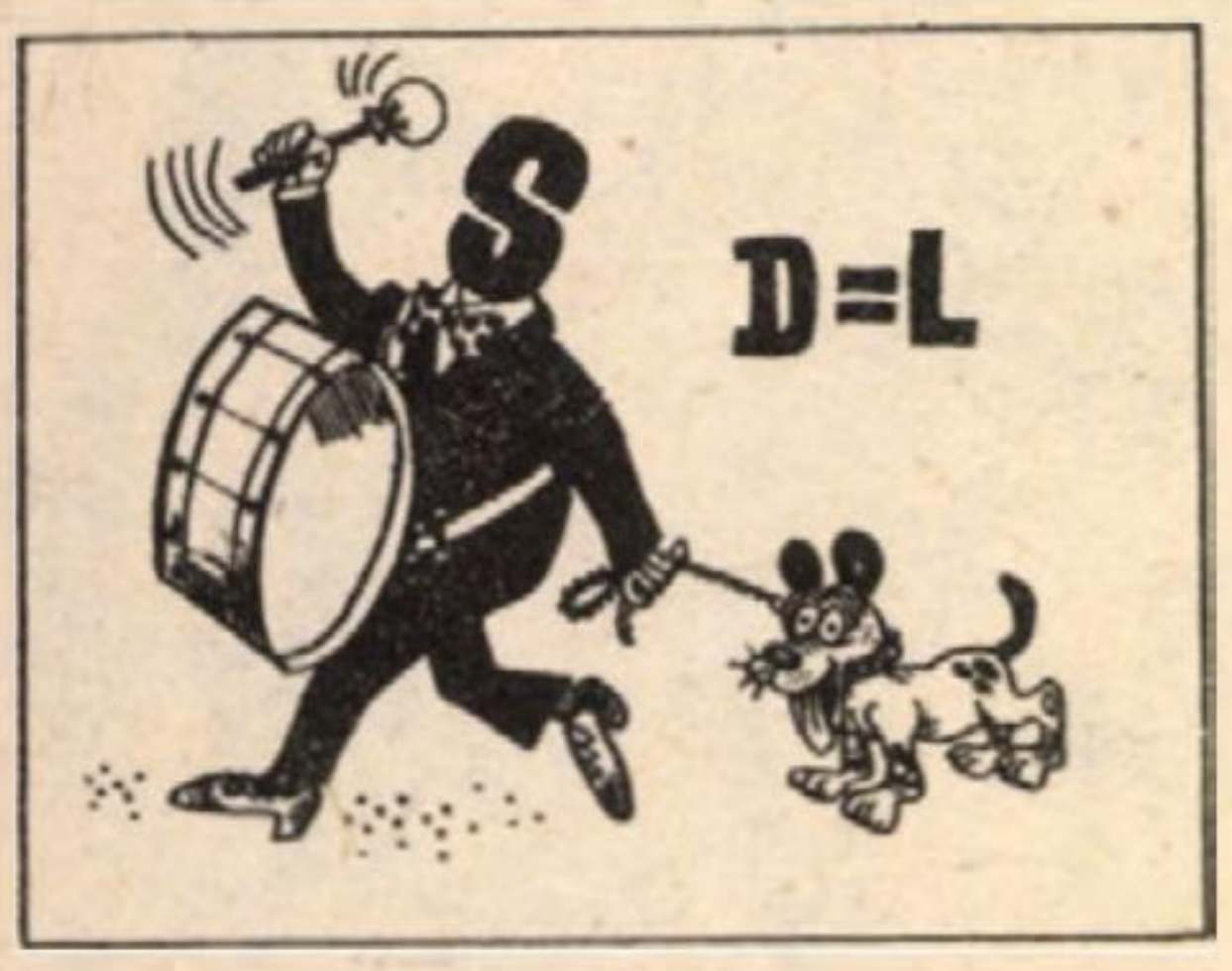

Sebbel-lobbal

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Osváth Pál, Bp. XIV., Kelen József u. 2.

Kónya Sándorné, Szeged, Partizán u. 10.

Radics Erika, Sopron, Ady E. u. 5.

221. REJTVÉNYÜNK

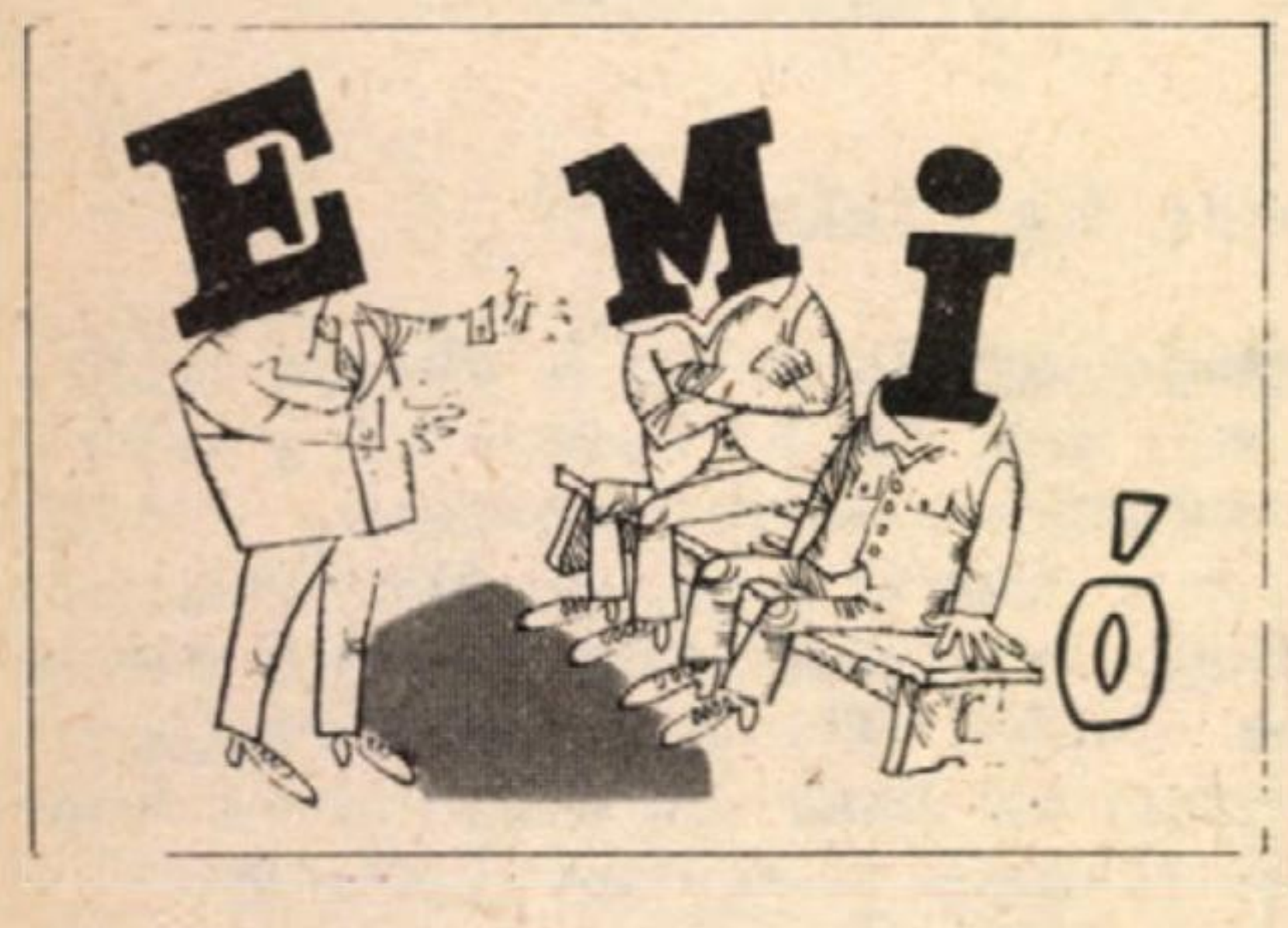

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb március 27-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-12 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

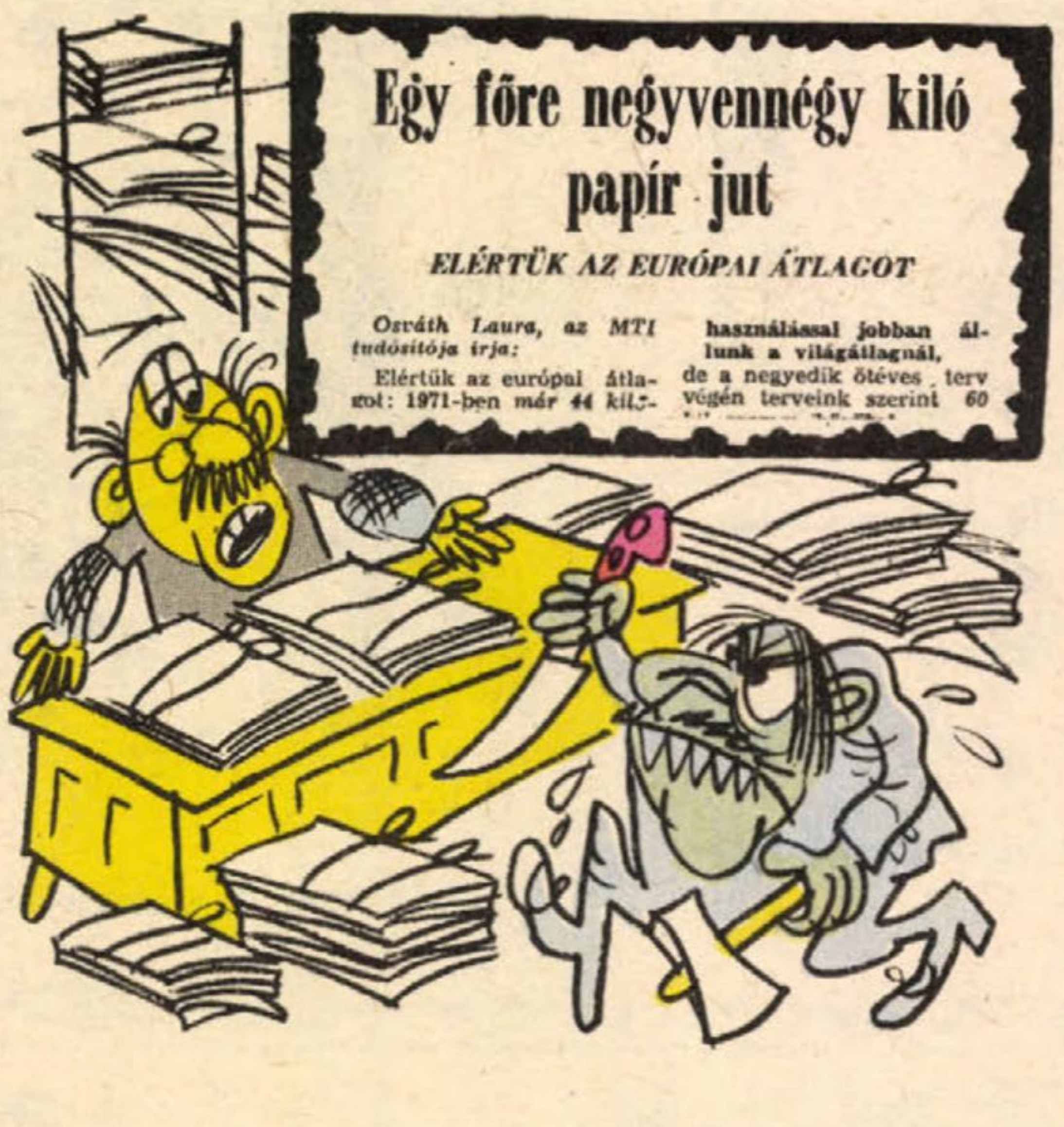
Egy főre negyvennégy kiló papír jut
ELÉRTÜK AZ EURÓPAI ÁTLAGOT
Osváth Laura, az MTI tudósítója írja:
Elértük az európai átlagot: 1971-ben már 44 kiló-
használással jobban állunk a világátlagnál, de a negyedik ötéves terv végén terveink szerint 60

– Mit izgul? A maga ügye még csak 20 kilónál tart!

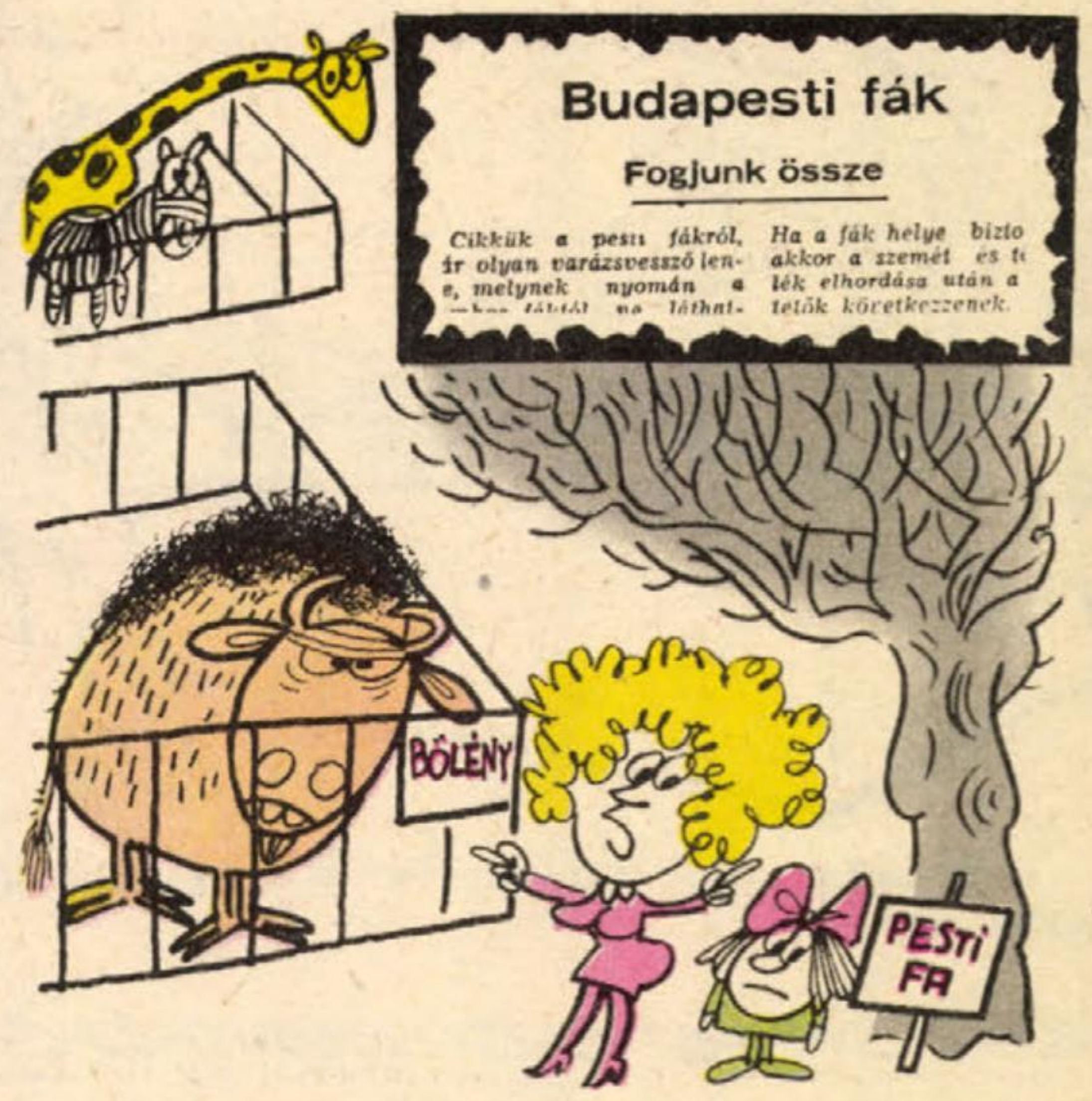
Budapesti fák
Fogjunk össze
Cikkük a pesti fákról, ír olyan varázsvessző lene, melynek nyomán a
Ha a fák helye bizto akkor a szemét és t lék elhordása után a tetők következzenek.
BÖLÉNY
PESTI FA

– Látod, kislányom, az egy kivesző állatfajta, ez pedig egy kivesző növényfajta!

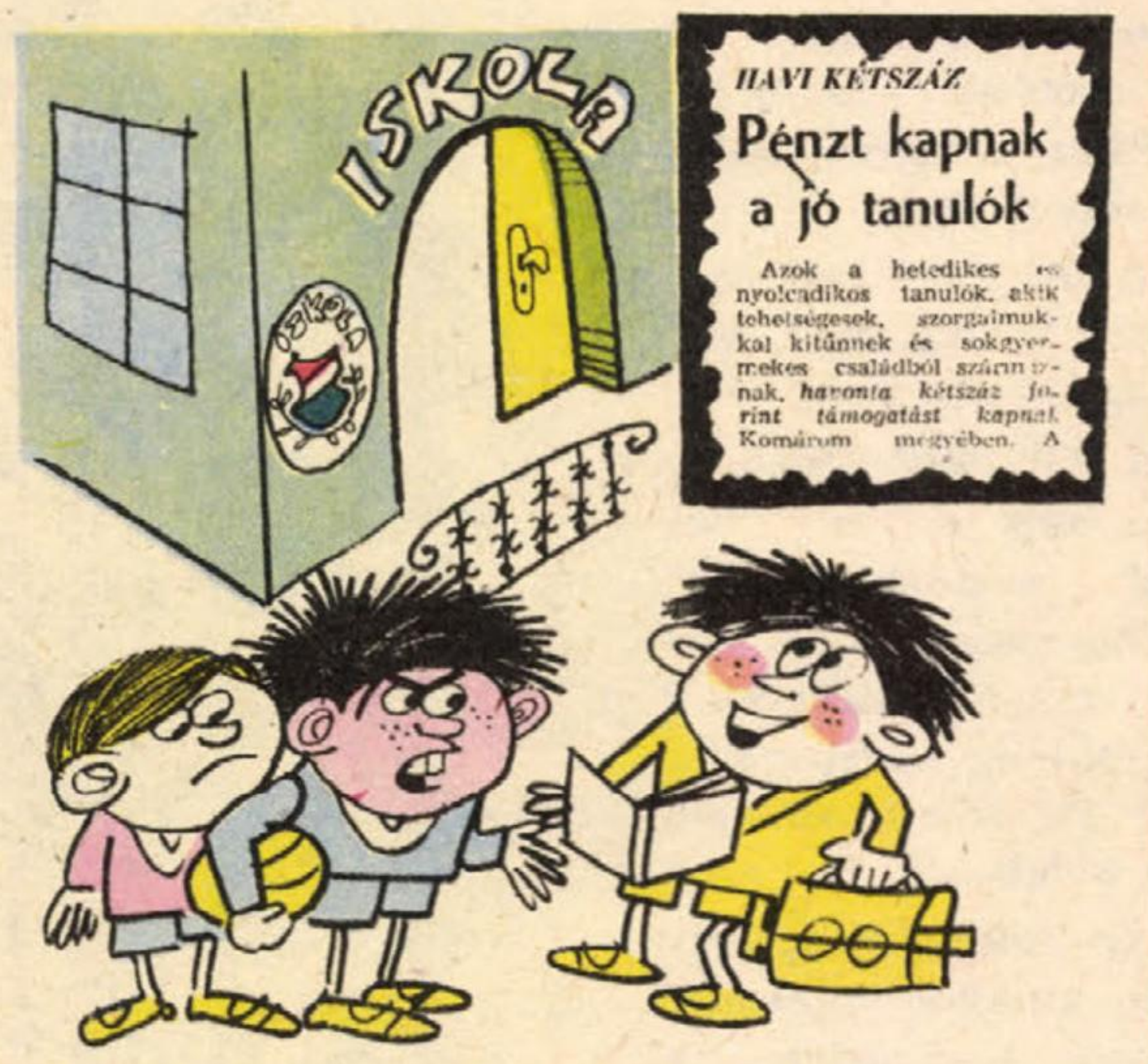
ISKOLA
HAVI KÉTSZÁZ
Pénzt kapnak a jó tanulók
Azok a hetedikes és nyolcadikos tanulók, akik tehetségesek, szorgalmukkal kitűnnek és sokgyermekes családból származnak, havonta kétszáz forint támogatást kapnak Komárom megyében. A

– Mi történt veled, hogy folyton a könyveket bújod?

– Elhatároztam, hogy profi leszek.

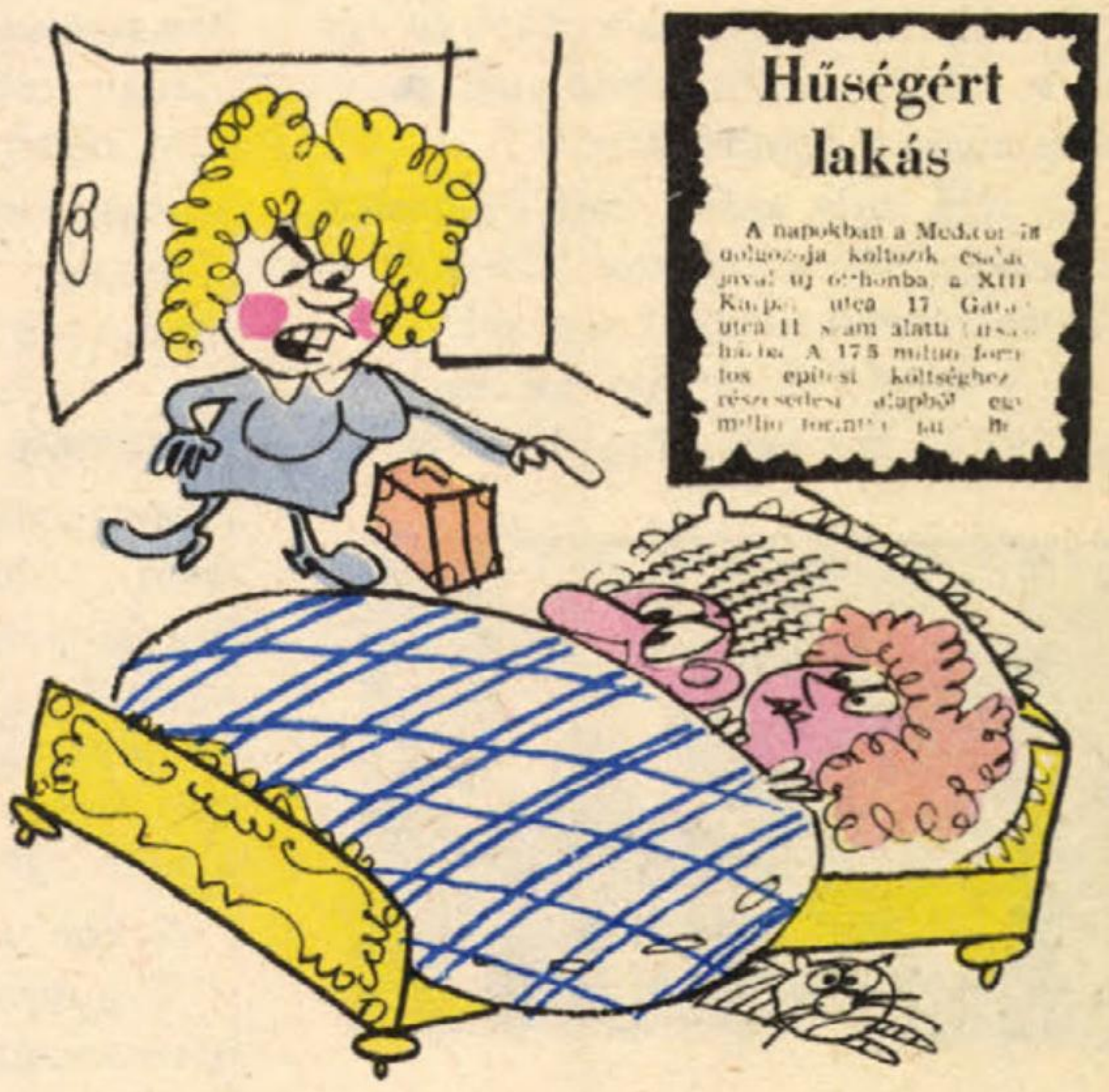
Hűségért lakás

– ...és neked adtak hűségért lakást?!

AKI NEM FOGOTT KEZET NIXONNAL

Az amerikai elnök kínai látogatásáról sok apró történetet írnak a különböző hírügynökségek. Így például az UPI helyszíni tudósítója Hangcsouból jelenti, hogy amikor Nixon a Hua-Kong parkban jellegzetesen amerikai „kézfogás-sétát" végzett, egy 7 év körüli kínai kisfiú nem volt hajlandó kezet fogni vele. Az elnök először meghökkent, s azt hitte, hogy a kínai hatóságok nem világosították fel idejében a gyereket arról, hogy most nem időszerű az amerikai imperializmus sakál jellegének hangsúlyozása. Később kiderült, hogy a gyerek jobb kezében cukor volt, s nem akarta veszélyeztetni az édességet.

Úgy látszik, az ismert mondás így is érvényes: ne adj cukrot ismeretlen felnőttnek!

C-VITAMIN

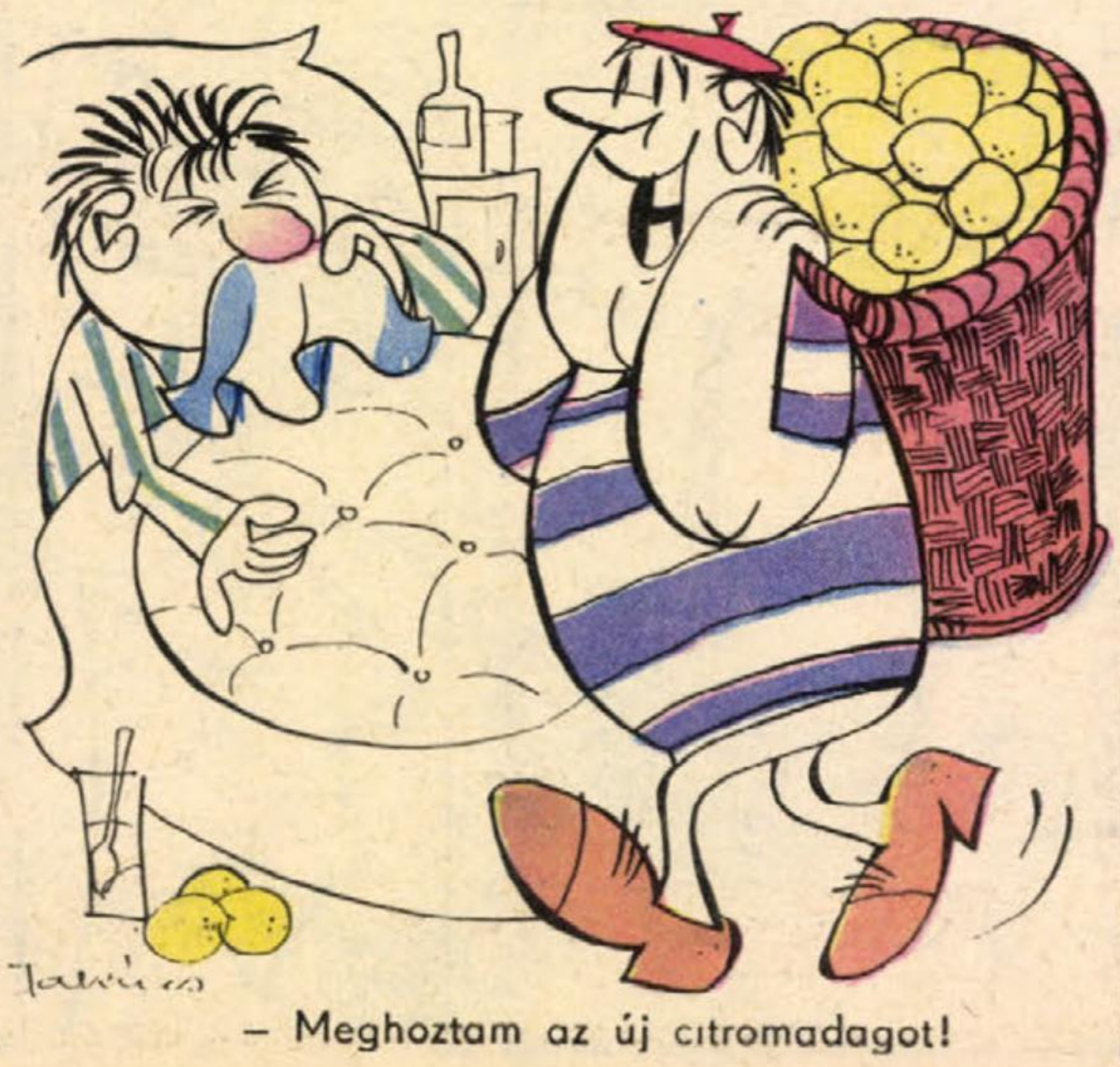

– Meghoztam az új citromadagot!

GONOSZ SZOMSZÉD

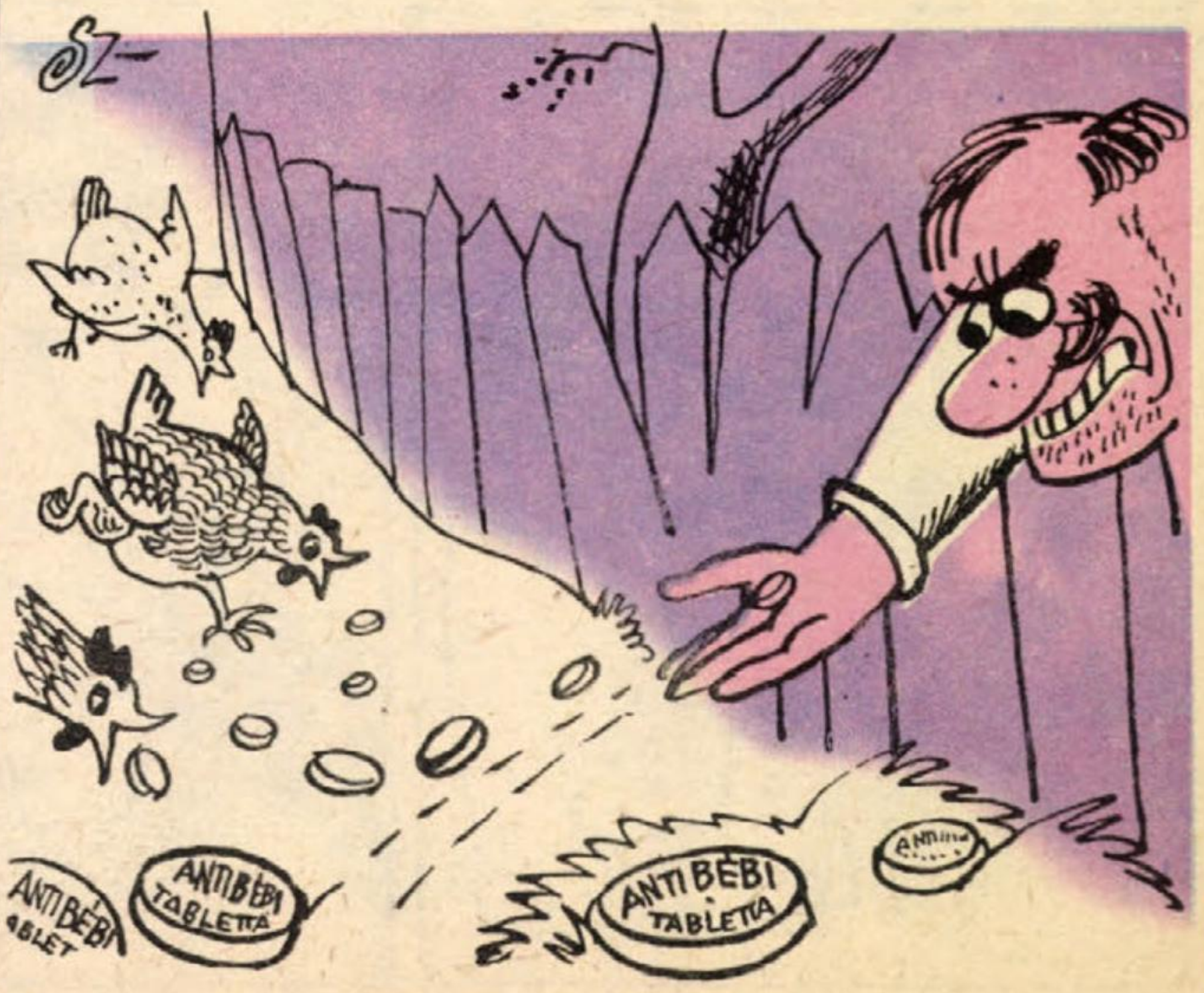
SZ—
ANTIBÉBI TABLETTA
ANTIBÉBI TABLETTA
ANTIBÉBI TABLETTA

TÁJÉKOZÓDÁS

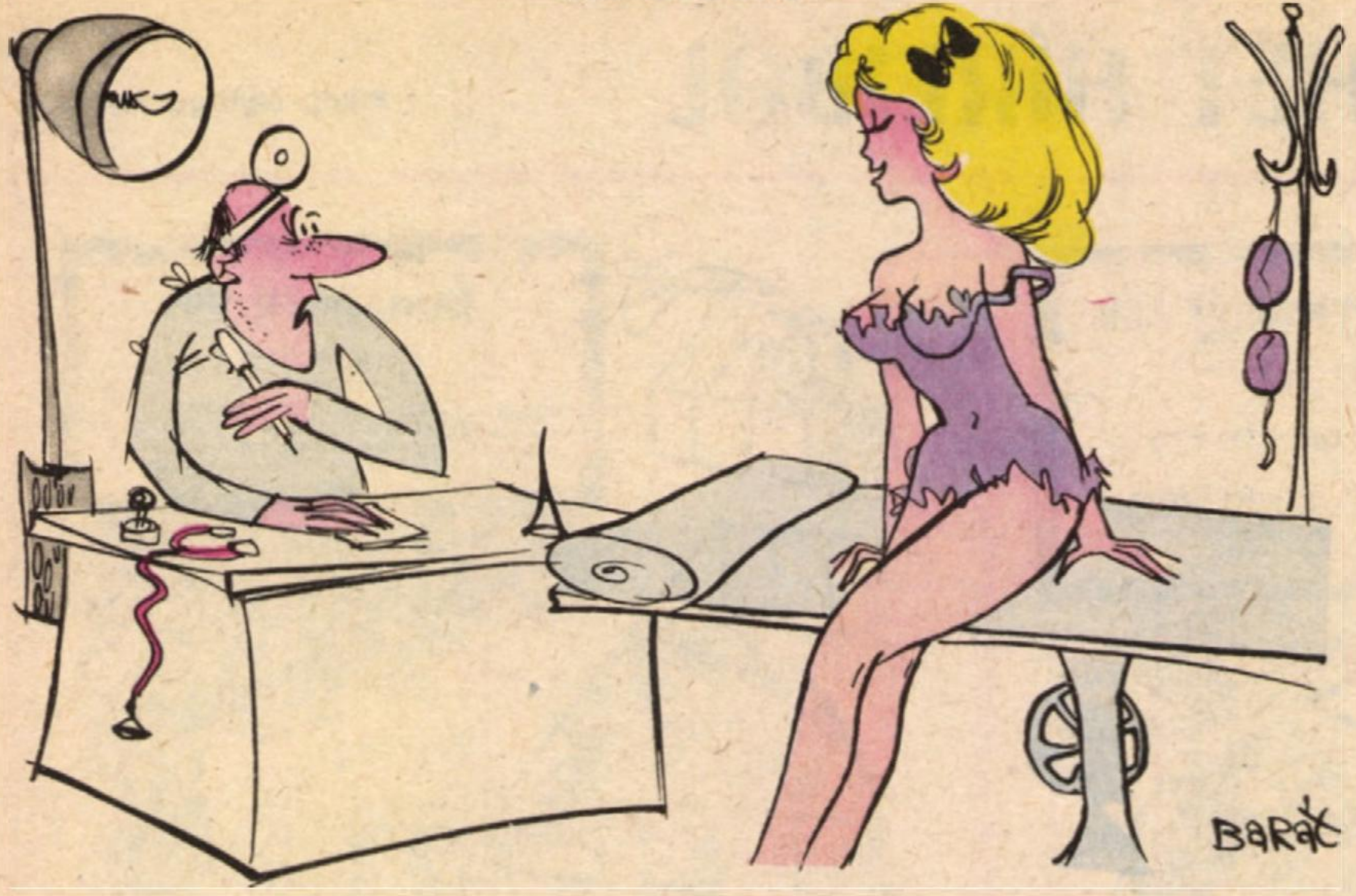

– Doktor úr, egy teszt-vizsgálatnál hány napra írják ki az embert betegállományba?

BÜSZKE VADÁSZ

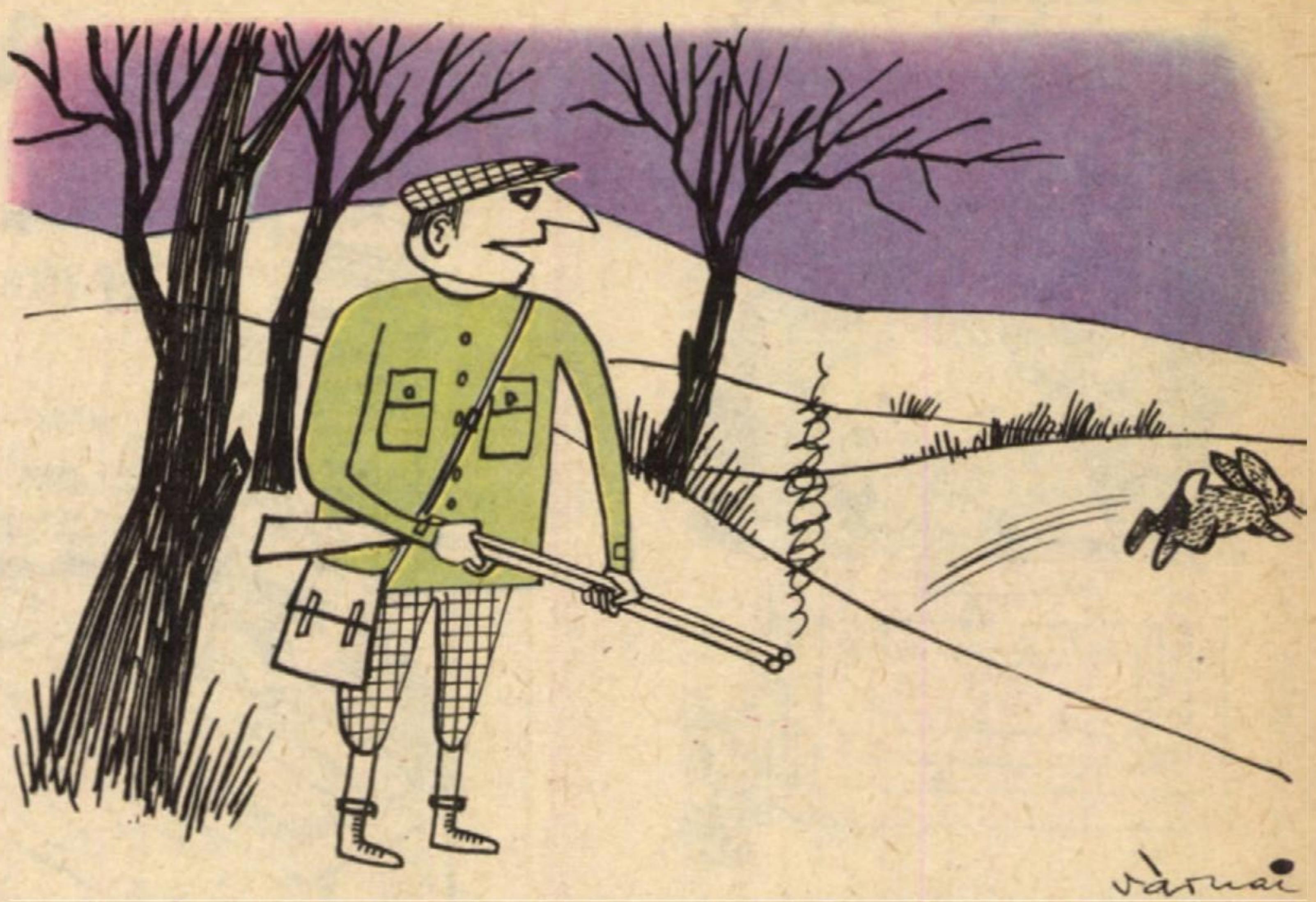

– Ha nem is sikerült eltalálni, mindenesetre jó leckét adtam neki...

ÚJ PULÓVER-KORSZAK

Néhány hónappal ezelőtt (vagy egy éve is már?) láttam először egy pulóveres ifjút a színházban.

Az ifjú haja szőke volt és hosszú, a válláig ért. A pulóver lila volt és szintén hosszú, a combjáig ért.

Az ifjú ifjú társnőjén tunika volt. Zöld színű, a bokája körül hullámzó.

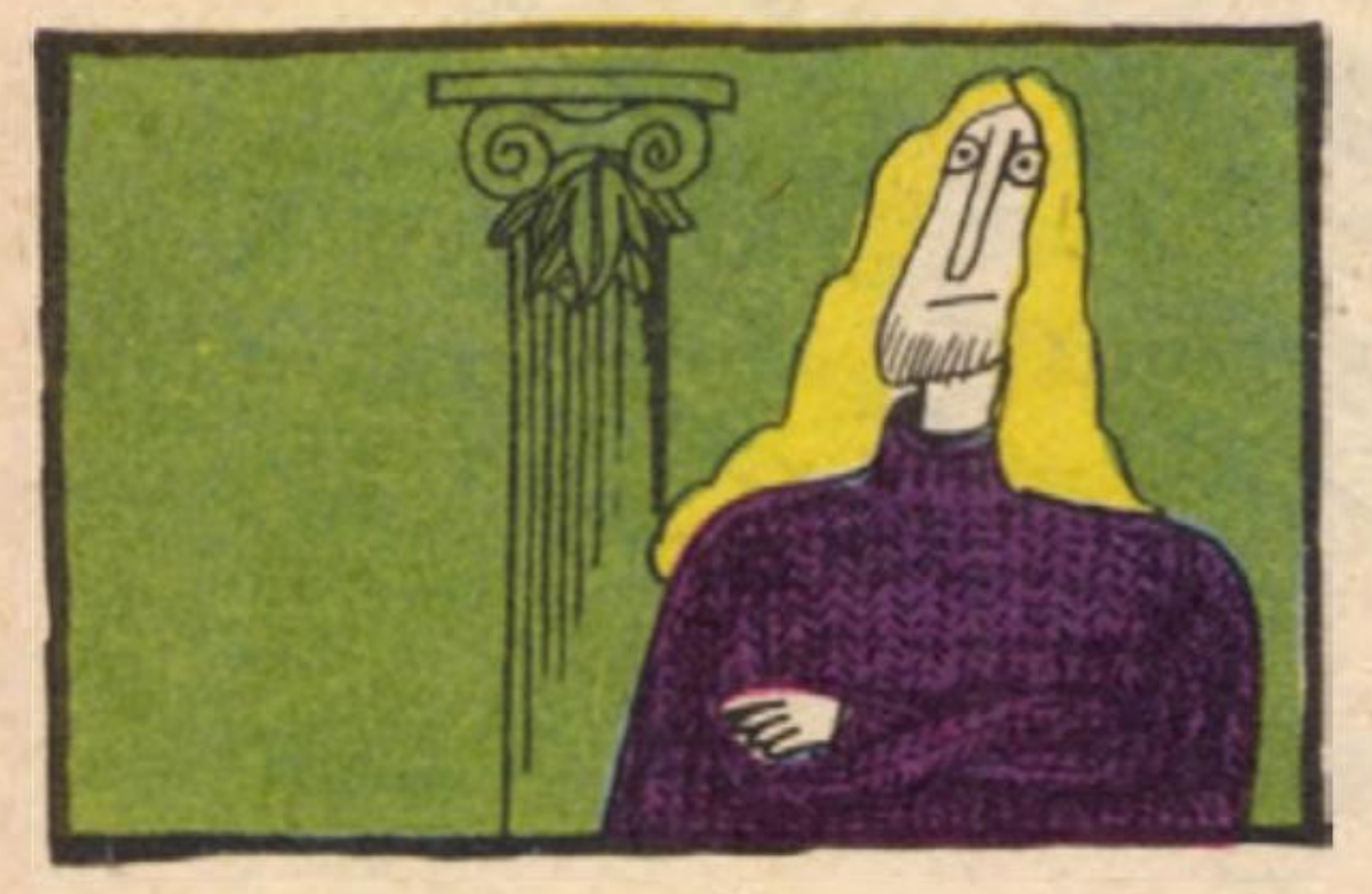

Akkor azt hittem, véletlenül kerültek ilyen öltözetben a nézőtérre, nem volt idejük átöltözni, még becsültem is a lelkes odarohanásukat.

Azóta egyre több pulóvert látok a színházakban, valamint tunikát, meg csizmát és bricseszt, meg kacagányt és cifra szűrt, meg pancsót és kimonót, meg trapéznadrágot nőkön és farmert ifjakon, valamint hasonló eleganciát nem egészen ifjakon.

A múltkor is a Nemzeti Színházban egy nagymama korú hölgy pizsamában ült a nézőtéren. Mintha a nem messze kórházból ugrott volna át egy kis kikapcsolódásra.

Kezdem megérteni, hogy nem egyszeri, meg kétszeri véletlenekről van szó, hanem jelenségről. Igen, ránk köszöntött az új pulóver-korszak.

Megsúgom ugyanis a mai „modern", „lázadó", „nonkonformista" fiataloknak, s nagymama korú utánzóiknak (ha gyengülő emlékezetük elfelejtette volna), hogy egyszer már volt ilyen. Nem túl régen, azokban a nem túl szép időkben.

Akkor is úgy érezték egyesek, hogy sikk pulóverben, kihajtós ingben és bakancsban menni a színházba. A korabeli konformisták divatja volt az.

Elmúlt, de — úgy látszik — poraiból föléledt, csak az előjel változott, és hála a jólétünknek, változatosabb lett a ruhatár.

Félre ne értsenek a színházjáró maskarák. Nem ítélem el őket, dehogy... Sőt! Hálás vagyok nekik, legalább az előadások szünetében sem unatkozik az ember.

Sólyom László

SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG

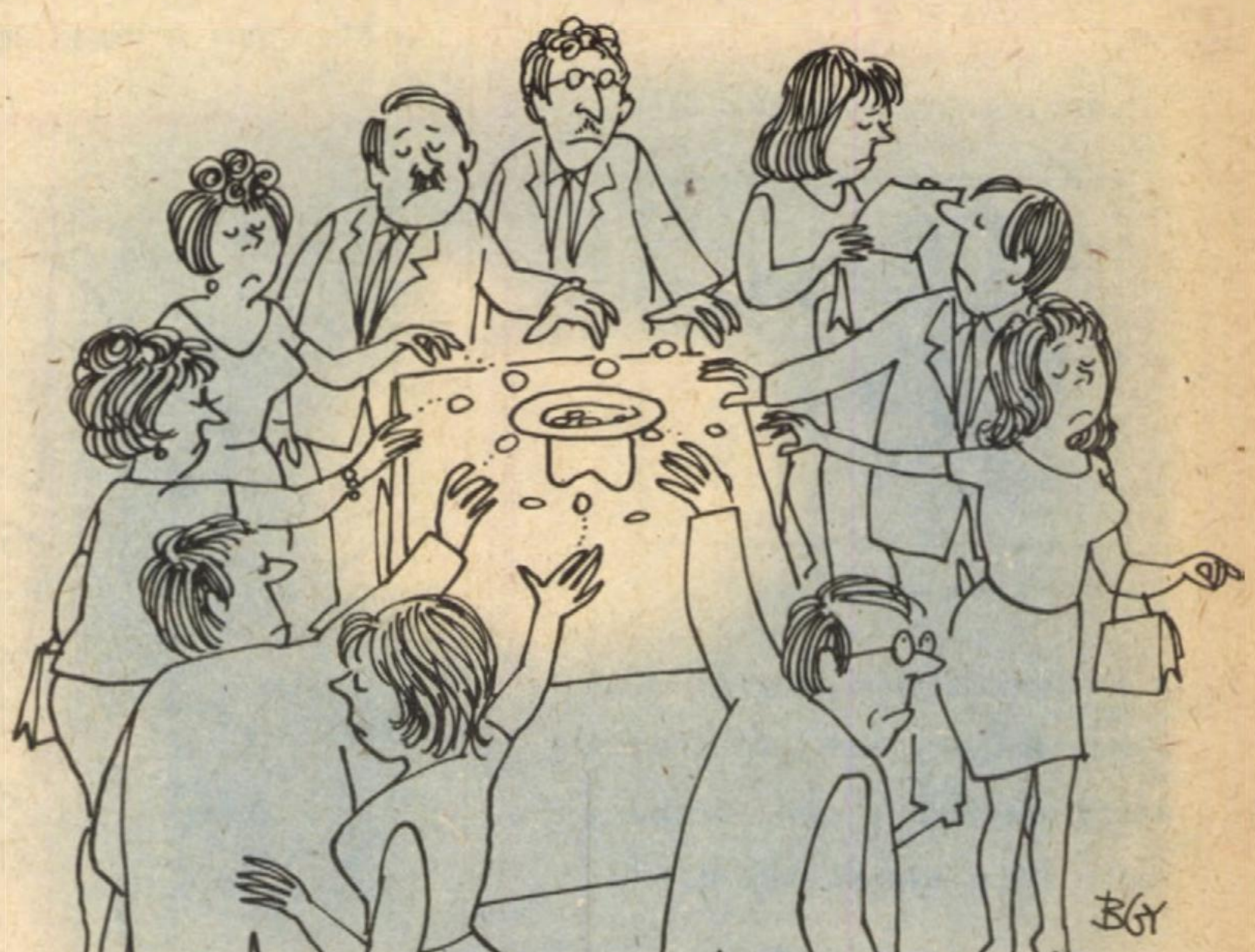

ÚJSZERŰ FRANCIA NASZÉJSZAKÁK

Aki a cím után valami ledérséget gyanít, az ne is olvassa tovább cikkünket. Tudniillik irodalomról van szó. Az AP-hírügynökség párizsi jelentése szerint a nevelésügyi minisztérium kezdeményezésére minden újdonsült házaspár hat kötetet kap a francia irodalom klasszikusaiból teljesen ingyen. Balzac, Victor Hugo és mások alkotják majd évente 350 000 új házaspár könyvtárának alapját. Mint a jelentés megjegyzi, a házaspároknak már az első éjszakán alkalmuk van elmélyedni a francia irodalom remekeiben. „A könyv élvezetét semmi sem helyettesiti!" – jelentette ki a hírügynökség szerint Olivier Guichard nevelésügyi miniszter. Ő mondta.

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI — BOCCACCIO — NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

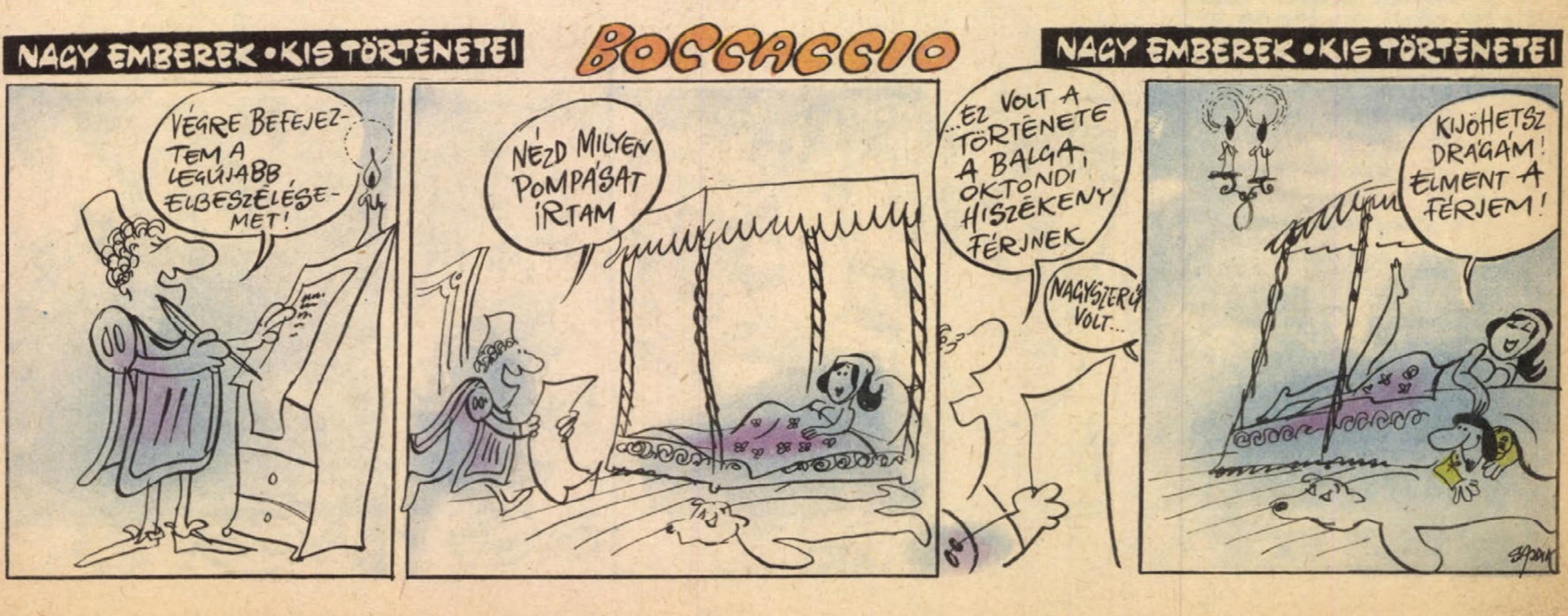
VÉGRE BEFEJEZTEM A LEGÚJABB ELBESZÉLÉSEMET!
NÉZD MILYEN POMPÁSAT ÍRTAM
...EZ VOLT A TÖRTÉNETE A BALGA, OKTONDI HISZÉKENY FÉRJNEK
NAGYSZERŰ VOLT...
KIJÖHETSZ DRÁGÁM! ELMENT A FÉRJEM!